

**การป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32**

วิทยานิพนธ์

ของ

พระอาจารย์วิชาญ ธมฺมโชโต (โรปรัมย์)

**เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา**

มีนาคม 2555

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

**DRUG ABUSE PREVENTION IN SCHOOLS UNDER
BURIRAM SECONDARY EDUCATIONAL
SERVICE AREA OFFICE 32**

Reverend Phra Wichan Dhammachoto (Roparam)

This Thesis Submitted in Educational for The Degree of

Master of Education

Buriram Rajabhat University

February 2012

Copyright of Buriram Rajabhat University

ชื่อเรื่อง	การป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32		
ผู้วิจัย	พระอาจารย์วิชาญ ธรรมโชโต (โรปรรัมย์)		
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร. สุนทร โคตรบรรเทา	ที่ปรึกษาหลัก	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิวัฒน์ กัลยพฤกษ์	ที่ปรึกษาร่วม	
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	การบริหารการศึกษา
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์	2555

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 ใน 3 ด้านคือ การวางแผน การดำเนินงาน และการประเมินผล เพื่อเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาทั้งสามด้าน โดยจำแนกตามตัวแปรต้นคือ เพศ ตำแหน่ง และระดับการศึกษา และเพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้อง กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้บริหารและครูผู้สอนจำนวน 313 คน ซึ่งได้มาจากประชากร โดยตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน และสุ่มแต่ละระดับชั้นอย่างมีสัดส่วน และกำหนดผู้ให้ข้อมูลโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นและมีค่าความเชื่อมั่น 0.96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที

ผลการวิจัยสำคัญสรุปได้ดังนี้

1. บุคลากรในสถานศึกษา มีสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันยาเสพติดโดยรวม และรายด้านทั้งหมด อยู่ในระดับมาก
2. บุคลากรที่เป็นชายมีสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันยาเสพติดรายด้านทั้งหมด และรายข้อส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมาก ยกเว้นในด้านการประเมินผลในเรื่องผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการประเมินผล ส่วนบุคลากรหญิง มีสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันยาเสพติดรายด้านและรายข้อทั้งหมด อยู่ในระดับมาก
3. บุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกัน คือเป็นผู้บริหารและครูผู้สอน มีสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันยาเสพติดรายด้านและรายข้อทั้งหมด อยู่ในระดับมาก

4. บุคลากรที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีสภาพการปฏิบัติงานจริงในการป้องกันยาเสพติดรายด้านและรายข้อทั้งหมด อยู่ในระดับมาก

5. บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีสภาพในการปฏิบัติงานจริงในการป้องกันยาเสพติดในด้านการวางแผน การดำเนินงาน และการประเมินผลโดยรวมและรายข้อส่วนใหญ่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นในรายข้อเรื่องการจัดให้มีการประชุมคณะครูเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติด การจัดทำข้อมูลสารสนเทศในการดำเนินงานแตกต่างกันที่ระดับ .05

6. บุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกันและระดับการศึกษาต่างกัน มีสภาพการปฏิบัติงานจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดโดยรวม รายด้านและรายข้อไม่แตกต่างกัน

7. บุคลากรมีปัญหาในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ที่สำคัญคือการจัดเตรียมเอกสาร ในการดำเนินงานป้องกันการระบาดของยาเสพติดไม่เป็นระบบ ครูที่ปรึกษาไม่ได้ดูแลนักเรียนอย่างจริงจังและ โรงเรียนไม่ได้รายงานการประเมินผลให้ชุมชนทราบ และมีข้อเสนอแนะที่สำคัญคือควรมีการจัดทำโครงการ โดยเปิด โอกาสให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง ควรจัดกิจกรรมการนำเสนอผลงาน การดำเนินงานตามโครงการ โดยให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมหาข้อสรุป และควรมีการประเมินผลโครงการและจัดทำในรูปเอกสาร เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศการดำเนินงานในโอกาสต่อไป

TITLE Drug Abuse Prevention in Schools under Buriram Secondary
Educational Service Area Office 32

AUTHOR Reverend Phra Wichan Dhammachoto (Roparam)

ADVISORS Associate Professor Dr.Sunthorn Kohtbantau Major Advisor
Assistant Professor Niwat Kanlayapruek Co-advisor

DEGREE Master of Education MAJOR Educational Administration

SCHOOL Buriram Rajabhat University YEAR 2012

ABSTRACT

The purposes of this research were to study the real practice of drug abuse prevention in schools under Buriram Secondary Educational Service Area Office 32 in 3 aspects, namely, planning, operation and evaluation to compare the real practice of drug abuse prevention in schools in those three aspects as classified by genders, positions, and educational levels; and to collect the additional problems and suggestions. The samples used in this research were 331 school personnel which are administrators and teachers, derived from the population through the Table of Krejcie & Morgan and proportional stratified random sampling. The instrument used for collecting the data was the 5 – rating scale questionnaire with the reliability of 0.96. The statistics used for analyzing the data were frequency, mean, standard deviation, and t – test.

The main research findings revealed as follows:-

1. The personnel in schools under Buriram Secondary Educational Service Area Office 32 had the real practice of drug abuse prevention as a whole and in each aspect at high levels.
2. The male personnel in schools had the real practice of drug abuse prevention in all aspects and almost all items at high levels, excluding the evaluation aspect on the community participation in the evaluation, while the female personnel had the real practice of drug abuse prevention in all aspects and items at the high level.

3. The personnel in schools with different positions, namely, teachers and administrators, had the real practice of drug abuse prevention in all aspects and items at high the level.

4. The personnel with the educational level of the Bachelor's degree and above had the real practice of drug abuse prevention in all aspects and items at the high level.

5. The personnel with different genders had the real practice of drug abuse prevention in those aspects in total and each items with statistically significant difference at the .01 level, excluding the item organizing the meeting for teachers about drug abuse prevention and collecting the information system for operation were statistically significant difference at the .05 level.

6. The personnel with different positions and educational levels had the real practice of drug abuse prevention as a whole and in each aspect with no difference .

7. The personnel had problems in organizing and preparing documents for operating drugs abuse prevention without systematic, the guidance teachers failed to seriously protect students, and schools failed to report the evaluation to the community. The personnel also had some main suggestions that the projects should be let the opportunity for all parties to participate continuously, the exhibition activities should be set out, in the project operation should let all parties to participate in making conclusion, and the project evaluation with the complete documents should be conducted in order to be the information for operation in the future.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงโดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. สุนทร โคตรบรรเทา ประธานกรรมการควบคุม วิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิวัฒน์ กัลยพฤษ์ กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้ คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อย และขอขอบคุณ บัณฑิตวิทยาลัยที่ได้เอื้ออำนวยและประสานงานใน การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน คือ ดร. พระมหาเรืองฤทธิ์ สุชีโร เจ้าอาวาส วัดป่าละหานทราย นายวิระชัย ยศโสธร อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ และ นายสุรเทพ ไชยสาร ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม อำเภอลำปลายมาศ จังหวัด บุรีรัมย์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือสำหรับใช้ในการวิจัย

ขอขอบคุณสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 ที่ได้ให้ ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้

ประโยชน์และคุณค่าอันพึงเกิดขึ้นจากการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบเป็น เครื่องบูชาพระคุณแต่บิดา มารดา บुरพจารย์ คณาจารย์และผู้มีส่วนในการพุ่มพัก เกื้อกูล ให้กำลังใจในการศึกษาแก่ผู้วิจัย

พระอาจารย์วิชาญ ธรรมโชโต (โรปรัมย์)

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
	สมมติฐานของการวิจัย.....	3
	ความสำคัญของการวิจัย.....	3
	ขอบเขตของการวิจัย.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
	การบริหารแบบมีส่วนร่วม.....	8
	พระราชบัญญัติยาเสพติด (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545.....	12
	ยาเสพติด.....	28
	โครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด.....	33
	การระบาดของยาเสพติดในจังหวัดบุรีรัมย์.....	36
	มาตรการการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในจังหวัดบุรีรัมย์.....	38
	การแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา.....	40
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	45
	งานวิจัยในประเทศ.....	45
	งานวิจัยต่างประเทศ.....	54
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	56

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	57
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	57
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	59
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	60
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	102
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	102
	สมมติฐานการวิจัย.....	102
	วิธีดำเนินการวิจัย.....	103
	สรุปผลการวิจัย.....	104
	อภิปรายผล.....	106
	ข้อเสนอแนะ.....	108
	ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้.....	109
	ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป.....	109
	บรรณานุกรม.....	110

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก.....	116
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล.....	116
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	120
ภาคผนวก ค คำอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	128
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	132

มหาวิทยาลัยราชภัฏบรไน University
BUNIPUTRA RAJABHAT UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 การจับกุมข้อหาเสพยาเสพติดระหว่างปีงบประมาณ 2550 – 2553 จำแนกเป็นรายอำเภอ.....	37
2 การจับกุมข้อหาเสพยาเสพติด ระหว่างปีงบประมาณ 2550 – 2553 จำแนกเป็นรายเดือนจำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ ตำแหน่งและระดับการศึกษา ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกัน.....	38
3 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครื่องซีและมอร์แกนที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %..	58
4 จำนวนร้อยละผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ ตำแหน่ง และระดับการศึกษา.....	65
5 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของ ยาเสพติดในสถานศึกษา โดยรวมและรายด้าน.....	66
6 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการวางแผน โดยรวมและรายข้อ.....	67
7 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของ ยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการดำเนินงาน โดยรวมและรายข้อ.....	68
8 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการประเมินผล โดยรวมและรายข้อ.....	69
9 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกตามเพศชาย ด้านการวางแผน โดยรวมและรายข้อ.....	70
10 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกตามเพศชาย ด้านการดำเนินงาน โดยรวมและรายข้อ.....	71

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
11 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกตามเพศชาย ด้านการประเมินผล โดยรวมและรายข้อ.....	72
12 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกตามเพศหญิง ด้านการวางแผน โดยรวมและรายข้อ.....	73
13 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกตามเพศหญิง ด้านการดำเนินงาน โดยรวมและรายข้อ.....	74
14 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกตามเพศหญิง ด้านการประเมินผล โดยรวมและรายข้อ.....	75
15 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกเป็นครูผู้สอน ด้าน การวางแผน โดยรวมและรายข้อ.....	76
16 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกเป็นครูผู้สอน ด้าน การดำเนินงาน โดยรวมและรายข้อ.....	77
17 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกเป็นครูผู้สอน ด้าน การประเมินผล โดยรวมและรายข้อ.....	78
18 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการวางแผน โดยรวมและรายข้อ.....	79

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
19 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษาด้านการดำเนินงาน โดยรวมและรายข้อ.....	80
20 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษาด้านการประเมินผล โดยรวมและรายข้อ.....	81
21 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกเป็นระดับปริญญาตรี ด้านการวางแผน โดยรวม และรายข้อ.....	82
22 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกเป็นระดับปริญญาตรี ด้านการดำเนินงาน โดยรวม และรายข้อ.....	83
23 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกเป็นระดับปริญญาตรี ด้านการประเมินผล โดยรวม และรายข้อ.....	84
24 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกเป็นระดับสูงกว่าปริญญาตรี ด้านการวางแผน โดยรวมและรายข้อ.....	85
25 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกเป็นระดับสูงกว่าปริญญาตรี ด้านการดำเนินงาน โดยรวม และรายข้อ.....	86
26 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกเป็นระดับสูงกว่าปริญญาตรี ด้านการประเมินผล โดยรวม และรายข้อ	87

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
27 ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติด ในสถานศึกษา จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน.....	88
28 ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติด ในสถานศึกษา จำแนกตามเพศ ด้านการวางแผน โดยรวมและรายข้อ.....	89
29 ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติด ในสถานศึกษา จำแนกตามเพศ ด้านการดำเนินงาน โดยรวมและรายข้อ	90
30 ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกตามเพศ ด้านการประเมินผล โดยรวมและรายข้อ	91
31 ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติด ในสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน.....	92
32 ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติด ในสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง ด้านการวางแผน โดยรวมและรายข้อ.....	93
33 ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติด ในสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง ด้านการดำเนินงาน โดยรวมและรายข้อ.....	94
34 ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติด ในสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง ด้านการประเมินผล โดยรวมและรายข้อ.....	95
35 ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติด ในสถานศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมและรายด้าน.....	96

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
36 ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติด ในสถานศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา ด้านการวางแผน โดยรวมและรายข้อ.....	97
37 ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติด ในสถานศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา ด้านการดำเนินงาน โดยรวมและรายข้อ.....	98
38 ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติด ในสถานศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา ด้านการประเมินผล โดยรวมและรายข้อ.....	99
39 สภาพปัญหาการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	100
40 ข้อเสนอแนะในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	101

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	56

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาต้องจัดให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะด้านคุณภาพของมนุษย์ถือว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งเพราะว่า มนุษย์เป็นทั้งเหตุปัจจัยและผลลัพธ์ที่สำคัญที่สุดในการที่จะทำให้สังคมของมนุษย์เองเกิดความสันติสุข อันเนื่องมาจากการใช้ทรัพยากรชนิดอื่น ๆ ที่มีอยู่ในประเทศอย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด มนุษย์จึงมีความจำเป็นต้องเรียนรู้วิถีชีวิตในการดำรงตนให้อยู่ในสังคมและปรับสภาพให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม กลมกลืนกับสภาพปัจจุบันที่นับวันจะมีแต่ข้อจำกัดและเงื่อนไขแห่งสถานการณ์ของความเปลี่ยนแปลงในสังคมโลกตลอดเวลาตามแรงผลักดันของกระแสยุคโลกาภิวัตน์ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2539 : 43)

การพัฒนาประชากรของชาติให้มีคุณภาพตรงตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยเน้นให้ทุกคนมีการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญาและจิตใจนั้นจะเป็นพื้นฐานสร้างพลังครอบครัว ชุมชนและสังคม และส่งผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวมอย่างมีสันติ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541 : 2) ซึ่งถือว่าเป็นการป้องกันการระบาดของยาเสพติด เมื่อมนุษย์มีคุณภาพสามารถเรียนรู้ มีความเข้าใจถึงโทษของยาเสพติด มีการสร้างครอบครัวที่เข้มแข็งได้ ปัญหายาเสพติดจะหมดลงตามคุณภาพของมนุษย์ที่มากขึ้น และสถานการณ์ที่เกี่ยวกับการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาดูเหมือนจะเงียบสงบลง เพราะการปราบปรามของเจ้าหน้าที่ตำรวจและการให้ความร่วมมือของประชาชนรวมทั้งสถานศึกษามีการจัดการศึกษาให้ความรู้ ความเข้าใจถึงโทษของยาเสพติดก็ตาม แต่การแพร่ระบาดของยาเสพติดได้ปรับเปลี่ยนวิธีที่ยุ่งยากซับซ้อนขึ้นเรื่อย ๆ ดังนั้น การป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษายังมีความจำเป็นต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครู ผู้เรียน ผู้ปกครอง ประชาชนและเจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องตระหนักและให้ความสำคัญในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดร่วมกันอย่างจริงจัง

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่มีความรุนแรง เพราะว่ายาเสพติดมีโทษต่อผู้เสพโดยตรงฤทธิ์ของยาเสพติดมีผลกระทบต่ออวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายและจิตใจของผู้เสพ เช่น ร่างกายผอม ชูบชืด ผิวคล้ำ ไม่มีแรง อ่อนเพลียง่าย สมองเสื่อมและเป็นโรคติดเชื้อได้ง่าย รวมทั้งภูมิคุ้มกันต้านทานในร่างกายจะลดลง สมรรถภาพจิตใจเสื่อม อารมณ์แปรปรวนง่าย ซึมเศร้า วิตกกังวล ความรู้สึก

ฟุ้งซ่านทำให้ครอบครัวต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นทำให้เกิดปัญหาด้านเศรษฐกิจของครอบครัวและสังคมในลำดับต่อไป

ปัญหาสุขภาพจิตเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อสังคม เพราะว่าแต่ละครอบครัวเมื่อเกิดปัญหาสุขภาพจิตหลายครอบครัวก็จะกลายเป็นปัญหาของสังคม หรือปัญหาของประเทศในที่สุด เมื่อผู้เสพยาเสพติดคลั่งคลุ้มที่ไปซื้อยามาเสพก็จะหาทางออก เช่น การขายยาเสพติด การขโมยสิ่งของ การปล้นและการจี้ เป็นต้น ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมขึ้นมาในสังคมที่มีความสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น มีความยุ่งยากในการแก้ไขปัญหา คนในสังคมโดยเฉพาะเยาวชนที่อยู่ในสถานศึกษาไม่มีคุณภาพ จิตใจเลื่อมจึงจะต้องมีการป้องกันปัญหาดังกล่าวอย่างเหมาะสม

ในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาซึ่งมีเยาวชนอยู่เป็นจำนวนมาก มีทั้งเยาวชนที่ดีและมีปัญหาอันเนื่องมาจากสภาพทางครอบครัวที่แตกต่างกัน บางครอบครัวบิดามารดาแยกกันอยู่ บางครอบครัวมีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อเยาวชน ทำให้เยาวชนและครอบครัวขาดความอบอุ่นหันไปหาที่พึ่ง บางคนเลียนแบบเพื่อน บางคนพึ่งพายาเสพติด ซึ่งเป็นปัญหาของสังคมที่ทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือกันเพื่อป้องกันการระบาดของยาเสพติดอย่างถูกวิธี

การป้องกันการระบาดของยาเสพติดที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญจึงต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกส่วน ทุกคน โดยเฉพาะบุคลากรทุกคนในโรงเรียนที่จะต้องให้การดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ซึ่งการดูแลช่วยเหลือยังหมายถึงการส่งเสริม การป้องกันและการแก้ไขปัญหาโดยมีวิธีการและเครื่องมือเพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลอดภัยจากสารเสพติด โดยมีแนวคิดหลักในการดำเนินงานคือ มนุษย์ทุกคนมีศักยภาพที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตลอดชีวิตเพียงแต่ใช้เวลาและวิธีการที่แตกต่างกัน โดยยึดนักเรียนเป็นสำคัญในการพัฒนาช่วยเหลือ และความสำเร็จของงานต้องอาศัยการมีส่วนร่วม ทั้งการร่วมใจ ร่วมคิด ร่วมทำของทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (กรมสุขภาพจิต. 2544 : 11 – 13)

การป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัชฌิมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 ได้ดำเนินการตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีการจัดกิจกรรมเสริมทักษะชีวิตและสร้างความตระหนักเพื่อให้เห็นคุณค่าแห่งตน เช่น กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมเพื่อนเตือนเพื่อน มีการจัดโครงการครอบครัวเข้มแข็ง โรงเรียนอบอุ่นเพื่อเชื่อมและหลอมพลังระหว่างบ้านและโรงเรียนให้เป็นที่พึ่งแก่เด็กและเยาวชนอย่างแท้จริง มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาศักยภาพนักเรียนให้แสดงออกตามความสามารถที่ถูกต้อง เช่น ศิลปะ ดนตรี กีฬา เป็นต้น จากความเป็นมาของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะพระประธานศูนย์เสมาส่งเสริมศีลธรรมจังหวัดบุรีรัมย์ มีหน้าที่เผยแผ่หลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาแก่เยาวชนและบุคคลทั่วไปเพื่อป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาในเขตจังหวัดบุรีรัมย์

และจังหวัดอื่น ๆ จึงมีความสนใจศึกษาการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 เพื่อนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปเป็นข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับปัญหาเสพติดในสถานศึกษาและวางแผนในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 โดยจำแนกตามเพศ ตำแหน่ง และระดับการศึกษา
3. เพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32

สมมติฐานของการวิจัย

1. บุคลากรที่มีเพศต่างกันมีการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา แตกต่างกัน
2. บุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกันมีการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา แตกต่างกัน
3. บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา แตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32
2. ทำให้ทราบความแตกต่างการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 ตามตัวแปรเพศ ตำแหน่ง และระดับการศึกษา

3. เป็นข้อเสนอแนะสำหรับบุคลากรในสถานศึกษาในการนำไปกำหนด ปรับปรุง พัฒนา แนวทางในการวางแผนการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 และเขตพื้นที่การศึกษาอื่น ๆ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นบุคลากรในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 รวมทั้งสิ้น จำนวน 2,382 คน ประกอบด้วย ครู จำนวน 2,212 คน และผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 170 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นบุคลากรซึ่งได้มาจากการสุ่มจากจำนวนประชากร โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสัดส่วนของเครจซี และมอร์แกน (Krejcie & Morgan ; อ้างถึงใน ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์, 2542 : 148 - 149) แล้วทำการสุ่มแต่ละระดับชั้นอย่างมีสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงตารางในบทที่ 3 เมื่อได้จำนวนมาแล้วจึงทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอน จำนวน 307 คน และผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 24 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 331 คน

เนื้อหา การป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 ใน 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการวางแผน
2. ด้านการดำเนินงาน
3. ด้านการประเมินผล

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของบุคลากร ดังนี้
 - 1.1 เพศ แบ่งเป็น
 - 1.1.1 ชาย
 - 1.1.2 หญิง
 - 1.2 ตำแหน่ง แบ่งเป็น
 - 1.2.1 ครูผู้สอน
 - 1.2.2 ผู้บริหารสถานศึกษา

1.3 ระดับการศึกษา แบ่งเป็น

1.3.1 ปริญญาตรี

1.3.2 สูงกว่าปริญญาตรี

2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 ตามกรอบความคิดการปฏิบัติจริง ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่

2.1 ด้านการวางแผน

2.2 ด้านการดำเนินงาน

2.3 ด้านการประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การป้องกัน หมายถึง การกระทำเพื่อระงับและหาแนวทางไม่ให้เกิดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2. ยาเสพติด หมายถึง สารหรือยาที่อาจเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้จากธรรมชาติหรือจากการสังเคราะห์ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยการกิน การดม การสูบ การฉีดหรือด้วยวิธีการใด ๆ แล้วทำให้มีผลเสียต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพเรื่อย ๆ มีอาการอยากยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพยาอย่างรุนแรงและต่อเนื่องและสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง

3. การป้องกันการระบาดของยาเสพติด หมายถึง ป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 ตามกรอบความคิดการปฏิบัติของบุคลากร จำนวน 3 ด้าน ได้แก่

3.1 ด้านการวางแผน หมายถึง การกำหนดให้มีการประชุม แต่งตั้งคณะกรรมการที่รับผิดชอบจัดเตรียมเอกสาร รวบรวมวิธีการป้องกันรวมทั้งงบประมาณในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32

3.2 ด้านการดำเนินงาน หมายถึง การจัดการเรียนรู้ การจัดนิทรรศการ การจัดการแข่งขันกีฬา การจัดกิจกรรมชุมนุม การเข้าค่ายคุณธรรม และการให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดในการดำเนินการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32

3.3 ด้านการประเมินผล หมายถึง การเปิดโอกาสให้ผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบ ผู้นำชุมชน และนักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาในระหว่างการดำเนินงานและสิ้นสุดการดำเนินงาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32

4. บุคลากร หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานในสถานศึกษาและมีส่วนเกี่ยวข้องในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ในที่นี้แบ่งเป็นครูผู้สอนผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการเรียนการสอนและได้รับการแต่งตั้งให้มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติด และผู้บริหารสถานศึกษาซึ่ง เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้รักษาราชการแทนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32

5. ตำแหน่ง หมายถึง ครูผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32

6. ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของบุคลากรในสถานศึกษา ในที่นี้แบ่งเป็นการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32

7. สถานศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่เปิดทำการเรียนการสอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในที่นี้คือโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอนำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

1. การบริหารแบบมีส่วนร่วม
 - 1.1 ความหมายการบริหารแบบมีส่วนร่วม
 - 1.2 หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม
 - 1.3 ปัญหาการบริหารแบบมีส่วนร่วม
2. พระราชบัญญัติยาเสพติด (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545
3. ยาเสพติด
 - 3.1 ความหมายของยาเสพติด
 - 3.2 ประเภทของยาเสพติด
 - 3.3 โทษของยาเสพติด
 - 3.4 สาเหตุการติดยาเสพติด
4. โครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
5. การระบาดของยาเสพติดในจังหวัดบุรีรัมย์
6. มาตรการการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในจังหวัดบุรีรัมย์
7. การแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา
 - 7.1 สภาพการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา
 - 7.2 วิธีป้องกันปัญหายาเสพติด
 - 7.3 วยร่นกับยาเสพติด
 - 7.4 นโยบายการป้องกันยาเสพติด
 - 7.5 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยต่างประเทศ
9. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การบริหารแบบมีส่วนร่วม

ความหมายการบริหารแบบมีส่วนร่วม

มีผู้ให้ความหมายของการบริหารแบบมีส่วนร่วม ดังนี้

ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ (2546 : 25) ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนว่าเป็นการมีส่วนร่วมในลักษณะที่เป็นกระบวนการพัฒนาตั้งแต่เริ่มโครงการจนถึงสิ้นสุดโครงการ ได้แก่ การร่วมกันค้นหาปัญหา การวางแผน การตัดสินใจ การระดมทรัพยากรและเทคโนโลยีในท้องถิ่น การบริหารจัดการ การติดตามประเมินผล รวมทั้งรับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากโครงการ โดยโครงการพัฒนาดังกล่าวจะต้องสอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชน

กรมการปกครอง (2554 : 3) ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การที่บุคคลในองค์กรหรือต่างองค์กร ได้ร่วมกันเพื่อจัดการงานให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพและสำเร็จ ทั้งนี้การมีส่วนร่วมนั้น ๆ จะอยู่ในขั้นตอนใด ๆ ก็ตามโดยขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ข้อจำกัดขององค์กรในแต่ละกระบวนการของการดำเนินการบริหารเป็นเกณฑ์

กรมพัฒนาชุมชน (2554 : 3) ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนการพัฒนา ทั้งในการแก้ไขปัญหาและป้องกันปัญหาโดยเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วม ในการคิดริเริ่ม ร่วมกำหนดนโยบาย ร่วมวางแผน ตัดสินใจและปฏิบัติตามแผน ร่วมตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ ร่วมติดตามประเมินผลและรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบต่อประชาชน ชุมชน และเครือข่ายทุกรูปแบบในพื้นที่

จากความหมายการบริหารแบบมีส่วนร่วมสรุปได้ว่า เป็นการบริหารที่ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานที่ร่วมกันกำหนดขึ้นในทุกขั้นตอน โดยเฉพาะการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาซึ่งจะต้องอาศัยผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน นักเรียน เจ้าหน้าที่ตำรวจ พระภิกษุสงฆ์และผู้ปกครองนักเรียน จะต้องให้ความร่วมมือในการดำเนินการไม่ว่าจะเป็นขั้นการวางแผน ขั้นการดำเนินงานตลอดจนขั้นการประเมินผล

หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2538 : 328-332) กล่าวถึง หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ใช้อยู่ในปัจจุบันและเป็นที่ยอมรับว่าได้ผลในเชิงปฏิบัติมากมี 3 ระบบ คือ

1. ระบบการปรึกษาหารือ เป็นการบริหารแบบเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในรูปของคณะกรรมการ ซึ่งเป็นการกระจายอำนาจบริหารและการตัดสินใจ

ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทำงานร่วมรับผิดชอบ ระบบการปรึกษาหารือนี้เหมาะสำหรับใช้กับผู้บริหารระดับต้นขึ้นไป โดยการมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าคณะทำงาน ประธานโครงการ ประธานคณะกรรมการหรือกรรมการ เป็นต้น

2. ระบบกลุ่มคุณภาพ เป็นการบริหารแบบเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในรูปของกลุ่มทำงาน ซึ่งคงเรียกชื่อได้หลายอย่าง เช่น กลุ่มคุณภาพ กลุ่มกิจกรรมคิวซี กลุ่มพัฒนาคุณภาพงาน เป็นต้น ระบบบริหารนี้เหมาะสำหรับใช้กับพนักงานระดับปฏิบัติหรือระดับหัวหน้างาน เพราะเป็นการฝึกฝนและเปิดโอกาสให้บุคคลเหล่านี้มีโอกาสทำงานร่วมกันเพื่อค้นหาปัญหา วิเคราะห์ปัญหา หาสาเหตุของปัญหาตลอดจนแนวทางการแก้ปัญหาด้วยตนเอง

3. ระบบข้อเสนอแนะ ระบบนี้มีความแตกต่างจากข้อเสนอแนะที่พบเห็นทั่วไป มีลักษณะเป็นกล่องหรือตู้รับฟังความคิดเห็นเท่านั้น แต่วิธีนี้จัดให้มีแบบฟอร์ม ข้อเสนอแนะ เพื่อให้พนักงานหรือผู้ปฏิบัติงานทุกคนได้กรอกแบบฟอร์มที่กำหนด เช่น ปัญหาที่พบคืออะไร สาเหตุปัญหามาจากอะไร วิธีการแก้ปัญหามีอะไรบ้าง และผลที่คาดว่าจะได้รับนั้นดีกว่าเดิมอย่างไร เป็นต้น ซึ่งวิธีการเหล่านี้ใช้ได้ผลในหลายบริษัท เช่น ธนาคารพาณิชย์บางแห่ง บริษัท เครือซีเมนต์ไทย เป็นต้น ในแต่ละบริษัทจะมีคณะกรรมการพิจารณาข้อเสนอแนะ แต่ละข้อเสนอแนะเป็นความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพียงใด ความเป็นไปได้ในการนำเข้าสู่การปฏิบัติมีมากน้อยเพียงใดและสมควรทดลองดำเนินการตามข้อเสนอแนะหรือไม่อย่างไร หากข้อเสนอแนะใดนำไปสู่การปฏิบัติได้ผลทางบริษัทก็จะให้รางวัลตอบแทนแก่ผู้เสนอความคิด

โคเฮนและอัฟฮอบ (Cohen & Uphob. 1974 : 123 ; อ้างถึงใน เมตต์ เมตต์การุณจิต. 2541 : 20) ได้แบ่งขั้นตอนการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ การริเริ่มการตัดสินใจ และตัดสินใจปฏิบัติการ
2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ประกอบด้วยการสนับสนุนด้านทรัพยากรการบริหาร และการประสานความร่วมมือ
3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

ยูวัฒน์ วุฒิเมธี (2544 : 12) กล่าวถึง ลักษณะของการมีส่วนร่วมว่า หลักความร่วมมือของประชาชนที่สำคัญยิ่งก็คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานอย่างจริงจังและจริงใจ ทั้งนี้ด้วยการเปิดโอกาสให้มีการศึกษา การร่วมพิจารณา และการตกลงใจร่วมกันในการแก้ปัญหาหรือการวางโครงการต่าง ๆ การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม

ก็เพื่อเป็นการให้ประชาชนได้มีสิทธิและความเสมอภาคกันในอันที่จะรับผิดชอบในสังคม
ประชาชนจะมีโอกาสร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติและร่วมรับผิดชอบ

ถวิล มาตรเถียม (2545 : 195) ได้สรุปถึงประโยชน์ของหลักการมีส่วนร่วม ไว้ดังนี้

1. เป็นการระดมสรรพกำลังจากทรัพยากรมนุษย์ สามารถนำเอาประสบการณ์ ความรู้ และทักษะของแต่ละคนมาใช้ในการวางแผน
 2. ทำให้คุณภาพการตัดสินใจสูงขึ้น และทำให้ได้แผนงานที่เกิดจากหลาย ๆ ทักษะ และหลากหลายผู้ชำนาญการ/ผู้เชี่ยวชาญ
 3. ส่งเสริมให้เกิดความรับผิดชอบ ทำให้เกิดพันธสัญญาพร้อมที่จะให้ตรวจสอบ ตลอดจนช่วยให้เกิดการสนับสนุนในการนำไปปฏิบัติและร่วมรับผิดชอบในผลลัพธ์
 4. เป็นมรรควิธีหนึ่งในการพัฒนาหรือเป็นการสร้างวัฒนธรรมการปฏิบัติงานสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีในทีมงานและสร้างความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวในองค์กร
 5. เป็นการเปิดโอกาสให้แต่ละคน กลุ่มบุคคลเพิ่มพูนประสบการณ์ในวิชาชีพและ เสาะแสวงหาแนวทางพัฒนาวิชาชีพของตนเอง
 6. เป็นการเปิด โอกาสสำหรับ โรงเรียนที่จะลดการต่อต้านและปรับเปลี่ยนไปสู่ แนวปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ
 7. เป็นความชอบธรรมหรือเป็นสิทธิของผู้ร่วมงานทุกคน
- จากหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม สรุปได้ว่า เป็นการปรึกษาหารือในระบบกลุ่ม มีการเสนอแนะ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจรวมทั้งมีความรับผิดชอบและเปิด โอกาสให้ทุกคน ได้มีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้เกิดแนวทางในการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการดำเนินการ ป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จะต้องอาศัยหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม จึงจะทำให้การปฏิบัติงานดังกล่าวประสบผลสำเร็จได้

ปัญหาการบริหารแบบมีส่วนร่วม

กรมพัฒนาชุมชน (2554 : 3) กล่าวว่า สิ่งที่เป็นผลกระทบต่อหรือปัญหาต่อการบริหาร แบบมีส่วนร่วม มีดังนี้

1. ลักษณะการสื่อสารในองค์กรและระหว่างบุคคลไม่เหมาะสม ได้แก่
 - 1.1 การมีข้อมูลหรือการมีคำสั่งที่ถ่ายทอดไม่ชัดเจน
 - 1.2 การรับข่าวสารหรือข้อมูลเอกสาร
 - 1.3 มีผู้ก่อกวน
 - 1.4 ทิศทางการสื่อสารของบุคคลในองค์กร

2. พฤติกรรมหรือแรงจูงใจต่อบุคคลไม่เอื้อต่อการมีส่วนร่วม ได้แก่

2.1 การใช้ทฤษฎีแรงจูงใจในการจัดกระทำไม่ถูกต้อง

2.2 พฤติกรรมของบุคคลมีอคติต่อองค์กร

2.3 การมีส่วนร่วมของทุกคนในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

3. ผู้นำมีปัญหา ได้แก่

3.1 คนทุกคนมีจุดมุ่งหมายในชีวิต

3.2 การขาดแรงจูงใจในการนำไปสู่ความสำเร็จของงาน

3.3 ผู้นำขาดมนุษยสัมพันธ์

ปัญหาการบริหารแบบมีส่วนร่วม สรุปได้ว่า ปัญหาการบริหารเกิดจากการสื่อสารในองค์กรและระหว่างบุคคลไม่เหมาะสม การมีข้อมูลที่ไม่ชัดเจน การรับข่าวสารหรือข้อมูลที่ไม่ชัดเจน เกิดจากผู้ก่อวณและทิศทางการสื่อสารของบุคคลในองค์กร อีกทั้งพฤติกรรมหรือแรงจูงใจในการจัดกระทำไม่ถูกต้องซึ่งประกอบไปด้วย การใช้ทฤษฎีแรงจูงใจในการจัดกระทำไม่ถูกต้อง บุคคลมีอคติต่อองค์กร การมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประการสุดท้ายผู้นำขาดแรงจูงใจในการนำไปสู่ความสำเร็จของงาน ขาดมนุษยสัมพันธ์ส่งผลให้การดำเนินงานการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาดำเนินไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ

จากหลักการการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่กล่าวมาทั้งหมดพอสรุปได้ว่า เป็นการบริหารที่ให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ที่ร่วมกันกำหนดกิจกรรมในทุกขั้นตอน โดยเฉพาะการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาซึ่งจะต้องอาศัยผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน นักเรียน เจ้าหน้าที่ตำรวจ พระภิกษุสงฆ์ ผู้ปกครองนักเรียนและชุมชน จะต้องให้ความร่วมมือในการดำเนินการไม่ว่าจะเป็นขั้นการวางแผน ขั้นการดำเนินงานตลอดจนขั้นการประเมินผล หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ใช้อยู่ในปัจจุบันและเป็นที่ยอมรับว่าได้ผลในเชิงปฏิบัติมากมี 3 ระบบ คือ

1. ระบบการปรึกษาหารือ เป็นการบริหารแบบเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในรูปของคณะกรรมการ ซึ่งเป็นการกระจายอำนาจบริหารและการตัดสินใจให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานร่วมรับผิดชอบ เหมาะสำหรับใช้กับผู้บริหารระดับต้นขึ้นไป

2. ระบบกลุ่มคุณภาพ เป็นการบริหารแบบเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในรูปของกลุ่มทำงาน เหมาะสำหรับใช้กับพนักงานระดับปฏิบัติหรือระดับหัวหน้างาน

3. ระบบข้อเสนอแนะ ระบบนี้มีความแตกต่างจากข้อเสนอแนะที่พบเห็นทั่วไป มีลักษณะเป็นกล่องหรือตู้รับฟังความคิดเห็นเท่านั้น แต่วิธีนี้จัดให้มีแบบฟอร์ม ข้อเสนอแนะ เพื่อให้พนักงานหรือผู้ปฏิบัติงานทุกคนได้กรอกแบบฟอร์มที่กำหนด

หลักความร่วมมือของประชาชนที่สำคัญยิ่งก็คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานอย่างจริงจังและจริงใจ ทั้งนี้ด้วยการเปิดโอกาสให้มีการศึกษา การร่วมพิจารณา และการตกลงใจร่วมกันในการแก้ปัญหาหรือการวางโครงการต่าง ๆ การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ก็เพื่อเป็นการให้ประชาชนได้มีสิทธิและความเสมอภาคกันในอันที่จะรับผิดชอบในสังคม ประชาชนจะมีโอกาสร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติและร่วมรับผิดชอบ

พระราชบัญญัติยาเสพติด (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 31 มาตรา 35 มาตรา 39 มาตรา 48 มาตรา 50 มาตรา 237 และมาตรา 238 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “หน่วยการใช้” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ติดยาเสพติดให้โทษ” และ “การบำบัดรักษา” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ดังต่อไปนี้

“หน่วยการใช้” หมายความว่า เม็ด ซอง ขวด หรือหน่วยอย่างอื่นที่ทำขึ้นซึ่งโดยปกติ สำหรับการใส่เสฟหนึ่งครั้ง”

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “สถานพยาบาล” และ “เภสัชกร” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สถานพยาบาล” หมายความว่า โรงพยาบาล สถานพยาบาล สถานพักฟื้น หรือสถานที่อื่นใดเฉพาะที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้เป็นสถานที่ทำการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษ

“เกสัชกร” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพเกสัชกรรมตามกฎหมายว่าด้วย
วิชาชีพเกสัชกรรม”

มาตรา 5 ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ข้อความ” และ “โฆษณา” ระหว่างบทนิยามคำว่า
“ตำรับยา” และ “ผู้รับอนุญาต” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522
ดังต่อไปนี้

“ข้อความ” หมายความว่า รวมถึงการกระทำที่ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ
ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใดๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจ
ความหมายได้

“โฆษณา” หมายความว่า รวมถึงการไม่ว่าด้วยวิธีใดๆ ให้ประชาชนเห็น
หรือทราบข้อความ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า แต่ไม่หมายความรวมถึงเอกสารทางวิชาการหรือ
ตำราที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน”

มาตร 6 ให้ยกเลิกความใน (5) ของมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติด
ให้โทษ พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(5) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดปริมาณยาเสพติดให้โทษที่
ผู้อนุญาตจะอนุญาตให้ผลิต นำเข้า จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองได้”

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความใน (7) ของมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติด
ให้โทษ พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(7) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็น
อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย”

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 15 และมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติด
ให้โทษ พ.ศ. 2522 และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

มาตรา 15 ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่ง
ยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 เว้นแต่รัฐมนตรีได้อนุญาตเฉพาะในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ของ
ทางราชการ

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่กำหนดในกฎกระทรวง

การผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 1
ตามปริมาณดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย

(1) เค้กซ์โตรไลเซอร์ไฮด์ หรือ แอล เอส ดี มีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ ตั้งแต่ศูนย์จุดเจ็ดห้ามิลลิกรัมขึ้นไป หรือมียาเสพติดที่มีสารดังกล่าวผสมอยู่จำนวนสิบห้าหน่วย การใช้ขึ้นไป หรือมีน้ำหนักสุทธิตั้งแต่สามร้อยมิลลิกรัมขึ้นไป

(2) แอมเฟตามีนหรืออนุพันธ์แอมเฟตามีน มีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ ตั้งแต่สามร้อยเจ็ดสิบห้ามิลลิกรัมขึ้นไปหรือมียาเสพติดที่มีสารดังกล่าวผสมอยู่จำนวนสิบห้าหน่วย การใช้ขึ้นไป หรือมีน้ำหนักสุทธิตั้งแต่หนึ่งจุดห้ากรัมขึ้นไป

(3) ยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 นอกจาก (1) และ (2) มีปริมาณคำนวณเป็น สารบริสุทธิ์ตั้งแต่สามกรัมขึ้นไป

มาตรา 16 ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 2 เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตเฉพาะในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การพิจารณาอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ขออนุญาตเป็นผู้รับผิดชอบชำระค่าใช้จ่าย ในการตรวจวิเคราะห์ หรือประเมินเอกสารทางวิชาการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความใน (3) ของมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติด ให้โทษ พ.ศ. 2522 และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

(3) ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพ ทันตกรรม หรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง และ

(ก) มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(ข) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วย ยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการ ใช้สารระเหย กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และ กฎหมายว่าด้วยยา

(ค) ไม่อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบ วิชาชีพเวชกรรม ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ ทันตกรรม ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ หรือใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

(ง) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(จ) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ”

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2530 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา 20 ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 3 เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่

(1) การจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 3 ที่ผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบการวิชาชีพทันตกรรมจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายเฉพาะผู้ป่วยซึ่งตนให้การรักษา

(2) การจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 3 ที่ผู้ประกอบการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายเฉพาะสัตว์ที่ตนบำบัด

ทั้งนี้ผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบการวิชาชีพทันตกรรม หรือผู้ประกอบการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในมาตรา 19 (3)

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 3 เกินจำนวนที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ให้สันนิษฐานว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย”

มาตรา 11 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 26/1 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522

“มาตรา 26/1 ปริมาณยาเสพติดให้โทษที่จะอนุญาตได้ตามหมวดนี้ให้เป็นไปตามมาตรา 8 (5)”

มาตรา 12 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2530

“การพิจารณาออกใบสำคัญตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษ เป็นผู้รับผิดชอบชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจวิเคราะห์หรือประเมินเอกสารทางวิชาการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา 13 ให้ยกเลิกความในมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 48 ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณายาเสพติดให้โทษ เว้นแต่

(1) เป็นการโฆษณายาเสพติดให้โทษในประเภท 2 หรือประเภท 3 ซึ่งกระทำโดยตรงต่อผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบการวิชาชีพทันตกรรม ผู้ประกอบการวิชาชีพเภสัชกรรม ผู้ประกอบการวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง หรือ

(2) เป็นฉลากหรือเอกสารกำกับยาเสพติดให้โทษในประเภท 2 ประเภท 3 หรือประเภท 4 ที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดให้โทษในประเภท 2 ประเภท 3 หรือประเภท 4

โฆษณาตามวรรคหนึ่งที่เป็นเอกสาร ภาพ ภาพยนตร์ การบันทึกเสียง หรือภาพ ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตก่อนจึงจะใช้โฆษณาได้

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา 14 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 48/1 และมาตรา 48/2 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522

มาตรา 48/1 ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเกี่ยวกับการบำบัดรักษา หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำการดังกล่าวโดยใช้ชื่อของตน หรือชื่อหรือที่ตั้ง หรือกิจการของสถานพยาบาลของตน หรือคุณวุฒิหรือความสามารถของผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลของตน เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่สถานพยาบาลของรัฐ

มาตรา 48/2 ในกรณีที่ผู้อนุญาตเห็นว่า การโฆษณาใดฝ่าฝืนมาตรา 48 วรรคสอง หรือมาตรา 48/1 วรรคสอง หรือมีการใช้ข้อความโฆษณาไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจออกคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

- (1) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา
- (2) ห้ามการใช้ข้อความบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา
- (3) ห้ามการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีนั้นในการโฆษณา
- (4) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดที่อาจเกิดขึ้น

ในการออกคำสั่งตาม (4) ให้ผู้อนุญาตกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการโฆษณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนกับความสุจริตใจในการกระทำของผู้ทำการโฆษณา”

มาตรา 15 ให้ยกเลิกความในมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา 49 ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้รับอนุญาตนำเข้าหรือส่งออก สถานที่ผลิต สถานที่จำหน่าย สถานที่เก็บยาเสพติดให้โทษ หรือสถานที่ที่ต้องได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(2) เข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่ใดๆ เพื่อตรวจค้นเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ตามสมควรว่า มีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าเนื่องจากการเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ ทรัพย์สินนั้นจะถูก โยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม

(3) ค้นบุคคลหรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่า มียาเสพติด ให้โทษซุกซ่อนอยู่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(4) ค้นตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(5) ยึดหรืออายัดยาเสพติดให้โทษที่มีไว้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือทรัพย์สินอื่นใดที่ได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง (2) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดแสดงความสามารถก่อนการเข้าค้น รายงานเหตุผลและผลการตรวจค้นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปบันทึกเหตุอันควรเชื่อตามสมควร และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงเอกสารเพื่อแสดงตนและเอกสารที่แสดงอำนาจในการตรวจค้น รวมทั้งเหตุอันควรเชื่อที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้เป็นหนังสือให้ไว้แก่ผู้ครอบครองเคหสถาน สถานที่ค้น เว้นแต่ไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นส่งมอบสำเนาเอกสารและหนังสือนั้นให้แก่ผู้ครอบครองดังกล่าวทันทีที่กระทำได้ และหากเป็นการเข้าค้นในเวลากลางคืนพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าในการเข้าค้นต้องเป็นข้าราชการพลเรือนตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 7 ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่สารวัตรหรือเทียบเท่าซึ่งมียศตั้งแต่พันตำรวจโทขึ้นไป

พนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดหรือระดับใดจะมีอำนาจหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ โดยทำเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายนั้น

ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

ให้รัฐมนตรีจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรานี้ เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี โดยให้รายงานข้อเท็จจริง ปัญหาอุปสรรค ปริมาณการปฏิบัติงาน และผลสำเร็จของการปฏิบัติงาน โดยละเอียด เพื่อให้คณะรัฐมนตรีเสนอรายงานดังกล่าวพร้อมข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา”

มาตรา 16 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 58/1 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522

มาตรา 58/1 ในกรณีจำเป็นและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 ประเภท 2 หรือประเภท 5 อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในเคหสถาน สถานที่ใดๆ หรือยานพาหนะ ให้พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ มีอำนาจตรวจ หรือทดสอบ หรือสั่งให้รับการตรวจ หรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นมียาเสพติดให้โทษดังกล่าวอยู่ในร่างกายหรือไม่

พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ตำแหน่งใด ระดับใด หรือชั้นยศใดจะมีอำนาจหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งทั้งหมด หรือแต่บางส่วน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ โดยทำเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายนั้น

วิธีการตรวจหรือการทดสอบตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ ในประกาศดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีมาตรการเกี่ยวกับการแสดงความบริสุทธิ์ของพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ และมาตรการเกี่ยวกับการห้ามเปิดเผยผลการตรวจหรือทดสอบแก่ผู้ที่ไม่มีความเกี่ยวข้อง ในกรณีที่ปรากฏผลเบื้องต้นเป็นที่สงสัยว่ามียาเสพติดให้โทษอยู่ในร่างกายจนกว่าจะได้มีการตรวจยืนยันผลเป็นที่แน่นอนแล้ว”

มาตรา 17 ให้ยกเลิกความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา 60 ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตประสงค์ที่จะจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 2 เกินปริมาณที่กำหนดไว้ตามมาตรา 8 (5) ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นกรณีพิเศษ

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา 8 (5) มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา 18 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 11/1 การอุทธรณ์ มาตรา 64/1 และมาตรา 64/2 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522

หมวด 11/1

การอุทธรณ์

มาตรา 64/1 ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งของผู้อนุญาตตามมาตรา 48/2 ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้

มาตรา 64/2 การอุทธรณ์ตามมาตรา 64/1 ให้ยื่นต่อคณะกรรมการภายในสิบสี่วัน นับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบคำสั่งของผู้อนุญาต

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การอุทธรณ์คำสั่งตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้อนุญาต เว้นแต่คณะกรรมการจะสั่งเป็นอย่างอื่นเป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา 19 ให้ยกเลิกความในมาตรา 65 มาตรา 66 และมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา 65 ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 15 ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อจำหน่าย ต้องระวางโทษประหารชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการผลิต โดยการแบ่งบรรจุ หรือรวมบรรจุ และมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ หรือมีจำนวนหน่วยการใช้ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่ถึงปริมาณที่กำหนดตามมาตรา 15 วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสามเป็นการกระทำเพื่อจำหน่าย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงจำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงห้าล้านบาท

มาตรา 66 ผู้ใดจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 โดยไม่ได้รับอนุญาตและมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ หรือมีจำนวนหน่วยการใช้ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่ถึงปริมาณที่กำหนดตามมาตรา 15 วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้ายาเสพติดให้โทษตามวรรคหนึ่งมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ตั้งแต่ปริมาณที่กำหนดตามมาตรา 15 วรรคสาม แต่ไม่เกินยี่สิบกรัม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงจำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงห้าล้านบาท

ถ้ายาเสพติดให้โทษตามวรรคหนึ่งมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์เกินยี่สิบกรัมขึ้นไป ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท หรือประหารชีวิต

มาตรา 67 ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 โดยไม่ได้รับอนุญาต และมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ หรือมีจำนวนหน่วยการใช้ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่ถึงปริมาณที่กำหนดตามมาตรา 15 วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 20 ให้ยกเลิกความในมาตรา 68 และมาตรา 69 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 68 ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 2 อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 16 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดเป็นมอร์ฟิน ผีน หรือโคเคนอื่น ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองล้านบาทถึงห้าล้านบาท

มาตรา 69 ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 2 อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 17 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดจำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 2 อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 17 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดตามวรรคสองเป็นมอร์ฟิน ผีน หรือโคเคนอื่น มีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ไม่ถึงหนึ่งร้อยกรัม ผู้นั้นต้อง

ระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี หรือปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่ถ้ามอร์ฟิน ผีน หรือโคเคนอื่นนั้นมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ตั้งแต่หนึ่งร้อยกรัมขึ้นไป ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงจำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงห้าล้านบาท

ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 17 กระทำการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่ง วรรคสองหรือ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรา 21 ให้ยกเลิกความในมาตรา 70 มาตรา 71 มาตรา 72 มาตรา 73 และมาตรา 74 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 70 ผู้ใดผลิตหรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 3 อันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา 20 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสนบาท

มาตรา 71 ผู้ใดจำหน่าย มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 3 อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 20 วรรคหนึ่ง โดยมีจำนวนยาเสพติดให้โทษไม่เกินที่กำหนดตามมาตรา 20 วรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้ามียาเสพติดให้โทษในประเภท 3 เกินจำนวนตามมาตรา 20 วรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา 72 ผู้ใดนำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 3 อันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา 22 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา 73 ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่ง ยาเสพติดให้โทษในประเภท 4 อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึง สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้ามียาเสพติดให้โทษในประเภท 4 ตั้งแต่สิบกิโลกรัมขึ้นไป ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปีและปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาทห้าแสนบาท

มาตรา 74 ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 4 อันเป็นการ ฝ่าฝืนมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา 22 ให้ยกเลิกความในมาตรา 75 และมาตรา 76 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 75 ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 5 อันเป็น การฝ่าฝืนมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึง หนึ่งล้านบาทห้าแสนบาท

ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดดังกล่าวมานั้นเป็น
พืชกระท่อม ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา 76 ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 5 อันเป็นการ
ฝ่าฝืนมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดดังกล่าวมาในวรรคหนึ่งนั้น
เป็นพืชกระท่อม ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ”

มาตรา 23 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 76/1 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติด
ให้โทษ พ.ศ. 2522

“มาตรา 76/1 ผู้ใดจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษใน
ประเภท 5 อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 26 วรรคหนึ่ง โดยมีจำนวนยาเสพติดให้โทษไม่ถึงสิบกิโลกรัม
ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้ามียาเสพติดให้โทษในประเภท 5 ตั้งแต่สิบกิโลกรัมขึ้นไป
ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านห้าแสนบาท

ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดดังกล่าวมาในวรรคหนึ่งนั้น
เป็นพืชกระท่อม ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดดังกล่าวมาในวรรคสองนั้น
เป็นพืชกระท่อม ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท”

มาตรา 24 ให้ยกเลิกความในมาตรา 77 มาตรา 78 มาตรา 79 มาตรา 80 มาตรา 81
มาตรา 82 มาตรา 83 มาตรา 84 มาตรา 85 มาตรา 86 มาตรา 87 มาตรา 88 และมาตรา 89
แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 77 ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 27 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท
มาตรา 78 ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 29 มาตรา 30 หรือมาตรา 31 ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท

มาตรา 79 ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32 มาตรา 33 หรือมาตรา 34 ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา 80 ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 35 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา 81 เกษษกรผู้มีหน้าที่ควบคุมผู้ใดไม่ปฏิบัติตามการให้เป็นไปตามมาตรา 36
มาตรา 37 หรือมาตรา 38 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา 82 ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 3 ปลอม
อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 39 (1) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามแสน
บาทถึงสองล้านบาท

มาตรา 83 ผู้ใดจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 3 ปลอม อันเป็นการ
ฝ่าฝืนมาตรา 39 (1) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา 84 ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 3
ผิดมาตรฐาน หรือยาเสพติดให้โทษในประเภท 3 เสื่อมคุณภาพ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 39 (2)
หรือ (3) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 85 ผู้ใดจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 3 ผิดมาตรฐานหรือ
ยาเสพติดให้โทษในประเภท 3 เสื่อมคุณภาพ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 39 (2) หรือ (3) ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 86 ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 3 ที่ต้องขึ้น
ทะเบียนตำรับยาแต่มิได้ขึ้นทะเบียนตำรับยา หรือยาเสพติดให้โทษในประเภท 3 ที่รัฐมนตรีสั่ง
เพิกถอนทะเบียนตำรับยา อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 39 (4) หรือ (5) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
และปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา 87 ผู้ใดจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท 3 ที่ต้องขึ้นทะเบียนตำรับยา
แต่มิได้ขึ้นทะเบียนตำรับยา หรือยาเสพติดให้โทษในประเภท 3 ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียน
ตำรับยา อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 39(4) หรือ (5) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกิน
สามแสนบาท

มาตรา 88 ผู้ใดแก้ไขรายการทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท 3 อันเป็น
การฝ่าฝืนมาตรา 44 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 89 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 48 หรือมาตรา 48/1 หรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่
ออกตามมาตรา 48 หรือมาตรา 48/1 หรือ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตตามมาตรา 48/2 ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา 25 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 89/1 และมาตรา 89/2 แห่ง
พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522

“มาตรา 89/1 ถ้าการกระทำตามมาตรา 89 เป็นการกระทำของเจ้าของ
สื่อโฆษณา หรือผู้ประกอบการโฆษณา ผู้กระทำต้องระวางโทษเพียงกึ่งหนึ่งของโทษที่บัญญัติ
ไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา 89/2 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 89 หรือมาตรา 89/1 เป็นความผิด
ต่อเนื่อง ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับวันละไม่เกินห้าพันบาท หรือไม่เกินสองเท่าของค่าใช้จ่ายที่ใช้
สำหรับการโฆษณานั้น ตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม”

มาตรา 26 ให้ยกเลิกความในมาตรา 90 และมาตรา 91 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติด
ให้โทษ พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 90 ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติ
หน้าที่ตามมาตรา 49 หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 55 ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 91 ผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา
57 หรือยาเสพติดให้โทษในประเภท 2 อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 58 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่
หกเดือนถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา 27 ให้ยกเลิกความในมาตรา 92 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ
พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528 และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 92 ผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท 5 อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 57 ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดดังกล่าวมานั้นเป็น
พืชกระท่อม ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท”

มาตรา 28 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 92/1 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติด
ให้โทษ พ.ศ. 2522

“มาตรา 92/1 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ หรือ
พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา 58/1 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่ง
หมื่นบาท”

มาตรา 29 ให้ยกเลิกความในมาตรา 93 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ
พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 93 ผู้ใดใช้อุบายหลอกลวง ชูเจี๊ญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำ ผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ให้ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษ ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

ถ้าได้กระทำโดยมีอาวุธ หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นการกระทำต่อหญิงหรือต่อบุคคล ซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือเป็นการกระทำเพื่อจูงใจให้ผู้อื่นกระทำความผิดทางอาญา หรือเพื่อประโยชน์ แก่ตนเองหรือผู้อื่นในการกระทำความผิดทางอาญา ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึง จำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงห้าล้านบาท

ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดตามวรรคสามเป็นมอร์ฟีน หรือโคเคนอื่น ผู้กระทำต้องระวางโทษเพิ่มขึ้นอีกกึ่งหนึ่ง และถ้าเป็นการกระทำต่อหญิงหรือต่อบุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาท ถึงห้าล้านบาท

ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดตามวรรคสามเป็นเฮโรอีน ผู้กระทำต้องระวางโทษเป็นสองเท่า และถ้าเป็นการกระทำต่อหญิงหรือต่อบุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติ ภาวะ ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต”

มาตรา 30 ให้ยกเลิกมาตรา 93 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2530 และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 93/1 ผู้ใดขูข่มขู่ส่งเสริมให้ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 หรือ ยาเสพติดให้โทษในประเภท 2 โดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการขูข่มขู่ส่งเสริมให้ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษใน ประเภท 5 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา 31 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 93/2 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติด ให้โทษ พ.ศ. 2522

“มาตรา 93/2 ผู้ใดใช้อุบายหลอกลวง ชูเจี๊ญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำ

ผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใดให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่า ของโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น”

มาตรา 32 ให้ยกเลิกความในมาตรา 94 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 94 ผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษ เสพและมีไว้ในครอบครอง เสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือเสพและจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษตามลักษณะ ชนิด ประเภท และปริมาณที่กำหนดในกฎกระทรวง และได้สมัครใจขอเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลก่อน ความผิดจะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจอีกทั้งได้ปฏิบัติ ครบถ้วนตามระเบียบข้อบังคับเพื่อควบคุมการบำบัดรักษา และระเบียบวินัยสำหรับสถานพยาบาล ดังกล่าว จนได้รับการรับรองเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีกำหนดแล้ว ให้พ้นจาก ความผิดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงกรณีความผิดที่ได้กระทำไปภายหลังการสมัครใจเข้ารับการรักษา

การรับเข้าบำบัดรักษาในสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา 33 ให้ยกเลิกมาตรา 94 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2530 และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 94/1 ผู้ใดทำการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษเป็นปกติธุระ โดยใช้ยา ตามกฎหมายว่าด้วยยา วัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือ ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือกระทำการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้ โทษไม่ว่าโดยวิธีอื่นใดซึ่งมิได้กระทำในสถานพยาบาลตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะ ได้รับประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสามปี และปรับตั้งแต่ ห้าหมื่นบาทถึงสามแสนบาท”

มาตรา 34 ให้ยกเลิกความในมาตรา 95 และมาตรา 96 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 95 ทายาท ผู้ครอบครอง หรือผู้จัดการมรดกผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 61 ต้อง ระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา 96 ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 62 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

มาตรา 35 ให้ยกเลิกความในมาตรา 99 และมาตรา 100 แห่งพระราชบัญญัติ
ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 99 ผู้ใดหลบหนีไปในระหว่างที่ถูกควบคุมไว้ ณ สถานพยาบาลตาม
มาตรา 98 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 100 กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือข้าราชการ
หรือพนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ใน
ครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษ หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว อันเป็นการ
กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับ
ความผิดนั้น”

มาตรา 36 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 100/1 และมาตรา 100/2 แห่ง
พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522

“มาตรา 100/1 ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษจำคุกและปรับ ให้ศาล
ลงโทษจำคุกและปรับด้วยเสมอ โดยคำนึงถึงการลงโทษในทางทรัพย์สินเพื่อป้องปรามการกระทำ
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

ถ้าศาลเห็นว่าการกระทำความผิดของผู้ใดเมื่อได้พิเคราะห์ถึงความร้ายแรงของการ
กระทำความผิด ฐานะของผู้กระทำความผิดและพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว กรณีมีเหตุ
อันสมควร เป็นการเฉพาะราย ศาลจะลงโทษปรับน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับ
ความผิดนั้นก็ได้

มาตรา 100/2 ถ้าศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดผู้ใดได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็น
ประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปราม การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษต่อพนักงาน
ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ หรือพนักงานสอบสวน ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่
กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นก็ได้”

มาตรา 37 ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ
พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2530 และให้ใช้
อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 38 ในระหว่างที่ยังมิได้มีกฎกระทรวงหรือประกาศตามมาตรา 15 วรรค
สอง มาตรา 16 วรรคสอง มาตรา 20 วรรคสี่ มาตรา 48 วรรคสาม มาตรา 48/1 วรรคสอง และ
มาตรา 60 วรรคสอง ให้รัฐมนตรีหรือผู้อนุญาตแล้วแต่กรณีพิจารณาอนุญาตได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา 39 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติยาเสพติด (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545 เน้นไปที่การลดและควบคุมการใช้ยาเสพติดที่มีโทษแต่สามารถใช้ในการพยาบาลได้อย่างถูกวิธี และมีการควบคุมการใช้งานอย่างปลอดภัย โดยต้องได้รับอนุญาตและมีวิธีการขอใบอนุญาตตามกฎหมายกระทรวง เพื่อจัดจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครอง อันได้แก่

(1) เด็กซ์โทรโลเซอไรด์ หรือ แอล เอส ดี มีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ ตั้งแต่ศูนย์จุดเจ็ดห้ามิลลิกรัมขึ้นไป หรือมียาเสพติดที่มีสารดังกล่าวผสมอยู่จำนวนสิบห้าหน่วยการใช้ขึ้นไป หรือมีน้ำหนักสุทธิตั้งแต่สามร้อยมิลลิกรัมขึ้นไป

(2) แอมเฟตามีนหรืออนุพันธ์แอมเฟตามีน มีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ ตั้งแต่สามร้อยเจ็ดสิบห้ามิลลิกรัมขึ้นไปหรือมียาเสพติดที่มีสารดังกล่าวผสมอยู่จำนวนสิบห้าหน่วยการใช้ขึ้นไป หรือมีน้ำหนักสุทธิตั้งแต่หนึ่งจุดห้ากรัมขึ้นไป

(3) ยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 นอกจาก (1) และ (2) มีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ตั้งแต่สามกรัมขึ้นไป

ซึ่งบุคคลใดที่ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ สำหรับผู้ผลิตเพื่อการจัดจำหน่าย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 1ปี-ประหารชีวิต หรือปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาท-ห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้มีไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 1ปี-10ปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาท-สองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้ที่เสพยาเสพติดที่ให้โทษ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 6เดือน-3ปี หรือปรับหนึ่งหมื่นบาท-หกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ยาเสพติด

ความหมายของยาเสพติด

มีผู้รู้ได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546 : 900) ให้ความหมายไว้ว่า ยาเสพติด หมายถึง ยาหรือสารเคมีซึ่งเมื่อเสพหรือฉีดเข้าสู่ร่างกายติดต่อกันชั่วระยะเวลาหนึ่งจะติดก่อนให้เกิดพิษเรื้อรัง ทำให้ร่างกายและจิตใจเสื่อมโทรม เช่นฝิ่น เฮโรอีน ยานอนหลับและสุรา

สุพัฒน์ ธีรเวชเจริญชัย (2541 : 59) ให้ความหมายไว้ว่า ยาเสพติด เป็นยาหรือสารที่เข้าสู่ร่างกายโดยการรับประทาน ฉีด สูบ ดมหรือด้วยประการใด ๆ ติดต่อกันชั่วระยะเวลาหนึ่ง

แล้วทำให้มีผลต่อร่างกายและจิตใจของผู้ได้รับ มีความต้องการที่จะเสพยาหรือสารนั้นต่อไปอีก

พะเยาว์ เหมือนวงศัญชาติ (2542 : 86) ให้ความหมายไว้ว่า ยาเสพติด คือ สารเคมีหรือวัตถุใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายโดยวิธีกิน สูบ ฉีด คม จะทำให้เกิดผลต่อผู้เสพดังนี้ ต้องการเสพต่อเนื่องอย่างแรงกล้าจะพยายามทุก ๆ วิธีทางที่จะให้ได้มาเสพ ต้องการในปริมาณที่มากขึ้น ตกเป็นทาสของสารเสพติดทั้งร่างกายและจิตใจและถ้าขาดยาผู้เสพจะมีอาการของคนขาดยาอย่างรุนแรงทำให้ร่างกายและสมองของผู้เสพทรุดโทรมลงอย่างรวดเร็วและก่อให้เกิด โรคอื่น ๆ ตามมา

กรมสามัญศึกษา (2546 : 3) ให้ความหมายไว้ว่า ยาเสพติด หมายถึง กัญชา สารระเหย ยาบ้า เหล้าแหม่ง ยากล่อมประสาท ใบกระท่อม ฝิ่น มอร์ฟีนและเฮโรอีน

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2547 : 125) ให้ความหมายไว้ว่า ยาเสพติด หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะโดยรับประทาน คม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพเรื่อย ๆ มีอาการต้องการยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงและสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง ยาเสพติดยังรวมตลอดถึงสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษดังกล่าว ทั้งนี้ไม่หมายความถึง ยาสามัญประจำบ้านบางตำรับตามกฎหมายว่าด้วย ยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่

เรวัตติ แสงสุริยงค์ (2542 : 5) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ยาเสพติด หมายถึง สารใดก็ตามที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือสารที่สังเคราะห์ขึ้นเมื่อนำเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะโดยวิธีรับประทาน คม สูบ ฉีด หรือด้วยวิธีการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจ นอกจากนี้ยังให้เกิดการเสพติดได้หากใช้สารนั้นเป็นประจำทุกวันหรือวันละหลาย ๆ ครั้ง

จากความหมายของยาเสพติด สรุปได้ว่าเป็นสารเคมีหรือวัตถุชนิดใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะโดยการรับประทาน คม สูบ ฉีดหรือด้วยประการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องการเพิ่มขนาดการเสพเป็นเรื่อย ๆ เป็นลำดับ มีการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลงอย่างเห็นได้ชัดเจน

ประเภทของยาเสพติด

เรวัตติ แสงสุริยงค์ (2542 : 5) ได้แบ่งประเภทของยาเสพติดไว้ ดังนี้

1. แบ่งตามประเภทออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนกลาง แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ
 - 1.1 ประเภทกดประสาท ได้แก่ ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน ยานอนหลับ ยาระงับประสาท ยากล่อมประสาท เครื่องดื่มมีเมาทุกชนิด รวมทั้งสารระเหย เช่น ทินเนอร์ น้ำมัน

เบนซิน แล็กเกอร์ กาว เป็นต้น มักพบว่าผู้เสพติดจะมีอาการอ่อนเพลีย ฟุ้งซ่าน อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย มีปฏิกิริยาตอบสนองในภาวะฉุกเฉินช้า เวลาขับรถจะเกิดอุบัติเหตุได้

1.2 ประเภทกระตุ้นประสาท ได้แก่ ยาบ้า กระท่อม โคลเคน มักพบว่าผู้เสพติดจะมีอาการหงุดหงิด กระวนกระวาย จิตใจสับสน หวาดระแวง บางครั้งมีอาการก้าวร้าว คลุ้มคลั่ง ทำในสิ่งที่คนปกติไม่กล้าทำ เช่น ทำร้ายตนเอง ทำร้ายผู้อื่น

1.3 ประเภทหลอนประสาท ได้แก่ แอลเอสดี เห็ดขี้ควาย ผู้เสพติดจะมีอาการประสาทหลอน ผันเพื่อง เห็นแสงสีวิจิตรพิสดาร หรือเห็นภาพหลอนที่น่าเกลียดน่ากลัว หูแว่ว ได้ยินเสียงประหลาด ควบคุมตนเองไม่ได้ ในที่สุดมักป่วยเป็นโรคจิต

1.4 ประเภทออกฤทธิ์ผสมผสาน คือ ทั้งกระตุ้น กดและหลอนประสาทรวมกัน ได้แก่ กัญชา ผู้เสพติดมักมีอาการหวาดระแวง ความคิดสับสน เห็นภาพลวงตา หูแว่ว ควบคุมตนเองไม่ได้ มีอุปนิสัยใจคอผิดเพี้ยน และสุดท้ายจะกลายเป็นโรคจิต

2. แบ่งตามแหล่งที่เกิด แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 ยาเสพติดธรรมชาติ (Natural Drugs) คือ ยาเสพติดที่ผลิตมาจากพืช เช่น ใบกระท่อม กัญชา เป็นต้น

2.2 ยาเสพติดสังเคราะห์ (Synthetic Drugs) คือ ยาเสพติดที่ผลิตขึ้นโดยกรรมวิธีทางเคมี เช่น เฮโรอีน แอมเฟตามีน เป็นต้น

3. แบ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 แบ่งเป็น 5 ประเภท คือ

3.1 ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 1 ได้แก่ เฮโรอีน แอลเอสดี แอมเฟตามีน หรือ ยาบ้า ยาอีหรือยาเลิฟ

3.2 ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 2 ยาเสพติดประเภทนี้สามารถนำมาใช้เพื่อประโยชน์ทางการแพทย์ได้ แต่ต้องใช้ภายใต้การควบคุมของแพทย์ และใช้เฉพาะกรณีซึ่งที่จำเป็นเท่านั้น ได้แก่ ผีน มอร์ฟีน โคลเคน หรือโคเคนอิน และเมทาโดน

3.3 ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 3 ยาเสพติดประเภทนี้เป็นยาเสพติดให้โทษที่มียาเสพติดประเภทที่ 2 ผสมอยู่ด้วย มีประโยชน์ทางการแพทย์ การนำไปใช้เพื่อจุดประสงค์อื่นหรือเพื่อเสพติดจะมีบทลงโทษกำกับไว้ ยาเสพติดประเภทนี้ ได้แก่ ยาแก้ไอที่มีตัวยาโคเคนอิน ยาแก้ท้องเสียที่มีฝิ่นผสมอยู่ด้วย ยาฉีกระงับปวดต่าง ๆ เช่น มอร์ฟีน เพทิดีนซึ่งสกัดมาจากฝิ่น

3.4 ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 4 คือ สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 1 หรือประเภทที่ 2 ยาเสพติดประเภทนี้ ไม่มีการนำมาใช้ประโยชน์ในการบำบัดโรคแต่อย่างใด และมีบทลงโทษกำกับไว้ด้วย ได้แก่ น้ำยาอะเซติคแอนไฮไดรด์ และอะเซติลคลอไรด์

ซึ่งใช้ในการเปลี่ยนมอร์ฟินเป็นเฮโรอิน สารคลอซูไดอีเฟคริน สามารถใช้ในการผลิตยาบ้าได้ และวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอีก 12 ชนิด ที่สามารถนำมาผลิตยาไอและยาบ้าได้

3.5 ยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 5 เป็นยาเสพติดให้โทษที่มีได้เข้าข่ายอยู่ใน ยาเสพติดประเภทที่ 1 ถึง 4 ได้แก่ ทุกส่วนกัญชา ทุกส่วนของพืชกระท่อม และเห็ดขี้ควาย

4. แบ่งตามองค์การอนามัยโลก แบ่งออกเป็น 9 ประเภท คือ

4.1 ประเภทฝิ่น หรือ มอร์ฟิน รวมทั้งยาที่มีฤทธิ์คล้ายมอร์ฟิน ได้แก่ ฝิ่น มอร์ฟิน เฮโรอิน และเพทิดีน

4.2 ประเภทยาพิษเรท รวมทั้งยาที่มีฤทธิ์ทำนองเดียวกัน ได้แก่ พาราคลิไฮด์ เซโคบาร์บิทัล อะโมบาร์บิทัล เมโพรบาเมท และไดอาซีแพม

4.3 ประเภทแอลกอฮอล์ ได้แก่ เหล้า เบียร์

4.4 ประเภทแอมเฟตามีน ได้แก่ แอมเฟตามีน เมทแอมเฟตามีน

4.5 ประเภทโคเคน ได้แก่ โคเคน

4.6 ประเภทกัญชา ได้แก่ ใบกัญชา ขางกัญชา

4.7 ประเภทใบกระท่อม

4.8 ประเภทหลอนประสาท ได้แก่ แอลเอสดี เมสตาลิน เมล็ดมอNINGกลอรี่ คีเอ็นที ดันลำโพง และเห็ดเมาบางชนิด

4.9 ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจาก 8 ประเภทข้างต้น ได้แก่ สารระเหยต่างๆ เช่น ทินเนอร์ เบนซิน น้ำยาล้างเล็บ ยาแก้ปวด และบุหรี่

จากประเภทของยาเสพติด สรุปได้ว่า ยาเสพติดมีหลายประเภทแบ่งตามประเภท การออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนกลาง เช่นประเภทกดประสาท ประเภทกระตุ้นประสาท ประเภทหลอนประสาท ประเภทออกฤทธิ์ผสมผสาน แบ่งตามแหล่งที่เกิด เช่น ยาเสพติด ธรรมชาติและยาเสพติดสังเคราะห์ แบ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 เช่น เฮโรอิน แอลเอสดี แอมเฟตามีน หรือยาบ้า ยาไอหรือยาเลิฟ ฝิ่น มอร์ฟิน โคเคนหรือโคเคนอิน และเมทาโคน ยาแก้ไอ น้ำยาเซมาติก แอนไซโครด์ และอะเซติลคลอไรด์ รวมทั้งกัญชา กระท่อม และเห็ดขี้ควาย แบ่งตามองค์การอนามัยโลก เช่น ฝิ่น หรือมอร์ฟิน ยาพิษเรท เหล้าเบียร์ แอมเฟตามีน เมทแอมเฟตามีน โคเคน ใบโคคา ใบกัญชา ขางกัญชา ใบกระท่อม แอลเอสดี รวมทั้งสารระเหยต่างๆ เช่น ทินเนอร์ เบนซิน น้ำยาล้างเล็บ ยาแก้ปวด และบุหรี่ เป็นต้น

โทษของยาเสพติด

ศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดจังหวัดบุรีรัมย์ (2553 : 3) กล่าวว่า โทษของ ยาเสพติดนอกจากจะมีผลกระทบต่อผู้เสพโดยตรงแล้ว ยังทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับบุคคลรอบข้าง ดังนี้

1. โทษต่อผู้เสพ ฤทธิ์ของยาเสพติดจะมีผลต่อระบบอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายและจิตใจของผู้เสพ เช่น มีรูปร่างผอม ชูบซิด ผิวคล้ำ ไม่มีแรง อ่อนเพลียง่าย สมองเสื่อมและเป็นโรคติดเชื้อได้ง่ายรวมทั้งภูมิคุ้มกันต้านทานในร่างกายจะลดลง สมรรถภาพจิตใจเสื่อม อารมณ์แปรปรวนง่าย ซึมเศร้า วิตกกังวล ความรู้สึกฟุ้งซ่าน

2. โทษต่อครอบครัว เป็นบุคคลที่ขาดความรับผิดชอบต่อครอบครัว สภาพครอบครัวขาดความอบอุ่น สูญเสียรายได้ของครอบครัว รวมทั้งทำให้ครอบครัวแตกแยก

3. โทษต่อสังคมและเศรษฐกิจ เช่น ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม เกิดอุบัติเหตุและปัญหาโรคเอดส์

4. โทษต่อประเทศชาติ ผู้ที่ตกเป็นทาสยาเสพติดเป็นผู้บ่อนทำลายเศรษฐกิจ ความมั่นคงและความสงบสุขของประเทศชาติ ทำให้รัฐบาลต้องสูญเสียกำลังคนและงบประมาณแผ่นดินจำนวนมากเพื่อใช้จ่ายในการป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

กนิษฐา กล่อมเกล้า (2542 : 58 – 59) ได้กล่าวถึงโทษของยาเสพติดไว้ ดังนี้

1. ผลกระทบต่อตนเอง เช่น สุขภาพจะทรุดโทรมทั้งร่างกายและจิตใจ มีเงินไม่สนใจตัวเอง ไม่ค่อยรับประทานอาหาร ขาดความรับผิดชอบชีวิต ขาดความยับยั้งชั่งใจ

2. ผลกระทบต่อครอบครัว เช่น เป็นภาระของครอบครัว ครอบครัวเดือดร้อน ครอบครัวอับอาย

3. ผลกระทบต่อสังคมชุมชน เช่น เกิดปัญหาอาชญากรรม ขาดความสงบสุข

4. ผลกระทบต่อประเทศชาติ เช่น ทำลายเศรษฐกิจของชาติ บ่อนทำลายความมั่นคงของประเทศ

โทษของยาเสพติด สรุปได้ว่า ยาเสพติดเป็นโทษต่อตนเองทำให้ร่างกายและจิตใจของผู้เสพซูบผอม ผิวคล้ำ ไม่มีแรงอ่อนเพลียง่าย สมองเสื่อมและเป็นโรคติดเชื้อได้ง่าย รวมทั้งภูมิคุ้มกันต้านทานในร่างกายลดลง สมรรถภาพจิตใจเสื่อม อารมณ์แปรปรวนง่าย ซึมเศร้า วิตกกังวล ความรู้สึกฟุ้งซ่าน นอกจากนี้ยังมีโทษต่อครอบครัวต่อสังคมและเศรษฐกิจของประเทศชาติโดยรวม

สาเหตุการติดยาเสพติด

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2547 : 220) ได้รวบรวมสาเหตุ วิธีสังเกต การบำบัดรักษา วิธีแจ้งข่าวสารและการป้องกันตนเอง ไว้ดังนี้

1. อยากลอง อยากรู้ อยากเห็น อยากสัมผัส ซึ่งเป็นสัญชาตญาณอย่างหนึ่งของมนุษย์ โดยคิดว่าไม่ติด แต่เมื่อลองเสพเข้าไปแล้วมักจะเสพอีกและเพิ่มจำนวนมากขึ้น

2. ถูกเพื่อนชักชวน ส่วนใหญ่พบในกลุ่มเยาวชน ทำตามเพื่อน เพราะต้องการ

การยอมรับจากเพื่อนฝูง หรือถูกชักจูงว่าใช้แล้วทำให้สมองปลอดโปร่ง หรือใช้แล้วทำให้ขยัน จึงเหมาะแก่การเรียนและการทำงาน

3. ถูกหลอกหลวง โดยอาศัยรูปแบบสีสรรสวยงาม ทำให้ผู้รับไม่อาจทราบได้ว่าสิ่งที่ตน ได้รับเป็นยาเสพติด

4. ใช้เพื่อลดความเจ็บปวดทางกายอันเนื่องมาจากโรคภัยไข้เจ็บ จนเกิดการติดยา

5. เกิดจากความคะนองและขาดสติยั้งคิด ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าเป็นยาเสพติดแต่อยากแสดง ความเก่งกล้า อวดเพื่อน จึงชวนกันเสพจนติด

6. ภาวะสิ่งแวดล้อมรอบตัวเอื้ออำนวยที่จะส่งเสริมและผลักดันให้หันเข้าหา ยาเสพติด เช่น ครอบครัวแตกแยก สมาชิกในครอบครัวขาดความเข้าใจซึ่งกันและกัน ภาวะเศรษฐกิจ บิบบังคับ พักอาศัยอยู่ในแหล่งที่มีการเสพและค้ายาเสพติด

จากสาเหตุการติดยาเสพติด สรุปได้ว่า มีหลายสาเหตุ เช่น เกิดจากการอยากลอง อยาก รู้ อยากเห็น อยากสัมผัส ถูกเพื่อนชักชวน มีความต้องการการยอมรับจากเพื่อนฝูง ถูกหลอกหลวง ใช้เพื่อลดความเจ็บปวดทางกายอันเนื่องมาจากโรคภัยไข้เจ็บ เกิดจากความคึกคะนองและ ขาดสติยั้งคิด รวมทั้งสิ่งแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการติดยาเสพติด

โครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ศูนย์สารสนเทศกองแผนงานกรมสุขภาพจิต (2550 : 1 – 7) กล่าวว่า ปัญหายาเสพติด เป็นปัญหาทางสังคมปัญหาหนึ่งที่ทุกภาคส่วนจะต้องให้ความร่วมมือในการป้องกันการระบาคอย่าง จริงจังและต่อเนื่อง ซึ่งการรณรงค์ป้องกันการระบาคของยาเสพติดเป็น โครงการหนึ่งที่ทุกคนควร ให้ความร่วมมือในการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม โดยมีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

หลักการและเหตุผล

ยาเสพติด ปัญหาสำคัญระดับชาติที่รัฐบาลถือเป็นนโยบายที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไข อย่างจริงจัง ทั้งนี้เพราะปัญหายาเสพติดที่มีการแพร่ระบาคในทุกพื้นที่ของประเทศไทยได้ทวี ความรุนแรงมากขึ้นทุกขณะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและ สิ่งแวดล้อมรวมทั้งด้านการเมืองและความมั่นคงของประเทศ ตั้งแต่ปี 2542 เป็นต้นมาสภาพ ปัญหายาเสพติดเปลี่ยนแปลงไปจากที่เป็นอยู่ในอดีตจากเดิมที่เฮโรอีนเป็นปัญหาสำคัญที่ตำรวจต้อง เร่งปราบปรามให้สิ้นกลายเป็นยาบ้าหรือสารเมทแอมเฟตามีนที่กำลังระบาคตั้งแต่ระดับครอบครัว โรงเรียน ชุมชน สังคมและประเทศ จากข้อมูลการสำรวจพบว่า มีเยาวชนจำนวนกว่า 6 แสนคน หลงเข้าสู่วังวนของยาบ้า และจากสถิตินักโทษเด็ดขาดของกรมราชทัณฑ์ที่ถูกจำคุกอยู่ตาม ทัณฑสถานทั่วประเทศสำรวจ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2543 มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 137,344 คน

ในจำนวนนี้เป็นนักโทษคดียาเสพติดเกินกว่าครึ่งคือประมาณ 87,966 คน คิดเป็นร้อยละ 64.05 และในจำนวนนักโทษเด็ดขาดคดียาเสพติดเหล่านี้มีจำนวนมากถึง 27,499 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 31.26 ของนักโทษคดียาเสพติดที่ต้องโทษในคดีเสพหรือครอบครองและทั้งเสพและครอบครอง ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดีทรงมีความห่วงใยต่อประชาชนชาวไทย เป็นอย่างยิ่งโดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนอายุระหว่าง 6 - 25 ปี จำนวน 21 ล้านคนซึ่งถือเป็น กลุ่มเสี่ยงสูงจึงทรงรับเป็นองค์ประธานโครงการณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเพื่อ ให้การรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดภายในประเทศดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ โดยความร่วมมือและรวมพลังจากภาครัฐและเอกชนกระตุ้นและปลุกจิตสำนึกของ ปวงชนในชาติให้มีความรู้ ความเข้าใจและตระหนักว่าการที่จะเอาชนะปัญหายาเสพติดมิใช่หน้าที่ ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือองค์กรใดองค์กรหนึ่งแต่ทุกคนในชาติจะร่วมแรงร่วมใจกันเป็นพลัง ของแผ่นดินที่จะต่อสู้และเอาชนะปัญหา ยาเสพติดให้ได้โดยเร็ว

ยุทธศาสตร์

การแก้ไขปัญหายาเสพติดให้มีประสิทธิภาพจะต้องอาศัยให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมใน การกำหนดแนวทางในการดำเนินงานหรือยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ที่ 1 การรณรงค์เพื่อปลุกจิตสำนึกและสร้างกระแสนิยมที่เอื้อต่อ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

1.1 วัตถุประสงค์ มีดังนี้

1.1.1 สร้างกระแสนิยมในกลุ่มเยาวชนไม่ยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติด

1.1.2 สนับสนุนให้เยาวชนและชุมชนได้จัดกิจกรรมสร้างสรรค์โดย

การสนับสนุนของสังคม

1.1.3 สร้างความเข้าใจและยอมรับผู้มีปัญหาสารเสพติดในกลุ่มตนเอง เพื่อให้ โอกาสการกลับมาเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

1.1.4 เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันสารเสพติดในกลุ่ม เยาวชน ประชาชนทั่วไป

1.2 เป้าหมาย มีดังนี้

1.2.1 เยาวชนทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา

1.2.2 ผู้เสพและผู้ติดยาเสพติด

1.2.3 ประชาชนทั่วไป

2. ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจให้แก่เยาวชนในชุมชน

2.1 วัตถุประสงค์ มีดังนี้

2.1.1 เพื่อให้ผู้นำอาสาสมัครสาธารณสุขชุมชน / หมู่บ้านและแกนนำครอบครัว สามารถเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจให้แก่เยาวชน ซึ่งจะช่วยป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชนในอนาคต

2.1.2 เพื่อให้ผู้นำอาสาสมัครสาธารณสุขชุมชน/หมู่บ้าน และแกนนำครอบครัว สามารถสนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพจิตแก่เยาวชนในชุมชนได้อย่างเหมาะสม

2.1.3 เพื่อให้ผู้นำอาสาสมัครสาธารณสุขชุมชน/หมู่บ้านและแกนนำครอบครัว ได้รับการสร้างเสริมทักษะการช่วยเหลือผู้มีปัญหาสุขภาพจิตซึ่งจะช่วยให้เยาวชนปลอดภัยจากยาเสพติด

2.2 กลุ่มเป้าหมาย มีดังนี้

2.2.1 ผู้นำอาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน / ชุมชน และแกนนำครอบครัวในหมู่บ้าน / ชุมชน จำนวน 1,250 หมู่บ้าน / ชุมชน

2.2.2 ภูมิภาค จำนวน 75 จังหวัด ๆ ละ 10 หมู่บ้าน ๆ ละ 10 คน รวม 7,500 คน

2.2.3 กรุงเทพมหานคร จำนวน 50 เขต ๆ ละ 10 ชุมชน ๆ ละ 10 คน รวม 5,000 คน

3. ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาทักษะชีวิตและเครือข่ายการป้องกันและช่วยเหลือ

3.1 วัตถุประสงค์ มีดังนี้

3.1.1 สนับสนุนระบบดูแลช่วยเหลือผู้มีปัญหาสุขภาพจิตและยาเสพติดในสถานศึกษาและสถานประกอบการ

3.1.2 พัฒนาศักยภาพผู้มีหน้าที่ช่วยเหลือผู้มีปัญหาสุขภาพจิตและยาเสพติดในสถานศึกษาและสถานประกอบการ

3.1.3 สถานบริการสาธารณสุขมีบริการปรึกษาที่ได้มาตรฐานสำหรับผู้มีปัญหาสุขภาพจิตและยาเสพติด โดยเฉพาะสำหรับวัยรุ่น

3.2 กลุ่มเป้าหมาย มีดังนี้

3.2.1 ครู แกนนำเยาวชนระบบการศึกษา

3.2.2 หัวหน้างานในสถานประกอบการ

3.2.3 ผู้ให้การปรึกษาใน ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพชุมชน (ศสช.) โรงพยาบาลชุมชน (รพช.)

จากแนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดพอสรุปได้ว่า การแก้ไขปัญหาเสพติด จะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางหรือยุทธศาสตร์ ซึ่งจะมี

การกำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างกระแสนิยมในกลุ่มเยาวชนไม่ยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติด และมีเป้าหมายกับเยาวชนทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษาผู้เสพและผู้ติดยาเสพติดประชาชนทั่วไป รวมทั้งเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจให้แก่เยาวชน และพัฒนาทักษะชีวิตและเครือข่ายในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดและช่วยเหลืออย่างจริงจัง

การระบาดของยาเสพติดในจังหวัดบุรีรัมย์

ศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดจังหวัดบุรีรัมย์ (2553 : 11) ได้ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างเป็นรูปแบบ มีการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องและมีการปฏิบัติงานอย่างเข้มแข็งจนสามารถจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นจำนวนมาก มีการนำผู้เสพ ผู้ติดยาเสพติดเข้ารับการบำบัดรักษา โดยเพิ่มมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ รวมทั้งมีการบูรณาการ การทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้สรุปสถิติการจับกุมข้อหายาเสพติดระหว่างปี 2550 – 2552 ในทุกอำเภอของจังหวัดบุรีรัมย์ไว้ดังตาราง 1 และ 2

ตาราง 1 การจับกุมข้อหาเสพยาเสพติด ระหว่างปีงบประมาณ 2550 – 2553 จำแนกเป็นรายอำเภอ

ที่	อำเภอ	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553
1	เมืองบุรีรัมย์	118	238	251	173
2	นางรอง	58	64	76	31
3	ประโคนชัย	34	61	94	37
4	พุทไธสง	58	155	190	31
5	ลำปลายมาศ	42	82	141	61
6	สตึก	88	145	136	119
7	ละหานทราย	10	43	35	45
8	บ้านกรวด	20	60	89	34
9	กระสัง	64	54	65	37
10	หนองกี่	22	76	64	43
11	ปะคำ	70	24	33	40
12	คูเมือง	22	19	39	27
13	นาโพธิ์	18	20	37	33
14	หนองหงส์	16	15	16	14
15	พลับพลาชัย	14	9	25	15
16	ห้วยราช	0	8	14	11
17	โนนสุวรรณ	8	18	29	18
18	ชำนิ	10	7	17	5
19	บ้านใหม่ไชยพจน์	10	36	45	30
20	โนนดินแดง	62	58	143	33
21	เฉลิมพระเกียรติ	204	164	205	37
22	บ้านด่าน	0	21	41	14
23	แคนดง	0	14	29	35
	รวม	948	1,391	1,814	923

ที่มา : ศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดจังหวัดบุรีรัมย์ (2553 : 11)

ตาราง 2 การจับกุมข้อหาเสพยาเสพติด ระหว่างปีงบประมาณ 2550 – 2553 จำแนกเป็นรายเดือน

ที่	เดือน	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553
1	ตุลาคม	98	81	135	73
2	พฤศจิกายน	102	80	180	88
3	ธันวาคม	132	105	219	74
4	มกราคม	52	129	164	55
5	กุมภาพันธ์	74	110	119	60
6	มีนาคม	60	121	119	90
7	เมษายน	73	109	140	55
8	พฤษภาคม	73	186	133	72
9	มิถุนายน	73	107	132	84
10	กรกฎาคม	94	121	200	100
11	สิงหาคม	83	107	119	79
12	กันยายน	72	153	141	93
	รวม	986	1,409	1,810	923

ที่มา : ศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดจังหวัดบุรีรัมย์ (2553 : 11)

มาตรการการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในจังหวัดบุรีรัมย์

จังหวัดบุรีรัมย์ได้ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามแผนปฏิบัติการ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดประจำปี 2553 ตามนโยบายรัฐบาล ตามกรอบยุทธศาสตร์ และตามสภาพปัญหาในพื้นที่ภายใต้ยุทธศาสตร์และกลไกการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบายรัฐบาล ดังนี้ (ศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดจังหวัดบุรีรัมย์. 2553 : ข- ค)

1. รื้อชุมชน จัดทำประชาคม 1,410 หมู่บ้าน/ชุมชน กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน/กรรมการหมู่บ้าน รายงานผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด 684/636 คน/หมู่บ้าน อบรมอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) 4,416/492 คน/หมู่บ้าน ฟื้นฟูอาสาสมัครประชาชนเพื่อดำเนินกิจกรรมป้องกันและเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในพื้นที่ 6,179/352 คน/หมู่บ้าน มีหมู่บ้าน/ตำบล

เป็นศูนย์เรียนรู้ 158 แห่ง การประกาศชัยชนะกับยาเสพติด หมู่บ้าน/ชุมชนสีขาว 519 หมู่บ้าน/ชุมชนครอบครัวสีน้ำเงิน 7,176 ครอบครัว

2. รั้วสังคม ประกอบด้วย

2.1 การจัดระเบียบสังคมแบบบูรณาการ มีการจัดตั้งคณะทำงานป้องกันและจัดระเบียบสังคมแบบบูรณาการและดำเนินการตามมาตรการสังคมป้องกันและมาตรการทางกฎหมายต่อสถานบันเทิง/สถานบริการ 136/0 แห่ง หอพัก/ที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ 58/0 แห่ง โຕ้ะสนุก/โຕ้ะพนันบอล/ร้านเกม/อินเทอร์เน็ต 230/0 แห่ง แหล่งมั่วสุม/แก๊งอื่น ๆ 50/0 แห่ง เด็กและเยาวชนที่ออกนอกบ้านยามวิกาล 30/0 แห่ง

2.2 เพิ่ม/ขยายพื้นที่และกิจกรรมทางบวกให้มากขึ้น เช่น จัดตั้งศูนย์เพื่อนใจวัยรุ่น 78 แห่ง จัดกิจกรรมลานกีฬา 140 แห่ง จัดกิจกรรมลานดนตรี 20 แห่ง จัดกิจกรรมลานสร้างสรรค์ของเยาวชน 11 แห่ง จัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เช่น ออกค่ายอาสาพัฒนาช่วยเหลือประชาชน 5 แห่ง การอบรมค่ายคุณธรรม 12 แห่ง

3. รั้วโรงเรียน โรงเรียนป้องกันยาเสพติดคัดกรองนักเรียน/นักศึกษา 912 โรงเรียน จัดกิจกรรมที่เข้าถึงเยาวชนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงโดยตรง เช่น อบรมในค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม อบรมโครงการพัฒนาคุณธรรม อบรมทักษะชีวิต จัดกิจกรรมทางบวก 768/49,884 โรงเรียน/คน ครู/อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำปรึกษาเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยง 941 โรงเรียน มีมาตรการในการดำเนินการลงโทษนักเรียน/นักศึกษาที่ค้ายาเสพติด 23 โรงเรียน กิจกรรมพัฒนาและเสริมสร้างทักษะชีวิต เช่น การพัฒนาคุณธรรม/จริยธรรม สอนเยาวชนให้รู้จักปฏิเสธยาเสพติด การสอนศาสนาในหยุด สอนศิลปะ 947 โรงเรียนจัดกิจกรรมทางเลือก เช่น กิจกรรมวิชาการ กีฬา ศิลปะ พัฒนาอาชีพ 912 โรงเรียน จัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครองในโรงเรียนและชุมชน 695 โรงเรียน จัดตั้งกลุ่มเพื่อนที่ปรึกษาเพื่อน 747 โรงเรียน จัดกิจกรรมสถานักเรียน/นักศึกษาในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมการแสดงออกในเชิงสร้างสรรค์เฝ้าระวังปัญหาเสพติด 693 แห่ง จัดตั้งศูนย์เฝ้าระวังปัญหาเสพติดในสถานศึกษาระดับเขตพื้นที่การศึกษา 4 เขต กิจกรรมอื่นๆ ระบุ รณรงค์/จัดนิทรรศการ 237 โรงเรียน

4. รั้วครอบครัว : โครงการครอบครัวสีขาว ครอบครัวเข้มแข็ง โดยจัดตั้งศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน 98 แห่ง

5. การรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดภายใต้โครงการ (To Be Number One) เพราะปัญหายาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดในทุกพื้นที่ได้ทวีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งด้านการเมืองและความมั่นคงของประเทศ

จากมาตรการการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในจังหวัดบุรีรัมย์ สรุปได้ว่า จังหวัดบุรีรัมย์ได้ดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลที่กำหนดไว้คือ รั้วชุมชน รั้วสังคม รั้วโรงเรียน รั้วครอบครัว รวมทั้งการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

การแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา

สภาพการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา

สภาพการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา มีวิวัฒนาการที่ทันสมัยเกิดเครือข่าย โยงใยมีความสลับซับซ้อนยากแก่การปราบปราม มีการติดต่อสื่อสารที่รวดเร็ว ทันสมัยหลบหลีกเจ้าหน้าที่ตำรวจจนไม่สามารถตรวจค้นหาหลักฐานและร้อยรอยได้ ดังมีผู้สรุปสภาพการแพร่ระบาดของยาเสพติดไว้ ดังนี้

วิเชียร จันทะโชติ (2540 : 43 – 44) ได้สรุปสภาพการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ไว้ว่า

1. เฮโรอีน สถานการณ์ระบาดของเฮโรอีนในกลุ่มนักเรียนมีน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับสิ่งเสพติดชนิดอื่น ๆ จากการสำรวจสถานศึกษาในเขตภาคใต้บางจังหวัดและที่กรุงเทพมหานคร มีนักเรียนติดเฮโรอีนส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ในแหล่งที่มีการขายเฮโรอีนกันมาก
2. กัญชา สถานการณ์ระบาดของกัญชาในสถานศึกษา มีการกระจายตัวอยู่เกือบทุกเขตการศึกษา แต่มีปริมาณนักเรียนที่เสติดกัญชาไม่มากนัก นักเรียนที่เสติดโดยส่วนใหญ่จะเสพในลักษณะเหมือนกับบุหรี่ยุคใหม่ และในลักษณะการเสพร่วมกับสิ่งเสพติดชนิดอื่น
3. ยาบ้า ยาบ้าที่แพร่ระบาดในกลุ่มนักเรียนจะมีการจำหน่ายและเสพกันในเขตพื้นที่ที่มีการผลิตยาบ้า กระบวนการจำหน่ายจะจัดจำหน่ายในสถานที่ที่เป็นแหล่งเรีงรมย์แล้วกระจายไปสู่ผู้เสพที่เป็นนักเรียน โดยเพื่อนนักเรียนด้วยกัน โดยมุ่งเสพเพื่อความบันเทิงมากกว่าอย่างอื่น
4. สารระเหย จากการสำรวจพบว่า มีการระบาดมากในเขตพื้นที่เขตการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและกรุงเทพมหานคร เนื่องจากราคาถูก หาซื้อง่าย เนื่องจากยังไม่มีกฎหมายที่ควบคุมการผลิตและการซื้อ
5. สิ่งเสพติดอื่น ๆ ได้แก่
 - 5.1 บุหรี่และสุรา มีการระบาดในกลุ่มนักเรียนมากกว่าสิ่งเสพติดชนิดอื่น ๆ และยังพบว่า นักเรียนที่ติดบุหรี่ยังมีโอกาสที่จะไปเสพสิ่งเสพติดชนิดอื่น ๆ ได้ง่าย
 - 5.2 โคเคนและยาไอ มีการระบาดในกลุ่มนักเรียนทั่วไปน้อย มักพบในกลุ่มนักเรียนที่มีฐานะทางการเงินดี หรือกลุ่มนักเรียนที่หารายได้อยู่ในวงการบันเทิง

5.3 แวเลียมและยากดประสาท มีการระบาดในกลุ่มนักเรียนที่อาศัยอยู่ในเขตเมือง โดยเฉพาะกรุงเทพมหานคร มีการจำหน่ายตามร้านขายยาทั่วไปและราคาถูก นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มนักเรียนหญิงจะมีการใช้ชาดังกล่าวมาก

จากสภาพการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาสรุปได้ว่า ยาเสพติดประเภท เฮโรอีนมีการแพร่ระบาดในกลุ่มนักเรียนมีน้อย แต่ประเภทกัญชา ยาบ้า สารระเหย บุหรี่ สุรา โคเคนและยาอี รวมทั้งแวเลียมและยากดประสาทมีการแพร่ระบาดในกลุ่มนักเรียนเป็นจำนวนมาก

วิธีป้องกันปัญหาเสพติด

ประภาวดี ธานีรนานนท์ (2541 : 23 – 24) ได้สรุปวิธีดำเนินการป้องกันปัญหาเสพติด ในสถานศึกษา ไว้ดังนี้

1. การให้การศึกษา โดยกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดองค์ประกอบพื้นฐาน ในการสร้างภูมิคุ้มกันการใช้ยาในทางที่ผิดไว้ 6 ประการคือ การส่งเสริมการนับถือตนเอง การส่งเสริมความสัมฤทธิ์ผล การส่งเสริมให้เกิดความรู้ที่มั่นคง การส่งเสริมความเคารพตนเอง และผู้อื่นและเกียรติภูมิของบุคคล การพัฒนาทักษะส่วนตัวและทักษะสังคม และการส่งเสริมในการประกอบอาชีพ

2. การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เพื่อป้องกันปัญหาด้านสิ่งเสพติดในกลุ่มเป้าหมาย

3. การพัฒนาบุคลากร เพื่อให้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันสิ่งเสพติดในสถานศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การจัดกิจกรรมทางเลือก เช่น ด้านสุขภาพอนามัย ด้านจริยธรรม ด้านสังคม และด้านอาชีพ

วิธีป้องกันปัญหาเสพติดสรุปได้ว่า โดยการให้สถานศึกษาให้การศึกษาเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร การพัฒนาบุคลากรและการจัดกิจกรรมทางเลือก เป็นต้น

วัยรุ่นกับยาเสพติด

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2545 : 62) ได้กล่าวถึง สถาบันที่เกี่ยวข้องกับการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านยาเสพติด ไว้ดังนี้

1. ครอบครัว ควรมีลักษณะดังนี้

- 1.1 บรรยากาศภายในครอบครัว พ่อแม่ที่เป็นประชาธิปไตยจะทำให้ลูกมีความอบอุ่น กล้าแสดงออก ลูกมีความสุข รักครอบครัว พฤติกรรมที่แสดงออกจะไปในทางที่ดี

- 1.2 การอบรมเลี้ยงดู พ่อแม่ที่เป็นกำลังใจ เอาใจใส่ลูกจะแสดงพฤติกรรมที่ดี แต่ถ้าครอบครัวขาดความอบอุ่น คบเพื่อนไม่ดีอาจทำให้เด็กมีปัญหาได้

1.3 ต้นแบบของพ่อแม่ วัยรุ่นเป็นวัยที่แสวงหาเอกลักษณ์ของตนเองโดยพ่อแม่เป็นบุคคลที่ใกล้ชิดโอกาสที่เด็กจะเลียนแบบจึงมีมาก

2. โรงเรียน เป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อนักเรียน เป็นแหล่งส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการทางสติปัญญา ความสามารถและสังคมเป็นอย่างมาก โดยมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ ดังนี้

2.1 หน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียน มีหน้าที่รับผิดชอบกิจกรรมทั้งปวงของโรงเรียน เป็นผู้ริเริ่มสนับสนุนและตรวจสอบการดำเนินงานของโรงเรียน โดยผู้บริหารควรมีหลักในการจัดการโรงเรียนคือ จัดหลักสูตรที่สามารถตอบสนองความต้องการและความสนใจของนักเรียน จัดหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ จัดหลักสูตรที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน หลักสูตรต้องสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของนักเรียนและจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่นักเรียนสามารถตัดสินใจด้วยตนเอง

2.2 หน้าที่ของครูผู้สอน คือ เข้าใจธรรมชาติ เข้าใจความต้องการ และความสนใจของนักเรียน เป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนในทุกด้าน เป็นที่ปรึกษาโดยไม่ควบคุมเสรีภาพทางความคิด และมีเจตคติที่ดีต่อนักเรียน

2.3 เพื่อน ประสบการณ์ที่นักเรียนวัยรุ่นพบเพื่อนร่วมโรงเรียนนั้นมีอิทธิพลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรม รวมถึงการจัดที่นั่งในห้องเรียน การจัดกิจกรรมต่าง ๆ

2.4 บุคลากรอื่น ๆ ในโรงเรียน เช่น ครูธุรการ ครูประจำวิชา ครูแนะแนว ครูฝ่ายปกครอง

3. ชุมชน นักเรียนวัยรุ่นจะมีความสัมพันธ์กับครอบครัว โรงเรียนและชุมชนอย่างแยกไม่ออก ชุมชนควรมีหน้าที่ดังนี้

3.1 เป็นต้นแบบของพฤติกรรมที่ดี นักเรียนใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในชุมชน นักเรียนมักเลียนแบบชุมชนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน

3.2 สนับสนุนพฤติกรรมที่สร้างสรรค์ อิทธิพลบางอย่างของชุมชนสนับสนุนให้นักเรียนมีพฤติกรรมบางประเภท ได้แก่ ส่งเสริมการแข่งขัน การเอาชนะในทางที่ไม่ถูกต้อง

3.3 ชัดขวางพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

3.4 ปลุกฝังค่านิยม แนวความคิดต่าง ๆ ของชุมชนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นทั้งในด้านความประพฤติ และแนวทางในการประกอบอาชีพ

นโยบายการป้องกันยาเสพติด

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2547 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) ได้กำหนดนโยบายการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการไว้ดังนี้

1. ให้สถานศึกษานำกระแสพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงห่วงใยในปัญหายาเสพติด มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติในการจัดกิจกรรมรณรงค์และประชาสัมพันธ์ให้นักเรียน นักศึกษาตระหนักถึงสถานการณ์ความรุนแรงของปัญหายาเสพติด กระตุ้นและปลูกจิตสำนึกในการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เหมาะสมกับเพศ วัย และฐานะ
2. ปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนให้เกิดกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม สร้างทักษะชีวิต และพัฒนาศักยภาพของนักเรียน/นักศึกษา
3. สร้างเสริมภูมิคุ้มกัน จัดระบบดูแล ฝ้าระวัง ป้องกันกลุ่มเป้าหมายนักเรียน นักศึกษาที่ยังไม่เคยใช้ยาเสพติดไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
4. สร้างบรรยากาศที่อบอุ่นภายในโรงเรียน โดยมอบหมายให้ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นคอยสอดส่องดูแลพฤติกรรมและให้คำปรึกษาเด็กอย่างใกล้ชิด และดำเนินตามระบบดูแลนักเรียนพร้อมกวดขัน กำชับให้นักเรียนไม่ออกจากเขตสถานหลังเวลา 22.00 น.
5. ปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้สะอาด ร่มรื่น เป็นระเบียบ ปราศจากมุมอับ ควบคุมปัจจัยเสี่ยงบริเวณรอบสถานศึกษาและประสานงานกับชุมชนและหน่วยงานอื่นให้มีส่วนร่วมในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจัง
6. ถือเป็นนโยบายที่จะดูแลนักเรียนนักศึกษาที่เสพยาเสพติดในฐานะผู้ป่วยโดยไม่ไล่ล่าออกแต่ส่งไปบำบัดรักษาทุกราย ตลอดจนให้ความคุ้มครองนักเรียน นักศึกษาที่ถูกหลอกลวง หรือถูกใช้เป็นเครื่องมือในการจำหน่ายยาเสพติด
7. ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการค้ายาเสพติด ต้องส่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการทางกฎหมายอย่างเฉียบขาด ทั้งทางวินัยและกฎหมาย โดยให้ออกจากราชการไว้ก่อน
8. ผู้บริหารสถานศึกษา ต้องให้ความสำคัญในการดำเนินการป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาอย่างจริงจัง หากละเลยหรือปกปิดไม่เอาใจใส่ ขาดความรับผิดชอบ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องได้รับการลงโทษ
9. ให้ใช้ผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินการป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา เป็นเกณฑ์ในการประกอบการพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนตำแหน่งและการโอนย้ายของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา

10. ผู้บริหารระดับสูง และผู้ตรวจราชการจะต้องร่วมกันรณรงค์เพื่อลดเป้าหมายผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้หมดไป และให้กำกับติดตามการแก้ปัญหาเสพติดในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง สำหรับพื้นที่ที่ทำได้ให้ยกย่องชมเชย

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ในการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้บริหาร โรงเรียนจำเป็นต้องตระหนักและรับผิดชอบ การบริหารจัดการวางระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนร่วมกับครูทุกคนในโรงเรียนรวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยมีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้ (อภิชาติ เสรณีวิชัยกิจการ. 2547 : 61)

1. ศึกษาสภาพและทิศทางการดำเนินงาน คือ ศึกษาและทำความเข้าใจนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาและศักยภาพของสถานศึกษาและบริบทในชุมชน
2. วางแผน คือ การจัดสร้างทีมงานและสร้างความตระหนัก สร้างเจตคติที่ดีในการทำงานแก่ทีมงาน กำหนดกลยุทธ์ กำหนดมาตรฐาน จัดทำแผนงาน จัดทำปฏิทินปฏิบัติงาน ตลอดปีการศึกษา จัดทำสื่อและนวัตกรรม สนับสนุนการดำเนินงาน
3. ดำเนินงานตามแผน คือ พัฒนาบุคลากรให้มีเจตคติ ความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการดำเนินงาน รวมทั้งการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและช่วยให้สามารถปฏิบัติงานตามระยะเวลาที่กำหนดอย่างราบรื่นและมีคุณภาพ
4. นิเทศ กำกับ ติดตาม เป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และประสานความร่วมมือในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง
5. ประเมินเพื่อทบทวน เป็นการวัดประเมินผลการดำเนินงานด้วยวิธีการที่หลากหลายอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
6. สรุปรายงานและประชาสัมพันธ์ คือ การจัดทำหลักฐาน สรุปรายงาน ประชาสัมพันธ์ ทั้งนี้ต้องครอบคลุมจุดประสงค์ เป้าหมาย วิธีดำเนินงาน ผลการดำเนินงาน ปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนข้อเสนอนะและแนวทางการพัฒนา

จากระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสรุปได้ว่า เป็นระบบที่มีการกำหนดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อที่จะช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา รวมทั้งส่งเสริมนักเรียนที่มีความพร้อมอย่างสร้างสรรค์

การแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา พอสรุปได้ว่า ยาเสพติดประเภทเฮโรอีนมีการแพร่ระบาดในกลุ่มนักเรียนมีน้อยแต่ประเภทกัญชา ยาบ้า สารระเหย บุหรี่ สุรา โคเคนและ

ยาอี รวมทั้งแวนเดียมและยากดประสาทมีการแพร่ระบาดในกลุ่มนักเรียนเป็นจำนวนมาก ได้กำหนดนโยบายการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ดังนี้

1. ให้สถานศึกษานำกระแสพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงห่วงใยในปัญหายาเสพติด มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติในการจัดกิจกรรม
2. ปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนให้เกิดกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล
3. สร้างบรรยากาศที่อบอุ่นภายในโรงเรียน โดยมอบหมายให้ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นคอยสอดส่องดูแลพฤติกรรมและให้คำปรึกษาเด็กอย่างใกล้ชิด และดำเนินตามระบบดูแลนักเรียนพร้อมกวดขัน กำชับให้นักเรียนไม่ออกจากเขตสถานหลังเวลา 22.00 น.
4. ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการค้ายาเสพติด ต้องส่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการทางกฎหมายอย่างเฉียบขาด ทั้งทางวินัยและกฎหมาย โดยให้ออกจากราชการไว้ก่อน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

บัวจันทร์ สุวัฒนานันท์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การศึกษาสภาพการบริหารป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศไทย พบว่า ด้านการวางแผน โรงเรียนได้นำเอานโยบายของหน่วยเหนือมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำแผนป้องกันยาเสพติด ได้ดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดไว้และได้มีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน ในด้านการจัดองค์การได้มีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบเป็นลายลักษณ์อักษร กำหนดสายงานบังคับบัญชาสายงานชัดเจน ด้านการนำผู้บริหารได้ปฏิบัติตามนโยบายของหน่วยงานอย่างจริงจัง มีการประชุมผู้เกี่ยวข้องและให้การสนับสนุนทั้งกำลังคน เงิน วัสดุอุปกรณ์ ขวัญกำลังใจแก่ผู้รับผิดชอบและได้มีการจัดกิจกรรมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดและการจัดป้ายนิเทศ

วีรพงศ์ ใจสุนทร (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดลำพูน พบว่า มีการแพร่ระบาดของมูหรี่มากที่สุด สาเหตุมาจากนักเรียนมีการมั่วสุมกันมากในโรงเรียนบริเวณหน้าห้องน้ำ ห้องส้วม สำหรับแหล่งมั่วสุมนอกโรงเรียนคือที่บ้าน โรงเรียนมีการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดร่วมกับหน่วยงานอื่น มีการนิเทศติดตามผลงานการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ครูอาจารย์ส่วนใหญ่รับนโยบายการป้องกันยาเสพติดโดยมาตรการที่ใช้มากที่สุดคือ ใช้การตักเตือน บุคลากรในโรงเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดโดยการจัดให้มีการประชุมและฝึกอบรม มีการจัดเอกสารเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนของครู ตลอดจนมีการจัดเอกสาร แผ่นพับ แจกครู นักเรียนและ

ผู้ปกครอง สำหรับวิธีเผยแพร่ความรู้ที่ใช้มากที่สุดคือ การจัดป้ายประกาศให้นักเรียนกันกว่าและจัดทำรายงาน มีการสอดแทรกความรู้และวิธีการป้องกันยาเสพติดในการเรียนการสอน นอกจากนี้มีการอบรมแกนนำนักเรียน สนับสนุนด้านกำลังใจสวัสดิการให้แก่ครูผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันยาเสพติด มีการดำเนินงานตามนโยบายการปฏิรูปการศึกษาให้สถานศึกษามีสภาพแวดล้อมและโครงสร้างที่ร่มรื่น ปลอดภัยรวมถึงมีการรณรงค์ป้องกันยาเสพติดเกี่ยวกับการผลิตสื่อการเรียนการสอนเผยแพร่การรณรงค์ที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ ด้านงานวิจัยและประเมินผลเกี่ยวกับการนำผลการศึกษามาใช้เพื่อการแก้ปัญหาเสพติดและปัญหา ด้านการจัดทำและพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับงบประมาณในการดำเนินงาน

ประเสริฐ สาลีเกิด (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานตามนโยบายการป้องกันและแก้ปัญหาการระบาดของยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดศรีสะเกษพบว่า สภาพการระบาดของยาเสพติดในโรงเรียนอยู่ในระดับต่ำและแนวโน้มลดลงยาเสพติดที่แพร่ระบาดมากที่สุดคือ บุหรี่ นักเรียนจะนำมาเสพเอง สถานที่เสพยาคือห้องน้ำห้องส้วม สาเหตุส่วนใหญ่ที่นักเรียนติดยาเสพติดคือความอยากรลอง นักเรียนชายจะเสพยาเสพติดมากกว่านักเรียนหญิง และเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย การจัดกิจกรรมการป้องกันและแก้ปัญหาการระบาดของยาเสพติดโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก กิจกรรมที่จัดมากที่สุดคือโรงเรียนให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบการมาเรียนและพฤติกรรมของนักเรียน ส่วนกิจกรรมการแก้ปัญหาโดยอยู่ในระดับปานกลาง กิจกรรมที่จัดมากที่สุดคือการพัฒนาสภาพแวดล้อมให้ร่มรื่น ปลอดภัยเหมาะแก่การเรียนรู้และพัฒนา

สุภลักษณ์ หาญสุรนนท์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การติดตามการดำเนินการแก้ไขปัญหาและป้องกันการแพร่ระบาดของยาบ้าในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี โดยสรุปผลการวิจัยได้ว่า การดำเนินการแก้ไขปัญหาและการป้องกันการแพร่ระบาดของยาบ้าในโรงเรียนโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อวิเคราะห์กิจกรรมรายด้าน พบว่าด้านการให้การศึกษาระดับความรู้ ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมและกิจกรรมทางเลือกด้านการจัดทำและพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร ด้านการรณรงค์ป้องกันยาบ้ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

รัชฎาภรณ์ แวดงบัง (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการป้องกันยาเสพติดของเยาวชนในอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า เยาวชนมีความรู้ความเข้าใจและเจตคติต่อยาเสพติดในระดับดี ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจากสื่อมวลชนมากที่สุด ได้แก่ โทรทัศน์ รองลงมาคือ ภาพยนตร์และหนังสือพิมพ์ สื่อบุคคล ได้แก่ ครู รองลงมาคือ บิดามารดาและเพื่อน เยาวชนอายุระหว่าง 13 – 15 ปี และอายุระหว่าง 16 – 18 ปี มีการป้องกันยาเสพติดไม่แตกต่างกันการป้องกันอยู่ในระดับปานกลาง และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ

ยาเสพติด เจตคติต่อยาเสพติดกับการป้องกันยาเสพติด มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วรพัฒน์ บุญมา (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของเยาวชนโรงเรียนเชิงคำวิทยาคม จังหวัดพะเยา ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนเป็นกลุ่มที่ได้รับ การอบรมความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดมากที่สุด รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่ ตำรวจตระเวนชายแดน ผู้ปกครอง และครูตามลำดับ ในแง่การเปรียบเทียบครูเป็นผู้ที่ให้ความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดมากกว่านักเรียน ในทำนองเดียวกัน เจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดนให้ความร่วมมือมากกว่าผู้ปกครอง

สมศักดิ์ ส่งแสงรัตน์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนอาชีวศึกษา พบว่า การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับยาเสพติด พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับยาเสพติดโดยรวมอยู่ในระดับดี และมีความคิดเห็นระดับดีมากเกี่ยวกับลักษณะของยาเสพติด อันตรายจากการเสพยาเสพติดและมาตรการปราบปรามยาเสพติดของภาครัฐ การวิเคราะห์การป้องกันปัญหายาเสพติด พบว่า นักเรียนมีการป้องกันปัญหายาเสพติดโดยรวมอยู่ในระดับดี และการป้องกันปัญหายาเสพติดทั้ง 3 ด้านคือ ด้านการให้บริการและเผยแพร่ข้อมูล ด้านการให้บริการสถานสนเทศ และด้านบริการให้คำปรึกษา อยู่ในระดับดี

เกรียงไกร กวินอดิชาติ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาดำเนินงาน การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียนสิคาวิทยาลัย กิ่งอำเภอสิคา จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ครูที่ปรึกษาได้ปฏิบัติตามกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการส่งผลให้มีข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับนักเรียนเพิ่มมากขึ้น มีการพัฒนาความสัมพันธ์คุ้นเคยใกล้ชิดกับนักเรียนมากขึ้น นักเรียนได้รับการกำกับดูแลช่วยเหลือได้อย่างถูกต้องเหมาะสมสุดท้ายโรงเรียนก็จะมีงานดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีมาตรฐานและยั่งยืนต่อไป

ชูชัย โฉ่วศิลปศาสตร์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม พบว่า กลุ่มผู้นำนำแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาไปปฏิบัติส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 46 ปีขึ้นไป ตำแหน่งและหน่วยงานส่วนใหญ่ปฏิบัติงานที่ศูนย์การต่อสู้ เพื่อเอาชนะปัญหายาเสพติดอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม และมีประสบการณ์ทำงาน 20 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา โดยรวมและรายด้าน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการป้องกันปัญหายาเสพติด ด้านการปราบปราม

ยาเสพติด และด้านการบำบัดรักษาและฟื้นฟู อยู่ในระดับเห็นด้วย และกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ส่วนใหญ่มีอายุ 17 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

ชนภณ ชนะสิริงกูร (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายปกครองและหัวหน้างานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดพบว่า ปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดอยู่ในระดับมาก ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน และหัวหน้างานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด มีประเด็นข้อเสนอแนะเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ 1) รัฐบาลต้องปราบปรามอย่างต่อเนื่องและเด็ดขาดเพื่อไม่ให้มียาเสพติด 2) โรงเรียนควรดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และ 3) ควรมีการยกย่องชมเชยโรงเรียนที่สามารถดำเนินงานได้ผลสำเร็จ

เพทชาย สดทรงศิลป์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการป้องกันปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุรินทร์ เขต 1 พบว่า ด้านครอบครัว โดยรวมผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนเห็นด้วยในระดับมากที่สุด โดยมีความต้องการครอบครัวที่อบอุ่นมีความสุข ด้านเพื่อน โดยรวมผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนเห็นด้วยในระดับมากที่สุด โดยมีความต้องการเพื่อนที่ไว้ใจใจสามารถปรึกษาและเพื่อนชักชวนให้หลีกเลี่ยงยาเสพติดได้ ด้านโรงเรียน โดยรวมผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนเห็นด้วยในระดับมากที่สุด โดยมีความต้องการครูที่เป็นแบบอย่างที่ดี ด้านสื่อต่าง ๆ โดยรวมผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนเห็นด้วยในระดับมากที่สุด โดยมีความต้องการสื่อที่เป็นประโยชน์ต่อเด็กและสังคม ด้านนโยบายของรัฐบาล โดยรวมผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนเห็นด้วยในระดับมากที่สุด โดยมีความต้องการยึดทรัพย์ของผู้ค้ายาเสพติด และด้านศาสนา โดยรวมผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนเห็นด้วยในระดับมาก โดยมีความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับศาสนา

ภูวเดช ธนโชติธีรกุล (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การลดปัญหานักเรียนติดยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา : กรณีศึกษาโรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ 3 จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า สภาพและปัญหานักเรียนที่ติดยาเสพติดปรากฏดังนี้ นักเรียนเข้าสู่วงจรของยาเสพติดจากการถูกชักชวนจากเพื่อนให้ลองเสพยาเสพติดและนักเรียนต้องประสบปัญหาต่าง ๆ เช่น ขาดเงิน

ผลการเรียนต่ำ เพื่อนักเรียนเลิกคบ สุขภาพไม่ดี และมีปัญหาในครอบครัว ซึ่งเป็นปัญหาทางการเงิน ปัญหาสุขภาพและปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัว เป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนมีความคิดที่จะเลิกเรียน ด้านผู้ปกครอง พบว่า สภาพครอบครัวไม่สมบูรณ์ สภาพแวดล้อมของครอบครัวเอื้อต่อการติดยาของนักเรียน ด้านครู พบว่า การปฏิบัติหน้าที่ในการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดในโรงเรียนประสบปัญหาขาดความร่วมมือระหว่างนักเรียน ครู และหน่วยงานอื่น ๆ แนวทางแก้ไข ได้แก่ มีการกำหนดมาตรการสร้างภูมิคุ้มกันทางด้านจิตใจ มาตรการป้องปราม มาตรการเฝ้าระวัง มาตรการป้องกันแก้ไขการมีส่วนร่วมของนักเรียนและผู้ปกครอง การติดตามดูแลอย่างใกล้ชิด การสุ่มตรวจปัสสาวะ และมีการประเมินผลการดำเนินงาน

รัตติยา พานิชนอก (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียนชุมชนบ้านนาแพ่ง อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า การประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยใช้กิจกรรมการบรรยายให้ความรู้และการระดมสมอง พบว่า ข้าราชการครูมีความรู้ความเข้าใจและมีความกระตือรือร้นในการพัฒนาการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดมากขึ้น ตระหนักถึงความสำคัญผลกระทบของยาเสพติดที่มีต่อโรงเรียนและชุมชน อีกทั้งมีส่วนร่วมในการวางแผน การประสานงานและกำกับติดตามผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งจะนำกระบวนการดังกล่าวมาใช้ในการดำเนินการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น และการนิเทศการศึกษา โดยใช้กิจกรรมการนิเทศภายในและสัมภาษณ์แบบเจาะจง พบว่า กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้า สามารถพัฒนาการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดได้ เช่น กระบวนการดำเนินงานมีการร่วมกันวางแผน ติดต่อประสานความร่วมมือทั้งในและนอกองค์กร มีการกำกับติดตามผลการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอน มีการรายงานผลการดำเนินงานให้สาธารณชนทราบเป็นเอกสารที่ชัดเจน ด้านการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหา พบว่า มีการจัดกิจกรรมเสริมที่หลากหลาย มีเป้าหมายการดำเนินงานชัดเจน การมอบหมายงานและผู้รับผิดชอบทำเป็นลายลักษณ์อักษร ส่งผลให้การพัฒนาการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ลดาวัลย์ ภูมิชัยศักดิ์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของนักเรียนโรงเรียนเพชรพิทยาสรรค์ อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ก่อนการพัฒนาโรงเรียนเพชรพิทยาสรรค์ได้ดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของนักเรียนโดยการคัดกรองนักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มปกติและกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา จากการสรุปคัดกรองนักเรียนทั้งหมดจำนวน 522 คน เป็นนักเรียนปกติ จำนวน 482 คน กลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหาด้านยาเสพติดประเภทบุหรี่ จำนวน 40 คน จึงได้ดำเนินการพัฒนาเป็น 2 วงรอบ ดังนี้ การพัฒนาในวงรอบ

ที่ 1 โดยการแต่งตั้งอาจารย์พ่อ อาจารย์แม่ดูแลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงเป็นรายบุคคลอย่างใกล้ชิด พบว่า นักเรียนกลุ่มเสี่ยงยังมีความประหม่าอยู่ เนื่องจากความไม่คุ้นเคยกับอาจารย์แม่ การอบรมให้ความรู้แก่ครูอาจารย์และนักเรียนพบว่า ครูและนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงาน ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดประเภทบุหรี่จนทำให้นักเรียนมีความตระหนักรู้สามารถลด ละ เลิกการสูบบุหรี่จำนวน 9 คน ประชุมผู้ปกครองนักเรียนกลุ่มเสี่ยง พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ ต้องการสนับสนุนร่วมมือกับทางโรงเรียนเพื่อให้นักเรียนปลอดภัยจากยาเสพติดและผู้ปกครองช่วย กวดขันดูแลความประพฤติของนักเรียนอย่างจริงจังจนทำให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงลด ละ เลิกบุหรี่ได้ จำนวน 13 คน จัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ พบว่า นักเรียนหันมาให้ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ มากขึ้นสามารถทำให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงลด ละ เลิกได้ จำนวน 6 คน และการพัฒนาในวงรอบที่ 2 โดยการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนกลุ่มเสี่ยง พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการต้อนรับแต่นักเรียนส่วนใหญ่ขาดความอบอุ่น พ่อ แม่ หย่าร้าง กันอาศัยอยู่กับปู่ ย่า ตา ยาย ครอบครัวมีรายได้น้อย ชอบตามเพื่อน จากการออกเยี่ยมบ้านทำให้นักเรียนมีกำลังใจ มีความรู้สึกได้รับการคุ้มครองสามารถให้ความร่วมมือในการลด ละ เลิก การสูบบุหรี่ได้ จำนวน 12 คน

สำรวจ ทงสืบชาติ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มเสี่ยงด้านสิ่งเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ผู้บริหารและ ครูมีการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านสิ่งเสพติดอยู่ในระดับมาก โดยมีการจัดกิจกรรม โหมรวม อยู่ในระดับมากที่สุด สิ่งที่ต้องปรับปรุงพัฒนาคือ โรงเรียนควรดำเนินการให้นักเรียน กลุ่มเสี่ยงด้านสิ่งเสพติดได้เรียนรู้อย่างมีความสุข โดยผู้บริหารและครูมีการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มเสี่ยงด้านสิ่งเสพติดไม่แตกต่างกัน

สมร ไปนาวะดี (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความต้องการ ความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาเสพติดในสถานศึกษาของครูและผู้บริหารโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 พบว่า ด้านการเตรียมการ โดยรวมครูผู้สอนและ ผู้บริหาร โรงเรียนต้องการความช่วยเหลืออยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการให้ความรู้เกี่ยวกับ โทษและวิธีป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนและชุมชน ด้านการให้ความร่วมมือ โดยรวมครูผู้สอน และผู้บริหาร โรงเรียนต้องการความช่วยเหลืออยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการประสานงานกับ นักเรียนทุกคนในการแก้ปัญหาเสพติด ด้านการดำเนินการ โดยรวมครูผู้สอนและผู้บริหาร โรงเรียนต้องการความช่วยเหลืออยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ ดำรงในการแก้ปัญหาเสพติดด้านการประเมินผล โดยรวมครูผู้สอนและผู้บริหาร โรงเรียน ต้องการความช่วยเหลืออยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการการมีส่วนร่วมของครูผู้รับผิดชอบ

โครงการแก้ปัญหาสุขภาพจิตในการประเมินผล ด้านปัญหาและอุปสรรค โดยรวมครูผู้สอนและผู้บริหารโรงเรียนต้องการความช่วยเหลืออยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง รวดเร็วและเป็นจริง และเมื่อเปรียบเทียบความต้องการความช่วยเหลือของครูและผู้บริหารโรงเรียน โดยรวมครูและผู้บริหารโรงเรียนมีความต้องการไม่แตกต่างกัน

อังกาบ จานสิบสี (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การประชาสัมพันธ์โครงการ ธรรมนูญสร้างจิตสำนึกและพลังประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พบว่า มีการดำเนินงานการประชาสัมพันธ์ขององค์กร 4 ขั้นตอนคือ ขั้นวิจัยและรับฟังความคิดเห็น ขั้นวางแผน ขั้นดำเนินการ และขั้นประเมินผล ส่วนในด้านปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานนั้นมีปัญหาด้านงบประมาณไม่เพียงพอ บุคลากรไม่สอดคล้องกับการดำเนินงานการดำเนินการกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่กว้างเกินไปและการเลือกสรรสื่อที่ไม่ดึงดูดความสนใจของกลุ่มเป้าหมาย

กิตติศักดิ์ สงวนแพ่ง (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสมาชิกชมรม To Be Number One ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า หลักการทดลองกลุ่มทดลองมีการจัดกิจกรรมและมีส่วนร่วมกิจกรรมมากกว่าก่อนการทดลองและปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีการจัดกิจกรรมและการมีส่วนร่วมกิจกรรมมากกว่ากลุ่มควบคุมและมีปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาผล เสน่ห์เมือง (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการบริหารงานป้องกันยาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 พบว่า ด้านการวางแผน ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่ามีการปฏิบัติโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากแต่ประธานกรรมการสถานศึกษามีความเห็นตรงกับประธานกรรมการนักเรียนว่ามีการปฏิบัติโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการจัดองค์กร ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่ามีการปฏิบัติโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากแต่ประธานกรรมการสถานศึกษามีความเห็นตรงกับประธานกรรมการนักเรียนว่ามีการปฏิบัติโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการจูงใจ ผู้บริหารสถานศึกษา ประธานกรรมการสถานศึกษา ประธานกรรมการนักเรียนมีความเห็นตรงกันว่ามีการปฏิบัติโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านการควบคุม ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นตรงกับประธานกรรมการสถานศึกษาว่ามีการปฏิบัติโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แต่ประธานกรรมการนักเรียนมีความเห็นว่ามีการปฏิบัติโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางในการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนเรียงลำดับจากสูงที่สุด 5 อันดับแรก ดังนี้ ควรมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ คุรุคณะกรรมการสถานศึกษาและชุมชนร่วมกันวางแผน ควรมีการหา

ข้อมูลที่ชัดเจนเพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนและมีการติดตามผลอย่างจริงจัง ควรมีการอบรมผู้นำในโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีแกนนำในโรงเรียนในการป้องกันยาเสพติด ควรมีการตั้งคณะกรรมการทำงานสอดส่องเฝ้าระวัง ตั้งสถานักเรียนทำงานเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดโดยเฉพาะ และควรมีการจัดให้ความรู้เป็นประจำทุกภาคเรียน โดยจัดอบรมเกี่ยวกับยาเสพติดและ โรงเรียนต้องมีกิจกรรมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด

บุญชัย กัลป์โยธิน (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การป้องกันปัญหา ยาเสพติด ในสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนต่อการป้องกันปัญหา ยาเสพติดในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนต่อการป้องกันปัญหา ยาเสพติดในสถานศึกษา พบว่า เมื่อจำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนตัวแปรประเภทของโรงเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน และความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่มีต่อการป้องกันปัญหา ยาเสพติดในสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน คือ รัฐควรจัดสรรงบประมาณในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดในสถานศึกษาให้เพียงพอ โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดอย่างจริงจัง สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมอย่างหลากหลายให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษาควรจัดให้มีการดำเนินการตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และสถานศึกษาควรจัดทำเอกสารให้มากขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบอย่างจริงจัง

สมศักดิ์ ฤทธิภักดี (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการป้องกัน ปัญหา ยาเสพติดของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม พบว่า บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคามมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหา ยาเสพติด โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีปัญหาระดับมาก 2 ด้านคือ ด้านการค้นหาปัญหา/สาเหตุและวางแผนดำเนินกิจกรรมและด้านการลงทุนและปฏิบัติการ และมีปัญหาระดับปานกลาง 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการติดตามและประเมินผล การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ที่มีตำแหน่งระดับ การศึกษาและประสบการณ์ทำงานต่างกัน พบว่า บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ที่ดำรงตำแหน่งต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกัน ปัญหา ยาเสพติดทั้ง โดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และแนวทางในการป้องกันปัญหายาเสพติดของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ได้แก่ ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้เรื่องภัยของยาเสพติดแก่ผู้ปกครองหรือเยาวชนทั่วไปหรือกลุ่มเสี่ยง โดยให้สถาบันการศึกษาและตำรวจเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมนี้ รมรงค์ และเผยแพร่ถึงอันตรายของยาเสพติดให้ประชาชนได้รับทราบเป็นประจำ ควรมีการจัดกิจกรรมร่วมกันในชุมชน เช่น การแข่งขันกีฬาในตำบล เป็นต้น และควรจัดสรรงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องยาเสพติดให้มากกว่าเดิม

ปิยะชาติ ขานทะราชา (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีร้อยเอ็ด พบว่า ในวงรอบที่ 1 โดยใช้กลยุทธ์การประชุมเชิงปฏิบัติการและการอบรมพัฒนาจิตใจทำให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นที่น่าพอใจรวมทั้งคณะครูที่เข้าร่วมประชุมได้รับความรู้ความเข้าใจและทราบถึงโทษภัยของยาเสพติด การดำเนินการพัฒนาช่วยสร้างความตระหนักแก่คณะครูนักเรียนนักศึกษาในการช่วยกันป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของนักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษาได้เป็นอย่างดี กลุ่มเป้าหมายได้รับการประชุมอบรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม การเอาใจดูแลจากครูทำให้กลุ่มเป้าหมายเกิดตระหนักและทราบวิธีปฏิบัติตนให้ห่างไกลจากยาเสพติด ส่วนด้านการทราบถึงโทษภัยของยาเสพติด กลุ่มเป้าหมายที่มีจิตสำนึกที่ดีในการป้องกันตนเองจากยาเสพติด เชื่อฟังผู้ปกครองประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดีของสังคม เห็นความสำคัญของการเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรมห่างไกลยาเสพติด เห็นคุณค่าและความสำคัญของตนเองในการที่จะเป็นอนาคตที่ดีของชาติเป็นเยาวชนที่ดี จึงได้ทำการพัฒนาในวงรอบที่ 2 โดยใช้กลยุทธ์การศึกษาดูงานและการนิเทศภายใน เมื่อดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ 2 แล้วกลุ่มเป้าหมายทั้งหมดทราบถึงโทษภัยของยาเสพติด มีจิตสำนึกที่ดีในการห่างไกลยาเสพติด นักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยงมีการเข้าร่วมกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้นสม่ำเสมอ ไม่ปรากฏว่าคบเพื่อนในชุมชนหรือที่เป็นกลุ่มเสี่ยงในการติดยาเสพติด

จากงานวิจัยในประเทศ พบว่า มีการแพร่ระบาดของบุหรี่ยาเสพติด มีการเสพยาตามห้องน้ำในสถานศึกษาโดยมีการแก้ไขปัญหายาเสพติดและป้องกันการแพร่ระบาดในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก

รวมทั้งเขาวชนมีความรู้ ความเข้าใจและเจตคติต่อยาเสพติดในระดับดี ครูมีความสัมพันธ์ คำนึงเกี่ยวกับนักเรียนมากขึ้น และนักเรียนได้รับการกำกับดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด

งานวิจัยต่างประเทศ

เฮอริง และคนอื่น ๆ (Herting and others. 1996 : 32 - 61) ได้ศึกษาโมเดลแบบหลายมิติของการเข้าไปพัวพันกับยาเสพติดของวัยรุ่น โดยใช้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา เน้นศึกษาในมิติเบื้องต้น 5 ประการ ได้แก่ การเริ่มเข้าไปเสพยา การดื่มแอลกอฮอล์ การใช้สารเสพติดอื่นๆ ปัญหาในการควบคุมการใช้ยาเสพติด และผลกระทบที่ตามมาจากการใช้ยาเสพติด ผลการวิจัยทำให้เกิดความเข้าใจในข้อแตกต่างและการตัดสินใจเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียน ที่ถูกมองว่าเป็นผู้ที่มีความเสี่ยงสูงและนักเรียนที่ถือว่าเป็นผู้ที่มีความเสี่ยงต่ำ

โยนอสไซ และคนอื่น ๆ (Younoszai and others. 1999 : 77 - 94) ได้ศึกษาแนวโน้มการใช้สารเสพติดประเภทแอลกอฮอล์ บุหรี่และสารเสพติดอื่น ๆ จากปี 1987 - 1991 : การใช้โปรแกรมป้องกันการเสติดกับวัยรุ่นที่ใช้สารเสพติดทั่วทั้งโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า มีปริมาณการใช้สารเสพติดแทบทุกชนิดลดลงอย่างมีนัยสำคัญในวัยรุ่น ยกเว้นสารเสพติดประเภทแอลกอฮอล์ และพบว่าการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมที่เป็นเด็กมีปัญหาเป็นปัจจัยเสี่ยงที่เด่นชัดที่สุดที่ทำให้วัยรุ่นเสพยาเสพติด ในขณะที่การคบเพื่อนที่ไม่เสพยาเสพติดเป็นปัจจัยป้องกันการเสพยาเสพติดที่สำคัญที่สุด

เอนซิโซ (Enciso. 2000 : Abstract) ได้ศึกษาการตระหนักถึงระเบียบวินัยของนักเรียนตามทัศนะของผู้บริหาร ครู และนักเรียน จากผลการศึกษาพบว่า ครูและนักเรียนมีความเห็นว่า ระเบียบวินัยมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้เหมาะสม ส่วนผู้บริหารให้ความเห็นว่า ครูคือตัวจักรสำคัญในการดำเนินนโยบายด้านวินัยนักเรียนให้สำเร็จ และขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของครูในการจัดการเรียนการสอน ส่วนนักเรียนนั้นเชื่อว่าผู้ปกครองมีส่วนสำคัญที่สุดในการดูแลบุตรหลานด้านระเบียบวินัย

โนเบิล (Noble. 2001 : Abstract) ได้ศึกษาการประเมินความเข้าใจของครูและนักเรียนที่สัมพันธ์กับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระบบข้อบังคับพฤติกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาและความสัมพันธ์กับทฤษฎีการจัดการพบว่า ทั้งครูและนักเรียนเข้าใจการทำงานเป็นหมู่คณะ การเอาใจใส่ ความสอดคล้องและการสื่อสารซึ่งล้วนเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญสำหรับระบบข้อบังคับ ระเบียบวินัยที่มีประสิทธิภาพในโรงเรียนมัธยมศึกษา

แซนด์เคอร์ส (Sanders. 2001 : Abstract) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมการรายงานพฤติกรรมตนเองและการให้ความช่วยเหลือด้านพฤติกรรมการณ์วินัยของนักเรียนพบว่า

นักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมนั้นจัดอยู่ในภาวะเสี่ยง จำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือและอาจถูกพักการเรียน เมื่อศึกษาหลาย ๆ ครั้งพบว่า นักเรียนที่เคยถูกทำทัณฑ์บนมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมในเชิงลบ ดังนั้นครูที่ปรึกษาต้องจัด โปรแกรมให้คำปรึกษาและคัดกรองนักเรียนว่าใครที่จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงและมีปัญหา นอกจากนี้ ยังพบว่าเพศชายควรได้รับความช่วยเหลือด้านพฤติกรรมมากกว่าเพศหญิง

บรูค (Brook. 2000 : 92 - A) ได้ศึกษาผลของลักษณะเชื้อชาติ/ชนชาติการปฏิบัติตัวของผู้ปกครอง และการควบคุมแรงกระตุ้น ที่มีต่อการใช้ยาเสพติดมีพฤติกรรมที่สร้างปัญหา และแรงกดดันในวัยรุ่นเชื้อสายแอฟริกัน-อเมริกัน โดยวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าวของวัยรุ่นเชิงลบ พบว่าลักษณะเชื้อชาติ การปฏิบัติตัวของผู้ปกครองและควบคุมแรงกระตุ้นมีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติด พฤติกรรมที่สร้างปัญหา และแรงกดดันของวัยรุ่น ผลการศึกษาชี้แนะว่า 1 ใน 3 ของเชื้อชาติ ได้แก่ การต่อต้านคนขาว มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้ยาเสพติด พฤติกรรมที่สร้างปัญหาและแรงกดดันมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสัมพันธ์ของเชื้อชาติ / ชนชาติ นอกจากนี้การเรียนรู้ของวัยรุ่นเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของผู้ปกครองในทางบวกมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการใช้ยาเสพติด การควบคุมแรงกระตุ้นที่อ่อนแอมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมที่สร้างปัญหาและมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการปฏิบัติของผู้ปกครองและความตระหนักในเรื่องชาตินิยม มีความสัมพันธ์เชิงลบเชื้อชาติ / ชนชาติ

แฮคแมน (Hackman. 2003 : Abstract)) ได้ศึกษาในกลุ่มผู้ติดยาเสพติดโดยทั่วไป พบว่า การฝึกสมาธิแบบ TM (Transcendental Meditation) ที่ถูกนำไปเผยแพร่โดยมหาฤาษีวิธีการของ TM คือ การท่อง "มนตรา" (Muntra) ซึ่งจะท่องซ้ำ ๆ ในใจ ให้เกิดความผ่อนคลาย และถือเป็นอุบายในการทำให้จิตนิ่ง ซึ่งการท่องมนตรานี้จะไม่มีเปิดเผยให้ทราบ ขึ้นอยู่กับครูผู้ฝึกสอนจะเป็นผู้กำหนดให้ สามารถช่วยลดการเสพยาและช่วยลดปัจจัยต่าง ๆ หลายประการที่นำไปสู่การติดยาโดยเฉพาะความวิตกกังวล ความซึมเศร้า อาการประสาท รวมทั้งช่วยลดอาการผิดปกติทางจิต การทำกิจกรรมประกอบจังหวะและการเล่นเกมแข่งขันที่มีต่อระดับซึมเศร้า ความเครียด ความวิตกกังวล และระดับความโกรธของกลุ่มผู้ป่วยสตรีที่เข้ารับการรักษาการติดยาเสพติดในระดับพักฟื้น ผลการศึกษาพบว่า ภายหลังจากที่กลุ่มตัวอย่างได้รับร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดได้ตามแนวทางของดนตรีบำบัดแล้วพบว่า ระดับความซึมเศร้า ความเครียด ความวิตกกังวลและระดับความโกรธของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

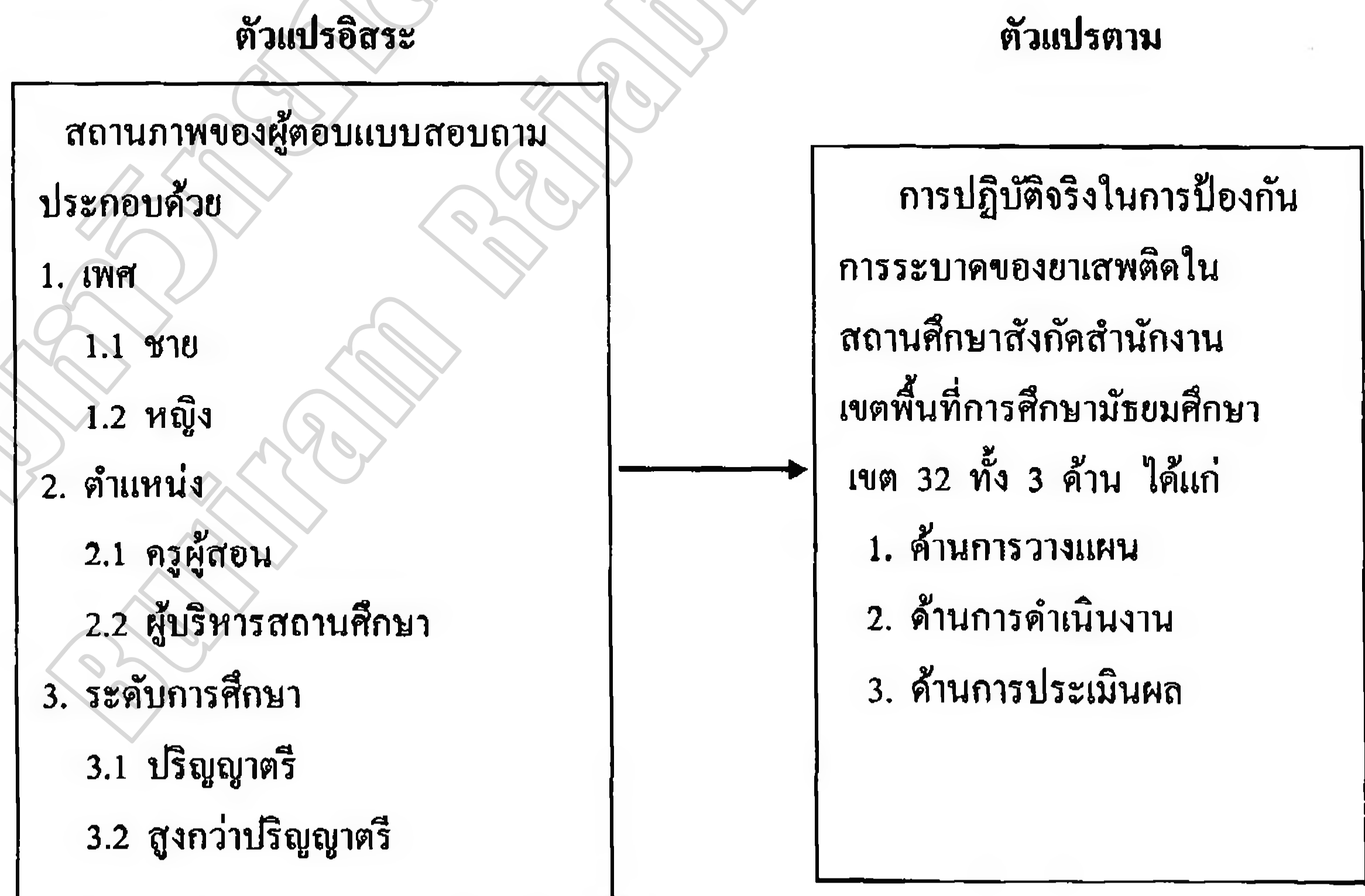
เบเกอร์ (Baker. 2004 : 3513 - B) ได้ศึกษา การติดตามและประเมินผลโครงการใช้โรงเรียนเป็นฐานในการป้องกันการดื่มสุราและใช้ยาเสพติดของนักเรียนประถมศึกษา การศึกษาโครงการที่มีรูปแบบการพัฒนาโดยผสมผสานศึกษาโดยใช้การสังเกตแล้วนำข้อสังเกตที่ได้เกี่ยวกับ

การสูบบุหรี่ การดื่มสุราและการใช้ยาเสพติดมาวิเคราะห์หาความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนสองสัญชาติ ในระดับประถมศึกษาปีที่ 2-5 โดยใช้เกณฑ์การวัดผลประเมินผลดังนี้ 1) ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา 2) ทักษะการปฏิบัติ 3) ทักษะทางสังคม พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการและได้รับการเรียนรู้แล้ว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลการวิจัยสามารถนำไปเป็นข้อเสนอแนะและแนวทางในการวางแผนการเรียนในอนาคตได้เป็นอย่างดี ความคิดเห็นที่ได้จากการศึกษาสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนได้

จากการศึกษางานวิจัยในต่างประเทศ พบว่าวัยรุ่นมีปริมาณการใช้สารเสพติดแทบทุกชนิดและระเบียบวินัยมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียน ครูและนักเรียนมีความเข้าใจในการทำงานเป็นหมู่คณะ นอกจากนี้ยังพบว่า เพศชายควรได้รับความช่วยเหลือด้านพฤติกรรมมากกว่าเพศหญิง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดเพื่อนำมาศึกษาการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 ผู้วิจัยดำเนินการตามหัวข้อที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นบุคลากรในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 ประกอบด้วย ครู ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2,382 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นบุคลากรซึ่งได้มาจากการสุ่มจากจำนวนประชากร โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสัดส่วนของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan ; อ้างถึงใน ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 148 - 149) แล้วทำการสุ่มแต่ละระดับชั้นอย่างมีสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) และกำหนดให้ผู้ให้ข้อมูล โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอน จำนวน 307 คน และผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 24 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 331 คน

ตาราง 3 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครื่องซีและมอร์แกน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

N	s	N	s	N	s	N	s
10	10	120	92	340	181	2000	322
15	14	130	97	360	186	2200	328
20	19	140	103	380	191	2400	331
25	24	150	108	400	196	2600	335
30	28	160	113	420	201	2800	338
35	32	170	118	440	205	3000	341
40	36	180	123	460	210	3500	347
45	40	190	127	480	214	4000	350
50	44	200	132	500	217	4500	354
55	48	210	135	550	226	5000	357
60	52	220	140	600	234	6000	361
65	56	230	144	650	242	7000	364
70	59	240	148	700	248	8000	367
75	63	250	152	750	254	9000	368
80	66	260	155	800	260	10000	370
85	70	270	159	850	265	15000	375
90	73	280	162	900	269	20000	377
95	76	290	165	950	274	30000	379
100	80	300	169	1000	278	40000	380
110	86	320	175	1100	285	50000	381
				1200	291	75000	382
				1000000	384

ที่มา : ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ (2542 : 148 – 149)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 มีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แยกเป็น 3 ด้าน รวมทั้งสิ้น 30 ข้อ โดยกำหนดระดับความคิดเห็นตามความเป็นจริง แล้วกาเครื่องหมาย ✓ ลงในแบบสอบถาม

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา

2. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการ ดังนี้

2.1 ทบทวนนิยามศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาเป็นหลักในการสร้างคำถาม

2.2 สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา

2.3 นำเสนอร่างแบบสอบถามไปปรึกษาประธานควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา โครงสร้างและภาษาที่ใช้

2.4 ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญในการจัดทำแบบสอบถามเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านประกอบด้วย

2.4.1 ดร. พระมหาเรืองฤทธิ์ สุธีโร เจ้าอาวาสวัดป่าละหานทราย ตำบลละหานทราย อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์

2.4.2 นายวิระชัย ยศโสธร อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

2.4.3 นายสุรเทพ ไชยสาร ครูชำนาญการพิเศษ วุฒิ ค.ม. สาขาการบริหารการศึกษา โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์

2.5 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์ เขต 32 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เป็นครูจำนวน 15 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 15 คน โดยหาค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.9581

2.6 จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ส่งถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 2 ขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 แจงโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 เพื่อแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปยังโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 เพื่อแจกจ่ายไปยังโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายและกำหนดวันรับแบบสอบถามคืน โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

ขั้นตอนที่ 4 ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถาม แล้วนำแบบสอบถามมาจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์และคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล
2. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้วยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ (Percentage)
3. วิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
4. เปรียบเทียบข้อมูลจากการศึกษาสภาพการปฏิบัติจริง จำแนกตามตัวแปรเพศ ตำแหน่งและระดับการศึกษา โดยใช้ค่าทดสอบที (t-test)

5. วิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นคำถามปลายเปิดใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา โดยจัดคำตอบที่เข้าประเด็นเดียวกันแล้วแจกแจงความถี่ และ หาค่าร้อยละ

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

การแปลความหมายของข้อมูลกำหนดค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 100)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับปฏิบัติมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับปฏิบัติมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับปฏิบัติปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับปฏิบัติน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับปฏิบัติน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน

1 การหาค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 104)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2. ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 105)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อมูล

3. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) หาได้จากสูตรดังนี้
(บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 106)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

N แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่มนั้น

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

\sum แทน ผลรวม

4. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา
(Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) มีสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 116)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

k แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ

S^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐาน

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Samples)
โดยการทดสอบค่าที (t-test) จำแนกตามเพศ ตำแหน่งและระดับการศึกษา มีสูตร ดังนี้ (บุญ
ชม ศรีสะอาด. 2545 : 124)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา t-distribution

\bar{X}_1 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1

\bar{X}_2 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2

S_1^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1

S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 2

n_1 แทน จำนวนตัวอย่างกลุ่มที่ 1

n_2 แทน จำนวนตัวอย่างกลุ่มที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ตามสถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกตามตัวแปรเพศ ตำแหน่งและระดับการศึกษา

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ปრაกฏดังตาราง 4 ดังนี้

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ ตำแหน่ง และระดับการศึกษา

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	147	44.41
1.2 หญิง	184	55.59
เฉลี่ย	331	100.00
2. ตำแหน่ง		
2.1 ครูผู้สอน	307	92.75
2.2 ผู้บริหารสถานศึกษา	24	7.25
เฉลี่ย	331	100.00
3. ระดับการศึกษา		
3.1 ปริญญาตรี	285	86.10
3.2 สูงกว่าปริญญาตรี	46	13.90
เฉลี่ย	331	100.00

จากตาราง 4 พบว่า บุคลากรผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ จำนวน 331 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 55.59 เพศชาย จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 44.41 จำแนกตามตำแหน่ง เป็นครูผู้สอน จำนวน 307 คน คิดเป็นร้อยละ 92.75 และผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 7.25 และจำแนกตามระดับการศึกษา เป็นระดับปริญญาตรี จำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 86.10 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 13.90

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดใน
สถานศึกษา

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของ
ยาเสพติดในสถานศึกษา โดยรวมและรายด้าน

การป้องกันการระบาดของยาเสพติด	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านการวางแผน	4.16	0.67	มาก
2. ด้านการดำเนินงาน	3.93	0.83	มาก
3. ด้านการประเมินผล	3.91	0.84	มาก
เฉลี่ย	4.00	0.75	มาก

จากตาราง 5 พบว่า การปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านการวางแผนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.16$) รองลงมา คือ ด้านการดำเนินงาน ($\bar{X} = 3.93$) และด้านการประเมินผล ($\bar{X} = 3.91$) ตามลำดับ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการวางแผน โดยรวมและรายข้อ

ด้านการวางแผน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการเกี่ยวกับการป้องกัน การระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.30	0.91	มาก
2. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการให้รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.05	0.82	มาก
3. มีการจัดเตรียมเอกสารเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.20	1.06	มาก
4. มีการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	4.25	0.95	มาก
5. มีการรวบรวมวิธีการในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	3.95	0.98	มาก
6. มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นปัจจุบัน	4.16	0.79	มาก
7. จัดทำโครงการเกี่ยวกับการป้องกันการระบาด ของยาเสพติด	4.22	0.92	มาก
8. จัดให้มีการประชุมผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	4.09	1.03	มาก
9. จัดให้มีการคัดกรองนักเรียนที่มีความเสี่ยง	4.12	1.01	มาก
10. มีการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการ	4.29	0.95	มาก
เฉลี่ย	4.16	0.67	มาก

จากตาราง 6 พบว่า บุคลากรในสถานศึกษา มีการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการวางแผน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 3.95 - 4.29$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของ
 ยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการดำเนินงาน โดยรวมและรายข้อ

ด้านการดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับโทษของยาเสพติด	4.00	1.14	มาก
2. มีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด	3.84	1.14	มาก
3. มีการจัดการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด	3.89	1.10	มาก
4. มีการจัดกิจกรรมชุมนุมตามความสนใจของ นักเรียน	3.93	0.88	มาก
5. จัดให้ครูที่ปรึกษาดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด	3.96	0.91	มาก
6. จัดให้นักเรียนร่วมกันเขียนป้ายต่อต้านยาเสพติด	3.81	1.18	มาก
7. จัดให้มีการเข้าค่ายคุณธรรม จริยธรรม	3.98	1.00	มาก
8. เชิญเจ้าหน้าที่ตำรวจมาให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	4.11	0.92	มาก
9. จัดให้มีการยกย่องชมเชยนักเรียนที่ทำความดี	3.98	0.74	มาก
10. จัดให้ผู้นำชุมชนเข้ามารับทราบปัญหายาเสพติด	3.81	0.98	มาก
เฉลี่ย	3.93	0.83	มาก

จากตาราง 7 พบว่า บุคลากรในสถานศึกษา มีการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของ
 ยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการดำเนินงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 3.81 - 4.11$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของ
ยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการประเมินผล โดยรวมและรายข้อ

ด้านการประเมินผล	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ผู้บริหาร โรงเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.94	1.08	มาก
2. ครูผู้รับผิดชอบโครงการมีส่วนร่วมใน การประเมินผล	4.21	0.97	มาก
3. ผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.76	1.17	มาก
4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.67	1.09	มาก
5. เปิดโอกาสให้คณะครูมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.97	0.97	มาก
6. จัดให้มีการสรุปผลการดำเนินงาน	3.79	1.14	มาก
7. จัดทำข้อมูลสารสนเทศในการดำเนินงาน	3.65	1.07	มาก
8. จัดทำรายงานการประเมินผลให้ชุมชนรับทราบ	3.99	1.11	มาก
9 จัดทำรายงานการประเมินผลส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับทราบ	3.92	0.95	มาก
10. เสนอแนะแนวทางการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	4.16	0.83	มาก
เฉลี่ย	3.91	0.84	มาก

จากตาราง 8 พบว่า บุคลากรในสถานศึกษา มีการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของ
ยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 3.65 - 4.21$)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกตามเพศชาย ด้านการวางแผน โดยรวมและรายข้อ

ด้านการวางแผน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.18	0.94	มาก
2. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการให้รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	3.85	0.87	มาก
3. มีการจัดเตรียมเอกสารเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.00	1.10	มาก
4. มีการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	4.01	1.07	มาก
5. มีการรวบรวมวิธีการในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	3.72	1.04	มาก
6. มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือให้นักเรียนให้เป็นปัจจุบัน	4.07	0.83	มาก
7. จัดทำโครงการเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	3.98	0.96	มาก
8. จัดให้มีการประชุมผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	3.90	1.10	มาก
9. จัดให้มีการคัดกรองนักเรียนที่มีความเสี่ยง	3.84	1.09	มาก
10. มีการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการ	4.18	1.03	มาก
เฉลี่ย	3.97	0.69	มาก

จากตาราง 9 พบว่า บุคลากรที่เป็นเพศชายในสถานศึกษา มีการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการวางแผน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 3.72 - 4.81$)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของ
 ยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกตามเพศชาย ด้านการดำเนินงาน โดยรวมและรายข้อ

ด้านการดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับโทษของยาเสพติด	3.75	1.16	มาก
2. มีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด	3.62	1.13	มาก
3. มีการจัดการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด	3.58	1.09	มาก
4. มีการจัดกิจกรรมชุมนุมตามความสนใจของ นักเรียน	3.67	0.91	มาก
5. จัดให้ครูที่ปรึกษาดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด	3.70	1.00	มาก
6. จัดให้นักเรียนร่วมกันเขียนป้ายต่อต้านยาเสพติด	3.52	1.21	มาก
7. จัดให้มีการเข้าค่ายคุณธรรม จริยธรรม	3.68	1.09	มาก
8. เชิญเจ้าหน้าที่ตำรวจมาให้ความรู้เกี่ยวกับ ยาเสพติด	3.92	0.96	มาก
9. จัดให้มีการยกย่องชมเชยนักเรียนที่ทำความดี	3.83	0.77	มาก
10. จัดให้ผู้นำชุมชนเข้ามารับทราบปัญหายาเสพติด	3.63	0.98	มาก
เฉลี่ย	3.69	0.84	มาก

จากตาราง 10 พบว่า บุคลากรที่เป็นเพศชายในสถานศึกษา มีการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการดำเนินงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 3.52 - 3.92$)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของ
ยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกตามเพศชาย ด้านการประเมินผล โดยรวมและรายข้อ

ด้านการประเมินผล	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ผู้บริหารโรงเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.70	1.16	มาก
2. ครูผู้รับผิดชอบโครงการมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.86	1.10	มาก
3. ผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.50	1.16	ปานกลาง
4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.42	1.13	ปานกลาง
5. เปิดโอกาสให้คณะกรรมการมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.72	1.01	มาก
6. จัดให้มีการสรุปผลการดำเนินงาน	3.52	1.17	มาก
7. จัดทำข้อมูลสารสนเทศในการดำเนินงาน	3.48	1.12	ปานกลาง
8. จัดทำรายงานการประเมินผลให้ชุมชนรับทราบ	3.69	1.22	มาก
9. จัดทำรายงานการประเมินผลส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับทราบ	3.82	0.97	มาก
10. เสนอแนะแนวทางการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	3.98	0.91	มาก
เฉลี่ย	3.68	0.87	มาก

จากตาราง 11 พบว่า บุคลากรที่เป็นเพศชายในสถานศึกษา มีการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 3.52 - 3.98$) ยกเว้น ข้อ 3 ผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการประเมินผล ข้อ 4 นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล ข้อ 7 จัดทำข้อมูลสารสนเทศในการดำเนินงาน ($\bar{X} = 3.42 - 3.50$)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกตามเพศหญิง ด้านการวางแผน โดยรวมและรายข้อ

ด้านการวางแผน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.40	0.87	มาก
2. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการให้รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.20	0.74	มาก
3. มีการจัดเตรียมเอกสารเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.36	0.99	มาก
4. มีการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	4.44	0.80	มาก
5. มีการรวบรวมวิธีการในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.14	0.90	มาก
6. มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นปัจจุบัน	4.22	0.75	มาก
7. จัดทำโครงการเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	4.41	0.85	มาก
8. จัดให้มีการประชุมผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	4.24	0.95	มาก
9. จัดให้มีการคัดกรองนักเรียนที่มีความเสี่ยง	4.35	0.88	มาก
10. มีการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการ	4.38	0.87	มาก
เฉลี่ย	4.31	0.61	มาก

จากตาราง 12 พบว่า บุคลากรที่เป็นเพศหญิงในสถานศึกษา มีการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการวางแผน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 4.14 - 4.44$)

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกตามเพศหญิง ด้านการดำเนินงาน โดยรวมและรายข้อ

ด้านการดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับโทษของยาเสพติด	4.20	1.08	มาก
2. มีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด	4.02	1.11	มาก
3. มีการจัดการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด	4.14	1.05	มาก
4. มีการจัดกิจกรรมชุมนุมตามความสนใจของนักเรียน	4.14	0.81	มาก
5. จัดให้ครูที่ปรึกษาดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด	4.17	0.77	มาก
6. จัดให้นักเรียนร่วมกันเขียนป้ายต่อต้านยาเสพติด	4.04	1.11	มาก
7. จัดให้มีการเข้าค่ายคุณธรรม จริยธรรม	4.22	0.86	มาก
8. เชิญเจ้าหน้าที่ตำรวจมาให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	4.27	0.85	มาก
9. จัดให้มีการยกย่องชมเชยนักเรียนที่ทำความดี	4.10	0.69	มาก
10. จัดให้ผู้นำชุมชนเข้ามารับทราบปัญหายาเสพติด	3.95	0.96	มาก
เฉลี่ย	4.12	0.77	มาก

จากตาราง 13 พบว่า บุคลากรที่เป็นเพศหญิงในสถานศึกษา มีการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการดำเนินงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 3.95 - 4.27$)

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกตามเพศหญิง ด้านการประเมินผล โดยรวมและรายข้อ

ด้านการประเมินผล	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ผู้บริหาร โรงเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	4.13	0.98	มาก
2. ครูผู้รับผิดชอบโครงการมีส่วนร่วมในการประเมินผล	4.48	0.76	มาก
3. ผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.97	1.14	มาก
4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.88	1.02	มาก
5. เปิดโอกาสให้คณะกรรมการมีส่วนร่วมในการประเมินผล	4.17	0.89	มาก
6. จัดให้มีการสรุปผลการดำเนินงาน	4.01	1.06	มาก
7. จัดทำข้อมูลสารสนเทศในการดำเนินงาน	3.78	1.02	มาก
8. จัดทำรายงานการประเมินผลให้ชุมชนรับทราบ	4.23	0.95	มาก
9. จัดทำรายงานการประเมินผลส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับทราบ	4.01	0.93	มาก
10. เสนอแนะแนวทางการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	4.30	0.74	มาก
เฉลี่ย	4.10	0.77	มาก

จากตาราง 14 พบว่า บุคลากรที่เป็นเพศหญิงในสถานศึกษา มีการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการดำเนินงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 3.78 - 4.48$)

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกเป็นครูผู้สอน ด้านการวางแผน โดยรวมและรายข้อ

ด้านการวางแผน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.30	0.90	มาก
2. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการให้รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.04	0.83	มาก
3. มีการจัดเตรียมเอกสารเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.19	1.06	มาก
4. มีการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	4.24	0.96	มาก
5. มีการรวบรวมวิธีการในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	3.94	0.99	มาก
6. มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นปัจจุบัน	4.16	0.79	มาก
7. จัดทำโครงการเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	4.22	0.92	มาก
8. จัดให้มีการประชุมผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	4.08	1.03	มาก
9. จัดให้มีการคัดกรองนักเรียนที่มีความเสี่ยง	4.11	1.01	มาก
10. มีการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการ	4.29	0.95	มาก
เฉลี่ย	4.16	0.67	มาก

จากตาราง 15 พบว่า บุคลากรที่เป็นครูผู้สอนในสถานศึกษา มีการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการวางแผน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 3.94 - 4.30$)

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกเป็นครูผู้สอน ด้านการดำเนินงาน โดยรวมและรายข้อ

ด้านการดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับโทษของยาเสพติด	4.00	1.14	มาก
2. มีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด	3.84	1.13	มาก
3. มีการจัดการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด	3.88	1.11	มาก
4. มีการจัดกิจกรรมชุมนุมตามความสนใจของนักเรียน	3.93	0.89	มาก
5. จัดให้ครูที่ปรึกษาดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด	3.95	0.92	มาก
6. จัดให้นักเรียนร่วมกันเขียนป้ายต่อต้านยาเสพติด	3.80	1.18	มาก
7. จัดให้มีการเข้าค่ายคุณธรรม จริยธรรม	3.98	1.01	มาก
8. เชิญเจ้าหน้าที่ตำรวจมาให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	4.11	0.92	มาก
9. จัดให้มีการยกย่องชมเชยนักเรียนที่ทำความดี	3.98	0.75	มาก
10. จัดให้ผู้นำชุมชนเข้ามารับทราบปัญหายาเสพติด	3.81	0.98	มาก
เฉลี่ย	3.93	0.83	มาก

จากตาราง 16 พบว่า บุคลากรที่เป็นครูผู้สอนในสถานศึกษา มีการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการดำเนินงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.93$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 3.80 - 4.11$)

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกเป็นครูผู้สอน ด้านการประเมินผล โดยรวมและรายข้อ

ด้านการประเมินผล	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ผู้บริหาร โรงเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.93	1.09	มาก
2. ครูผู้รับผิดชอบโครงการมีส่วนร่วมในการประเมินผล	4.19	0.98	มาก
3. ผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.76	1.17	มาก
4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.67	1.10	มาก
5. เปิดโอกาสให้คณะกรรมการมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.97	0.97	มาก
6. จัดให้มีการสรุปผลการดำเนินงาน	3.79	1.14	มาก
7. จัดทำข้อมูลสารสนเทศในการดำเนินงาน	3.64	1.08	มาก
8. จัดทำรายงานการประเมินผลให้ชุมชนรับทราบ	3.97	1.12	มาก
9. จัดทำรายงานการประเมินผลส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับทราบ	3.92	0.97	มาก
10. เสนอแนะแนวทางการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	4.16	0.84	มาก
เฉลี่ย	3.90	0.85	มาก

จากตาราง 17 พบว่า บุคลากรที่เป็นครูผู้สอนในสถานศึกษา มีการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.90$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 3.64 - 4.19$)

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการวางแผน โดยรวมและรายข้อ

ด้านการวางแผน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.29	1.00	มาก
2. มีการแต่งตั้งครูให้รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.08	0.78	มาก
3. มีการจัดเตรียมเอกสารเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.29	1.04	มาก
4. มีการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	4.42	0.88	มาก
5. มีการรวบรวมวิธีการในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.08	0.97	มาก
6. มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นปัจจุบัน	4.13	0.80	มาก
7. จัดทำโครงการเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	4.17	1.01	มาก
8. จัดให้มีการประชุมผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	4.17	1.01	มาก
9. จัดให้มีการคัดกรองนักเรียนที่มีความเสี่ยง	4.21	0.93	มาก
10. มีการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการ	4.29	0.95	มาก
เฉลี่ย	4.21	0.66	มาก

จากตาราง 18 พบว่า บุคลากรที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา มีการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการวางแผน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 4.08 - 4.42$)

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการดำเนินงาน โดยรวม และรายข้อ

ด้านการดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับโทษของยาเสพติด	4.00	1.14	มาก
2. มีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด	3.79	1.28	มาก
3. มีการจัดการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด	3.96	1.12	มาก
4. มีการจัดกิจกรรมชุมนุมตามความสนใจของนักเรียน	4.00	0.83	มาก
5. จัดให้ครูที่ปรึกษาดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด	4.04	0.81	มาก
6. จัดให้นักเรียนร่วมกันเขียนป้ายต่อต้านยาเสพติด	3.88	1.19	มาก
7. จัดให้มีการเข้าค่ายคุณธรรม จริยธรรม	4.00	0.88	มาก
8. เชิญเจ้าหน้าที่ตำรวจมาให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	4.21	0.83	มาก
9. จัดให้มีการยกย่องชมเชยนักเรียนที่ทำความดี	3.96	0.69	มาก
10. จัดให้ผู้นำชุมชนเข้ามารับทราบปัญหา	3.79	0.98	มาก
เฉลี่ย	3.96	0.82	มาก

จากตาราง 19 พบว่า บุคลากรที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา มีการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการดำเนินงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่าอยู่ใน ระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 3.79 - 4.21$)

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการประเมินผล โดยรวม และรายข้อ

ด้านการประเมินผล	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ผู้บริหารโรงเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	4.04	0.91	มาก
2. ครูผู้รับผิดชอบโครงการมีส่วนร่วมในการประเมินผล	4.42	0.83	มาก
3. ผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.79	1.18	มาก
4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.71	1.04	มาก
5. เปิดโอกาสให้คณะกรรมการมีส่วนร่วมในการประเมินผล	4.04	0.95	มาก
6. จัดให้มีการสรุปผลการดำเนินงาน	3.83	1.13	มาก
7. จัดทำข้อมูลสารสนเทศในการดำเนินงาน	3.67	1.05	มาก
8. จัดทำรายงานการประเมินผลให้ชุมชนรับทราบ	4.21	0.88	มาก
9 จัดทำรายงานการประเมินผลส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับทราบ	4.00	0.66	มาก
10. เสนอแนะแนวทางการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	4.17	0.76	มาก
เฉลี่ย	3.99	0.75	มาก

จากตาราง 20 พบว่า บุคลากรที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา มีการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่าอยู่ใน ระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 3.67 - 4.42$)

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของ
 ยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกเป็นระดับปริญญาตรี ด้านการวางแผน โดยรวม
 และรายข้อ

ด้านการวางแผน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.30	0.90	มาก
2. มีการแต่งตั้งคณะครูให้รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.03	0.83	มาก
3. มีการจัดเตรียมเอกสารเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.17	1.07	มาก
4. มีการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	4.22	0.96	มาก
5. มีการรวบรวมวิธีการในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	3.93	1.00	มาก
6. มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือให้นักเรียนให้เป็นปัจจุบัน	4.15	0.79	มาก
7. จัดทำโครงการเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	4.19	0.93	มาก
8. จัดให้มีการประชุมผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	4.07	1.04	มาก
9. จัดให้มีการคัดกรองนักเรียนที่มีความเสี่ยง	4.10	1.01	มาก
10. มีการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการ	4.28	0.95	มาก
เฉลี่ย	4.14	0.67	มาก

จากตาราง 21 พบว่า บุคลากรที่จำแนกตามระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี มีการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการวางแผน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 3.93 - 4.30$)

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกเป็นระดับปริญญาตรี ด้านการดำเนินงาน โดยรวม และรายข้อ

ด้านการดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับโทษของยาเสพติด	3.99	1.13	มาก
2. มีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด	3.84	1.12	มาก
3. มีการจัดการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด	3.87	1.10	มาก
4. มีการจัดกิจกรรมชุมนุมตามความสนใจของนักเรียน	3.91	0.89	มาก
5. จัดให้ครูที่ปรึกษาดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด	3.93	0.93	มาก
6. จัดให้นักเรียนร่วมกันเขียนป้ายต่อต้านยาเสพติด	3.78	1.18	มาก
7. จัดให้มีการเข้าค่ายคุณธรรม จริยธรรม	3.96	1.02	มาก
8. เชิญเจ้าหน้าที่ตำรวจมาให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	4.09	0.93	มาก
9. จัดให้มีการยกย่องชมเชยนักเรียนที่ทำความดี	3.97	0.75	มาก
10. จัดให้ผู้นำชุมชนเข้ามารับทราบปัญหา ยาเสพติด	3.79	0.98	มาก
เฉลี่ย	3.91	0.83	มาก

จากตาราง 22 พบว่า บุคลากรที่จำแนกตามระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี มีการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการดำเนินงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 3.78 - 4.09$)

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกเป็นระดับปริญญาตรี ด้านการประเมินผล โดยรวม และรายข้อ

ด้านการประเมินผล	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ผู้บริหารโรงเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.91	1.09	มาก
2. ครูผู้รับผิดชอบโครงการมีส่วนร่วมในการประเมินผล	4.16	1.00	มาก
3. ผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.74	1.17	มาก
4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.65	1.10	มาก
5. เปิดโอกาสให้คณะครูมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.95	0.97	มาก
6. จัดให้มีการสรุปผลการดำเนินงาน	3.77	1.14	มาก
7. จัดทำข้อมูลสารสนเทศในการดำเนินงาน	3.64	1.08	มาก
8. จัดทำรายงานการประเมินผลให้ชุมชนรับทราบ	3.94	1.13	มาก
9. จัดทำรายงานการประเมินผลส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับทราบ	3.91	0.96	มาก
10. เสนอแนะแนวทางการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	4.14	0.85	มาก
เฉลี่ย	3.89	0.85	มาก

จากตาราง 23 พบว่า บุคลากรที่จำแนกตามระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี มีการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 3.64 - 4.16$)

ตาราง 24 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกเป็นระดับสูงกว่าปริญญาตรี ด้านการวางแผน โดยรวม และรายข้อ

ด้านการวางแผน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.33	0.94	มาก
2. มีการแต่งตั้งคณะกรรมาธิการให้รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.13	0.75	มาก
3. มีการจัดเตรียมเอกสารเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.37	0.97	มาก
4. มีการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	4.41	0.88	มาก
5. มีการรวบรวมวิธีการในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.11	0.90	มาก
6. มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นปัจจุบัน	4.20	0.75	มาก
7. จัดทำโครงการเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	4.37	0.90	มาก
8. จัดให้มีการประชุมผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	4.22	0.96	มาก
9. จัดให้มีการคัดกรองนักเรียนที่มีความเสี่ยง	4.26	1.00	มาก
10. มีการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการ	4.37	0.93	มาก
เฉลี่ย	4.28	0.65	มาก

จากตาราง 24 พบว่า บุคลากรที่จำแนกตามระดับการศึกษา ระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการวางแผน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่าอยู่ใน ระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 4.11 - 4.41$)

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกเป็นระดับสูงกว่าปริญญาตรี ด้านการดำเนินงาน โดยรวม และรายข้อ

ด้านการดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับโทษของยาเสพติด	4.09	1.17	มาก
2. มีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด	3.87	1.26	มาก
3. มีการจัดการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด	4.02	1.14	มาก
4. มีการจัดกิจกรรมชุมนุมตามความสนใจของนักเรียน	4.09	0.84	มาก
5. จัดให้ครูที่ปรึกษาดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด	4.15	0.73	มาก
6. จัดให้นักเรียนร่วมกันเขียนป้ายต่อต้านยาเสพติด	3.98	1.18	มาก
7. จัดให้มีการเข้าค่ายคุณธรรม จริยธรรม	4.11	0.85	มาก
8. เชิญเจ้าหน้าที่ตำรวจมาให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	4.24	0.85	มาก
9. จัดให้มีการยกย่องชมเชยนักเรียนที่ทำความดี	4.04	0.70	มาก
10. จัดให้ผู้นำชุมชนเข้ามารับทราบปัญหา ยาเสพติด	3.93	1.00	มาก
เฉลี่ย	4.05	0.83	มาก

จากตาราง 25 พบว่า บุคลากรที่จำแนกตามระดับการศึกษา ระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการดำเนินงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 3.87 - 4.24$)

ตาราง 26 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกเป็นระดับสูงกว่าปริญญาตรี ด้านการประเมินผล โดยรวม และรายข้อ

ด้านการประเมินผล	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ผู้บริหาร โรงเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	4.13	0.98	มาก
2. ครูผู้รับผิดชอบโครงการมีส่วนร่วมในการประเมินผล	4.48	0.75	มาก
3. ผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.89	1.20	มาก
4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.80	1.07	มาก
5. เปิดโอกาสให้คณะครูมีส่วนร่วมในการประเมินผล	4.13	0.96	มาก
6. จัดให้มีการสรุปผลการดำเนินงาน	3.96	1.11	มาก
7. จัดทำข้อมูลสารสนเทศในการดำเนินงาน	3.70	1.05	มาก
8. จัดทำรายงานการประเมินผลให้ชุมชนรับทราบ	4.28	0.89	มาก
9 จัดทำรายงานการประเมินผลส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับทราบ	4.00	0.92	มาก
10. เสนอแนะแนวทางการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	4.30	0.73	มาก
เฉลี่ย	4.07	0.78	มาก

จากตาราง 26 พบว่า บุคลากรที่จำแนกตามระดับการศึกษา ระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 3.70 - 4.48$)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกตามตัวแปร เพศ ตำแหน่ง และระดับการศึกษา โดยการทดสอบค่าที (t- test) ดังปรากฏในตาราง 27 – 38 ต่อไปนี้

ตาราง 27 ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน

รายการ	ชาย	หญิง	t
	\bar{X}	\bar{X}	
1. ด้านการวางแผน	3.97	4.31	4.73**
2. ด้านการดำเนินงาน	3.69	4.12	4.90**
3. ด้านการประเมินผล	3.68	4.10	4.62**
เฉลี่ย	3.78	4.18	4.91**

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 27 พบว่า บุคลากรในสถานศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 28 ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติด
ในสถานศึกษา จำแนกตามเพศ ด้านการวางแผน โดยรวมและรายข้อ

ด้านการวางแผน	ชาย	หญิง	t
	\bar{X}	\bar{X}	
1. จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.18	4.40	2.13*
2. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการให้รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	3.85	4.20	3.95**
3. มีการจัดเตรียมเอกสารเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.00	4.36	3.11**
4. มีการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	4.01	4.44	4.16**
5. มีการรวบรวมวิธีการในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	3.72	4.14	3.90**
6. มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นปัจจุบัน	4.07	4.22	1.71
7. จัดทำโครงการเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	3.98	4.41	4.30**
8. จัดให้มีการประชุมผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	3.90	4.24	3.03**
9. จัดให้มีการคัดกรองนักเรียนที่มีความเสี่ยง	3.84	4.35	4.73**
10. มีการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการ	4.18	4.38	1.83
เฉลี่ย	3.97	4.31	4.73**

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 28 พบว่า บุคลากรในสถานศึกษาที่มีเพศต่างกันมีสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการวางแผน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อส่วนใหญ่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นในเรื่องการจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติด ในสถานศึกษา แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในเรื่องจัดให้นักเรียนร่วมกันเขียนป้ายต่อต้านยาเสพติด และในเรื่องการมีการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการ ไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 29 ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติด ในสถานศึกษา จำแนกตามเพศ ด้านการดำเนินงาน โดยรวมและรายข้อ

ด้านการดำเนินงาน	ชาย	หญิง	t
	\bar{X}	\bar{X}	
1. มีการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับโทษของยาเสพติด	3.75	4.20	3.67**
2. มีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด	3.62	4.02	3.20**
3. มีการจัดการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด	3.58	4.14	4.71**
4. มีการจัดกิจกรรมชุมนุมตามความสนใจของนักเรียน	3.67	4.14	4.90**
5. จัดให้ครูที่ปรึกษาดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด	3.70	4.17	4.81**
6. จัดให้นักเรียนร่วมกันเขียนป้ายต่อต้านยาเสพติด	3.52	4.04	4.12**
7. จัดให้มีการเข้าค่ายคุณธรรม จริยธรรม	3.68	4.22	5.09**
8. เชิญเจ้าหน้าที่ตำรวจมาให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	3.92	4.27	3.54**
9. จัดให้มีการยกย่องชมเชยนักเรียนที่ทำความดี	3.83	4.10	3.32**
10. จัดให้ผู้นำชุมชนเข้ามารับทราบปัญหาเสพติด	3.63	3.95	2.92**
เฉลี่ย	3.69	4.12	4.62**

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 29 พบว่า บุคลากรในสถานศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการดำเนินงาน โดยรวมและรายข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 30 ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติด
ในสถานศึกษา จำแนกตามเพศ ด้านการประเมินผล โดยรวมและรายข้อ

ด้านการประเมินผล	ชาย	หญิง	t
	\bar{X}	\bar{X}	
1. ผู้บริหารโรงเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.70	4.13	3.61**
2. ครูผู้รับผิดชอบโครงการมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.86	4.48	6.00**
3. ผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.50	3.97	3.70**
4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.42	3.88	3.83**
5. เปิดโอกาสให้คณะครูมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.72	4.17	4.33**
6. จัดให้มีการสรุปผลการดำเนินงาน	3.52	4.01	3.98**
7. จัดทำข้อมูลสารสนเทศในการดำเนินงาน	3.48	3.78	2.50*
8. จัดทำรายงานการประเมินผลให้ชุมชนรับทราบ	3.69	4.23	4.49**
9. จัดทำรายงานการประเมินผลส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับทราบ	3.82	4.01	1.85
10. เสนอแนะแนวทางการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	3.98	4.30	3.59**
เฉลี่ย	3.68	4.10	4.91**

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 30 พบว่า บุคลากรในสถานศึกษาที่มีเพศต่างกันมีสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกัน การระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการประเมินผล โดยรวมและรายข้อ ส่วนใหญ่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นในเรื่องการจัดทำข้อมูลสารสนเทศในการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนเรื่องการจัดทำรายงานการประเมินผลส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับทราบไม่แตกต่างกัน

ตาราง 31 ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติด
 ในสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน

รายการ	ครูผู้สอน	ผู้บริหารสถานศึกษา	t
	(\bar{X})	(\bar{X})	
1. ด้านการวางแผน	4.16	4.21	.38
2. ด้านการดำเนินงาน	3.93	3.96	.19
3. ด้านการประเมินผล	3.90	3.99	.46
เฉลี่ย	4.00	4.05	.35

จากตาราง 31 พบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกัน มีสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 32 ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติด
ในสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งด้านการวางแผน โดยรวมและรายข้อ

ด้านการวางแผน	ครูผู้สอน	ผู้บริหารฯ	t
	\bar{X}	\bar{X}	
1. จัดให้มีการประชุมคณะครูเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.30	4.29	.09
2. มีการแต่งตั้งคณะครูให้รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.04	4.08	.24
3. มีการจัดเตรียมเอกสารเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.19	4.29	.44
4. มีการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	4.24	4.42	.89
5. มีการรวบรวมวิธีการในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	3.94	4.08	.68
6. มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นปัจจุบัน	4.16	4.13	.21
7. จัดทำโครงการเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	4.22	4.17	.28
8. จัดให้มีการประชุมผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	4.08	4.17	.39
9. จัดให้มีการคัดกรองนักเรียนที่มีความเสี่ยง	4.11	4.21	.44
10. มีการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการ	4.29	4.29	.01
เฉลี่ย	4.16	4.21	.38

จากตาราง 32 พบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกัน มีสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการวางแผน โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 33 ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติด
 ในสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง ด้านการดำเนินงาน โดยรวมและรายข้อ

ด้านการดำเนินงาน	ครูผู้สอน	ผู้บริหารฯ	t
	\bar{X}	\bar{X}	
1. มีการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับโทษของยาเสพติด	4.00	4.00	.00
2. มีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด	3.84	3.79	.22
3. มีการจัดการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด	3.88	3.96	.32
4. มีการจัดกิจกรรมชุมนุมตามความสนใจของนักเรียน	3.93	4.00	.40
5. จัดให้ครูที่ปรึกษาดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด	3.95	4.04	.45
6. จัดให้นักเรียนร่วมกันเขียนป้ายต่อต้านยาเสพติด	3.80	3.88	.28
7. จัดให้มีการเข้าค่ายคุณธรรม จริยธรรม	3.98	4.00	.09
8. เชิญเจ้าหน้าที่ตำรวจมาให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	4.11	4.21	.52
9. จัดให้มีการยกย่องชมเชยนักเรียนที่ทำความดี	3.98	3.96	.14
10. จัดให้ผู้นำชุมชนเข้ามารับทราบปัญหายาเสพติด	3.81	3.79	.08
เฉลี่ยรวม	3.93	3.96	.46

จากตาราง 33 พบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกัน มีสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการดำเนินงาน โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 34 ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติด
 ในสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง ด้านการประเมินผล โดยรวมและรายข้อ

ด้านการประเมินผล	ครูผู้สอน	ผู้บริหารฯ	t
	\bar{X}	\bar{X}	
1. ผู้บริหาร โรงเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.93	4.04	.49
2. ครูผู้รับผิดชอบโครงการมีส่วนร่วมในการประเมินผล	4.19	4.42	1.11
3. ผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.76	3.79	.12
4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.67	3.71	.16
5. เปิดโอกาสให้คณะกรรมการมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.97	4.04	.36
6. จัดให้มีการสรุปผลการดำเนินงาน	3.79	3.83	.18
7. จัดทำข้อมูลสารสนเทศในการดำเนินงาน	3.64	3.67	.10
8. จัดทำรายงานการประเมินผลให้ชุมชนรับทราบ	3.97	4.21	1.0
9. จัดทำรายงานการประเมินผลส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับทราบ	3.92	4.00	.40
10. เสนอแนะแนวทางการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	4.16	4.17	.04
เฉลี่ย	3.90	3.99	.46

จากตาราง 34 พบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกัน มีสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการประเมินผล โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 35 ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติด
 ในสถานศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมและรายด้าน

รายการ	ปริญญตรี	สูงกว่าปริญญตรี	t
	(\bar{X})	(\bar{X})	
1. ด้านการวางแผน	4.15	4.28	1.25
2. ด้านการดำเนินงาน	3.91	4.05	1.07
3. ด้านการประเมินผล	3.89	4.07	1.36
เฉลี่ยรวม	3.98	4.13	1.26

จากตาราง 35 พบว่า บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 36 ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติด
 ในสถานศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา ด้านการวางแผน โดยรวมและรายข้อ

ด้านการวางแผน	ปริญญตรี	สูงกว่าฯ	t
	\bar{X}	\bar{X}	
1. จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.30	4.33	.19
2. มีการแต่งตั้งคณะกรรมาธิการให้รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.03	4.13	.76
3. มีการจัดเตรียมเอกสารเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	4.17	4.37	1.12
4. มีการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	4.22	4.41	1.25
5. มีการรวบรวมวิธีการในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา	3.93	4.11	1.17
6. มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นปัจจุบัน	4.15	4.20	.36
7. จัดทำโครงการเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	4.19	4.37	1.20
8. จัดให้มีการประชุมผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	4.07	4.22	.92
9. จัดให้มีการคัดกรองนักเรียนที่มีความเสี่ยง	4.10	4.26	1.02
10. มีการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการ	4.28	4.37	.61
เฉลี่ย	4.14	4.28	1.25

จากตาราง 36 พบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกัน มีสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการวางแผน โดยรวมและรายข้อ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 37 ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติด
 ในสถานศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา ด้านการดำเนินงาน โดยรวมและรายข้อ

ด้านการดำเนินงาน	ปริญญาตรี	สูงกว่าฯ	t
	\bar{X}	\bar{X}	
1. มีการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับโทษของยาเสพติด	3.99	4.09	.56
2. มีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด	3.84	3.87	.19
3. มีการจัดการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด	3.87	4.02	.88
4. มีการจัดกิจกรรมชุมนุมตามความสนใจของนักเรียน	3.91	4.09	1.30
5. จัดให้ครูที่ปรึกษาดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด	3.93	4.15	1.54
6. จัดให้นักเรียนร่วมกันเขียนป้ายต่อต้านยาเสพติด	3.78	3.98	1.04
7. จัดให้มีการเข้าค่ายคุณธรรม จริยธรรม	3.96	4.11	.93
8. เชิญเจ้าหน้าที่ตำรวจมาให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	4.09	4.24	.99
9. จัดให้มีการยกย่องชมเชยนักเรียนที่ทำความดี	3.97	4.04	.64
10. จัดให้ผู้นำชุมชนเข้ามารับทราบปัญหา ยาเสพติด	3.79	3.93	.96
เฉลี่ย	3.91	4.05	1.07

จากตาราง 37 พบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกันมีสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการดำเนินงาน โดยรวมและรายข้อ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 38 ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติด
ในสถานศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา ด้านการประเมินผล โดยรวมและรายข้อ

ด้านการประเมินผล	ปริญญาตรี	สูงกว่า	t
	\bar{X}	\bar{X}	
1. ผู้บริหารโรงเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.91	4.13	1.31
2. ครูผู้รับผิดชอบโครงการมีส่วนร่วมในการประเมินผล	4.16	4.48	2.06*
3. ผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.74	3.89	.79
4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.65	3.80	.88
5. เปิดโอกาสให้คณะกรรมการมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.95	4.13	1.19
6. จัดให้มีการสรุปผลการดำเนินงาน	3.77	3.96	1.05
7. จัดทำข้อมูลสารสนเทศในการดำเนินงาน	3.64	3.70	.33
8. จัดทำรายงานการประเมินผลให้ชุมชนรับทราบ	3.94	4.28	1.93
9. จัดทำรายงานการประเมินผลส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับทราบ	3.91	4.00	.58
10. เสนอแนะแนวทางการป้องกันการระบาดของยาเสพติด	4.14	4.30	1.27
เฉลี่ย	3.89	4.07	1.26

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 38 พบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกันมีสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการประเมินผล โดยรวมและรายข้อส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นในเรื่องครูผู้รับผิดชอบ โครงการมีส่วนร่วมในการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 4 วิเคราะห์สภาพปัญหาและข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม

การวิเคราะห์สภาพปัญหาและข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม เป็นการวิเคราะห์ด้วยการแจกแจง
ความถี่ ค่าร้อยละ ดังปรากฏตามตาราง 39 – 40

ตาราง 39 สภาพปัญหาการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา

สภาพปัญหา	จำนวน n = 198	ร้อยละ
1. การจัดเตรียมเอกสารในการดำเนินงานป้องกันการระบาดของยาเสพติดไม่เป็นระบบ	86	43.43
2. ครูที่ปรึกษาไม่ได้ดูแลนักเรียนอย่างจริงจัง	72	36.36
3. ทางโรงเรียนไม่ได้รายงานการประเมินผลให้ชุมชนทราบ	40	20.21

จากตาราง 39 พบว่า สภาพปัญหาการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาที่สำคัญ คือ การจัดเตรียมเอกสารในการดำเนินงานป้องกันการระบาดของยาเสพติดไม่เป็นระบบ คิดเป็นร้อยละ 43.43 ครูที่ปรึกษาไม่ได้ดูแลนักเรียนอย่างจริงจัง คิดเป็นร้อยละ 36.36 และโรงเรียนไม่ได้รายงานการประเมินผลให้ชุมชนทราบ คิดเป็นร้อยละ 20.21

ตาราง 40 ข้อเสนอแนะในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะ	จำนวน n = 198	ร้อยละ
1. ควรมีการจัดทำโครงการ โดยเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายไม่ว่ามีส่วนร่วมในการป้องกันอย่างต่อเนื่อง	86	43.34
2. ควรจัดกิจกรรมนำเสนอผลการดำเนินงานตามโครงการ ให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมหาข้อสรุป	72	36.36
3. ควรมีการประเมินผลตามโครงการและจัดทำในรูปแบบเอกสารเพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศการดำเนินงาน ในโอกาสต่อไป	40	20.21

จากตาราง 40 พบว่า ข้อเสนอแนะในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาที่สำคัญ คือ ควรมีการจัดทำโครงการ โดยเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 43.34 ควรจัดกิจกรรมการนำเสนอผลการดำเนินงานตามโครงการ โดยให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมเพื่อหาข้อสรุป คิดเป็นร้อยละ 36.36 และควรมีการประเมินผลตามโครงการและจัดทำในรูปแบบเอกสารเพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศในการดำเนินงานในโอกาสต่อไป คิดเป็นร้อยละ 20.21

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง การป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 ผู้วิจัยสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ
 - 6.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 โดยจำแนกตามเพศ ตำแหน่งและระดับการศึกษา
3. เพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32

สมมติฐานของการวิจัย

1. บุคลากรที่มีเพศต่างกันมีการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา แตกต่างกัน
2. บุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกันมีการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา แตกต่างกัน

3. บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย ครู ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2,382 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้มาจากการสุ่มจากจำนวนประชากรโดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสัดส่วนของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan ; อ้างถึงใน ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์, 2542 : 148 - 149) แล้วทำการสุ่มแต่ละระดับชั้นอย่างมีสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นครู จำนวน 307 คน และผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 24 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 331 คน และกำหนดผู้ให้ข้อมูลโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยปรึกษา คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยหลังจากนำไปทดลองใช้กับครูและผู้บริหารสถานศึกษาที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นตามวิธีของครอนบาคได้ค่าความเชื่อมั่น .9581 ซึ่งมีค่าสูงและผ่านเกณฑ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ส่งถึง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 2 ขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 แจ้งโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 เพื่อแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปยังโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 เพื่อแจกจ่ายไปยังโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายและกำหนดวันรับแบบสอบถามคืน โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

ขั้นตอนที่ 4 ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถาม แล้วนำแบบสอบถามมาจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บได้ไปวิเคราะห์ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางด้านสถิติใช้สถิติวิเคราะห์ ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์และคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล
2. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้วยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ (Percentage)
3. วิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
4. เปรียบเทียบข้อมูลจากการศึกษาสภาพการปฏิบัติจริง จำแนกตามตัวแปรเพศ ตำแหน่งและระดับการศึกษาโดยใช้ค่าทดสอบที (t-test)
5. วิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นคำถามปลายเปิดใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา โดยจัดคำตอบที่เข้าประเด็นเดียวกันแล้วแจกแจงความถี่และ หาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 สรุปผลได้ดังนี้

1. สภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา พบดังนี้
 - 1.1 บุคลากรสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 มีการปฏิบัติจริงในการป้องกันยาเสพติด โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
 - 1.2 บุคลากรชาย มีการปฏิบัติจริงในการป้องกันยาเสพติด เป็นรายด้านทุกด้านและรายข้อส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้นในด้านการประเมินผล ในเรื่องผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการประเมินผล นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล และการจัดทำรายงานข้อมูลสารสนเทศ ในการดำเนินงาน อยู่ในระดับปานกลาง
 - 1.3 บุคลากรหญิง มีการปฏิบัติจริงในการป้องกันยาเสพติดเป็นรายด้านและรายข้อ อยู่ในระดับมาก

1.4 บุคลากรตำแหน่งครูผู้สอน มีการปฏิบัติจริงในการป้องกันยาเสพติดเป็นรายด้านและรายข้อ อยู่ในระดับมาก

1.5 บุคลากร ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา มีการปฏิบัติจริงในการป้องกันยาเสพติดเป็นรายด้านและรายข้อ อยู่ในระดับมาก

1.6 บุคลากรที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีการปฏิบัติจริงในการป้องกันยาเสพติด เป็นรายด้านและรายข้อ อยู่ในระดับมาก

1.7 บุคลากรที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีการปฏิบัติจริงในการป้องกันยาเสพติดเป็นรายด้านและรายข้อ อยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริง ในการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกตามเพศ ตำแหน่ง และระดับการศึกษา ดังนี้

2.1 เพศ

2.1.1 บุคลากรที่มีเพศต่างกันมีสภาพการปฏิบัติจริง ในการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาโดยรวมมากกว่ารายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

2.1.2 บุคลากรที่มีเพศต่างกันมีสภาพการปฏิบัติจริง ในการป้องกันยาเสพติด ด้านการวางแผนโดยรวมและรายข้อ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นในเรื่องการจัดให้มีการประชุมคณะครู เกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติด อยู่ที่ระดับ .05 ส่วนในเรื่องการรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นปัจจุบัน และการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการไม่แตกต่างกัน

2.1.3 บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันยาเสพติด ด้านการดำเนินงานโดยรวมและรายข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.1.4 บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันยาเสพติด ด้านการประเมินผลโดยรวมและรายข้อส่วนใหญ่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นในเรื่องการจัดทำข้อมูลสารสนเทศในการดำเนินการ อยู่ที่ระดับ .05 ส่วนเรื่องการจัดทำรายงานการประเมินผล ส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับทราบไม่แตกต่างกัน

2.2 ตำแหน่ง

2.2.1 บุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกัน มีสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2.2 บุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกัน มีสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการวางแผนโดยรวมและรายข้อไม่แตกต่างกัน

2.2.3 บุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกัน มีสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษากับการดำเนินงาน โดยรวมและรายข้อไม่แตกต่างกัน

2.2.4 บุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกัน มีสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการประเมินผลโดยรวมและรายข้อไม่แตกต่างกัน

2.3 ระดับการศึกษา

2.3.1 บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.3.2 บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการวางแผนโดยรวมและรายข้อไม่แตกต่างกัน

2.3.3 บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการดำเนินงานโดยรวมและรายข้อไม่แตกต่างกัน

2.3.4 บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ด้านการประเมินผลโดยรวมและรายข้อไม่แตกต่างกัน

3. ปัญหาและข้อเสนอแนะ พบดังนี้

3.1 บุคลากรมีปัญหาในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ที่สำคัญคือ การจัดเตรียมเอกสารในการดำเนินการป้องกันการระบาดของยาเสพติดไม่เป็นระบบ ครูที่ปรึกษาไม่ได้ดูแลนักเรียนอย่างจริงจัง และโรงเรียนไม่ได้รายงานการประเมินให้ชุมชนทราบ

3.2 บุคลากรมีข้อเสนอแนะในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ที่สำคัญคือควรมีการจัดทำโครงการ โดยเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง ควรจัดทำกิจกรรมการนำเสนอผลการดำเนินงาน ตามโครงการโดยให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมหาข้อสรุป และควรมีการประเมินผลตามโครงการ และจัดทำในรูปของเอกสารเพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศเพื่อการดำเนินงานในโอกาสต่อไป

อภิปรายผล

การศึกษาการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์สภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 ด้านการวางแผน โดยรวมมีสภาพการปฏิบัติจริงอยู่ในระดับมาก คือ จัดให้มีการประชุมคณะครูเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา ทั้งนี้ เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษา มีการดำเนินงานการป้องกันการระบาดของยาเสพติด จะต้องปฏิบัติตามระบบของทางราชการ โดยการประชุมคณะครูที่รับผิดชอบเกี่ยวกับยาเสพติด หลังจากนั้นจะต้องออกคำสั่งของโรงเรียนให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งตามคำสั่งปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย จึงส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมร ไปนาวะดี (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความต้องการความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาเสพติดในสถานศึกษาของครูและผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 พบว่า ด้านการเตรียมการโดยรวมครูผู้สอนและผู้บริหารโรงเรียนต้องการความช่วยเหลือ อยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการดำเนินงาน โดยรวมมีสภาพการปฏิบัติจริงอยู่ในระดับมาก คือ เชิญเจ้าหน้าที่ตำรวจมาให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษา มีการจัดการศึกษาโดยเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจในปัญหาเสพติดในสถานศึกษาแต่ยังไม่เพียงพอ มีความจำเป็นจะต้องอาศัยผู้รู้จากนอกโรงเรียน โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งเป็นผู้ที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับยาเสพติด แต่ละโรงเรียนส่วนใหญ่จะประสานงานกับตำรวจเพื่อมาให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดกับนักเรียนเป็นประจำ จึงส่งผลให้ กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในการเชิญเจ้าหน้าที่ตำรวจมาให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมร ไปนาวะดี (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความต้องการความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาเสพติดในสถานศึกษาของครูและผู้บริหาร โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 พบว่า ด้านการดำเนินการโดยรวม อยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการแก้ปัญหาเสพติด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพทาย สดทรงศิลป์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการป้องกันปัญหาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 พบว่า ด้านนโยบายของรัฐบาลโดยรวมผู้บริหารโรงเรียนและการศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ครูผู้สอนเห็นด้วยในระดับมากที่สุด

1.3 ด้านการประเมินผล โดยรวมมีสภาพการปฏิบัติจริงอยู่ในระดับมาก คือ ครูผู้รับผิดชอบโครงการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ทั้งนี้เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษา มีการจัดการศึกษาโดยการกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปี กำหนดให้มีครูที่รับผิดชอบแต่ละโครงการ จัดให้มีการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดโครงการเป็นประจำ

ทุกปี จึงส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญที่ครูผู้รับผิดชอบโครงการมีส่วนร่วมในการประเมินผล อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมร ไปนาวะดี (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความต้องการความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาสุขภาพจิตในสถานศึกษาของครูและผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 พบว่าด้านการประเมินผลโดยรวมครูผู้สอนและผู้บริหารโรงเรียนต้องการความช่วยเหลือ อยู่ในระดับมาก และงานวิจัยของ เพทาย สดทรงศิลป์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการป้องกันปัญหาสุขภาพจิตในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 พบว่า ด้านการประเมินผลโดยรวมผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนเห็นด้วยในระดับมากที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 พบว่า

2.1 จำแนกตามเพศ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษาที่มีเพศต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงจะมีมุมมองในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาที่ละเอียดอ่อนมากกว่าเพศชาย โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงยาเสพติด ผู้หญิงจะมีมุมมองที่แตกต่างจากเพศชาย จึงส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อสภาพการปฏิบัติจริงในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

2.2 จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนและผู้บริหารโรงเรียน มีการจัดการศึกษาโดยได้ดำเนินงานการป้องกันการระบาดของยาเสพติดร่วมกัน ซึ่งมีการประชุมรวมทั้งการวางแผนดำเนินงานการป้องกันการระบาดของยาเสพติดร่วมกัน ตลอดทั้งการประเมินผลการดำเนินงานร่วมกัน จึงส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมร ไปนาวะดี (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความต้องการความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาสุขภาพจิตในสถานศึกษาของครูและผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 พบว่า โดยรวมครูและผู้บริหารโรงเรียนมีความต้องการไม่แตกต่างกัน

2.3 จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูและผู้บริหารสถานศึกษา มีการดำเนินงานเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาไม่ว่าจะเป็นวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรีก็ตาม โดยมีการอาศัยซึ่งกันและกัน จึงส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมองเห็นสภาพการปฏิบัติในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ตำรวม คงสืบชาติ

(2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านสิ่งเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ผู้บริหารและครูมีการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านสิ่งเสพติดไม่แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ส่วนใหญ่มีการจัดเตรียมเอกสารในการดำเนินงานป้องกันการระบาดของยาเสพติดไม่เป็นระบบ ครูที่ปรึกษาไม่ได้ดูแลนักเรียนอย่างจริงจัง และทางโรงเรียนไม่ได้รายงานการประเมินผลให้ชุมชนทราบ

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ด้านการวางแผน สถานศึกษาควรมีการรวบรวมวิธีการในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาโดยแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบเป็นการเฉพาะ
2. ด้านการดำเนินงาน สถานศึกษาควรจัดให้นักเรียนร่วมกันเขียนป้ายต่อต้านยาเสพติดโดยการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานไว้อย่างชัดเจน
3. ด้านการประเมินผล สถานศึกษาควรจัดทำข้อมูลสารสนเทศในการดำเนินงานป้องกันการระบาดของยาเสพติดโดยการแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบโดยตรง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาจากประชากรเฉพาะในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32 เท่านั้น ควรทำการศึกษาวิจัยในเขตพื้นที่การศึกษาอื่น ๆ
2. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ ควรทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติด
3. ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา
4. ควรให้ชุมชนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา

บรรณานุกรม

- กนิษฐา กล่อมเกลา. (2542). ยาและสารเสพติด. เพชรบุรี : สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.
- กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. (2554). การบริหารแบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- กรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย. (2554). การบริหารแบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- กรมสามัญศึกษา. (2546). ผลการดำเนินงาน 3 เดือนของกรมสามัญศึกษาตามนโยบาย
ประกาศสงครามขั้นแตกหักเพื่อเอาชนะยาเสพติด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2544). คู่มือครูที่ปรึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.
กรุงเทพฯ : หน่วยงานนิเทศก์กรมสามัญศึกษา.
- กิตติศักดิ์ สวงนแพง. (2549). การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสมาชิกชมรม To Be
Number One ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา
จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ ส.ม. (การจัดการระบบสุขภาพ). มหาสารคาม :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เกรียงไกร กวินอดิชาติ. (2547). การพัฒนาดำเนินงานการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
ในโรงเรียนสตรีวิทยาลัย กิ่งอำเภอสีดา จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชูชัย ไฉ่วศิลปศาสตร์. (2547). การศึกษาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา
ระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ รป.ม.
(นโยบายสาธารณะ). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ถวิล มาตรฐาน. (2545). การปฏิรูปการศึกษา : โรงเรียนเป็นฐานการบริหารจัดการ. กรุงเทพฯ :
เสมาธรรม.
- ชนภณ ธนะสร้างกูร. (2547). ปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน
ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายปกครองและหัวหน้างานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

- บัวจันทร์ สุวัฒนานันท์. (2542). สภาพการบริหารงานป้องกันยาเสพติดของโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศไทย. รายงานการค้นคว้าอิสระ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญชัย กัลป์โยธิน. (2550). การป้องกันปัญหาเสพติดในสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). มุริรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ประภาวดี ธานีรณานนท์. (2541). การเปิดรับข่าวสาร การจดจำสาร และการเลียนแบบพฤติกรรมต่อต้านยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโครงการป้องกันยาเสพติด จัสท์เซย์โน. วิทยานิพนธ์ นท.ม. (นิเทศศาสตร์พัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. (2542). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. มุริรัมย์ : ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.
- ประเสริฐ สาลีเกิด. (2543). การศึกษาการดำเนินงานตามนโยบายการป้องกันและแก้ปัญหาการระบาดของยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ. (2546). กระบวนการเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ปิยะชาติ ขานทะราชา. (2552). การพัฒนาการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. (2546). กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- พะเยาว์ เหมือนวงศ์ญาติ. (2542). “สารเสพติด,” ใน ในหลวงกับเด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ : บริษัทเดอะมอลล์กรุ๊ปจำกัด.
- เพทาย สดทรงศิลป์. (2547). ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการป้องกันปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีนครินทร์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). มุริรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

- ภูวเดช ชนโชติธีรกุล. (2547). การลดปัญหานักเรียนติดยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา : กรณีศึกษาโรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ 3 จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2545). พฤติกรรมวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เมตต์ เมตต์การุณจิต. (2541). การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนของคณะกรรมการการศึกษาประจำโรงเรียนเทศบาล ในจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (บริหารการศึกษา). นนทบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ยุวดี แสงธรรม.(2554). ยาเสพติด. สืบค้นจาก <http://www.google.go.th> สืบค้นเมื่อ [17 มิถุนายน 2554]
- ยุวัฒน์ วุฒิเมธี. (2544). การพัฒนาชุมชนจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : บางกอกบลิ๊อค.
- รัชฎาภรณ์ แววดงบัง. (2545). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการป้องกันยาเสพติดของเยาวชนในอำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- รัตติยา พานิชนอก. (2547). การพัฒนาการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียนชุมชนบ้านนาแพ่ง อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เรวดี แสงสุริยงค์. (2542).ความรู้เรื่องยาเสพติด. สืบค้นจาก : [http // www.defence.thaigov.net](http://www.defence.thaigov.net) [17 มิถุนายน 2554]
- ลดาวลัย ภูมิชัยศักดิ์. (2547). การพัฒนาการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของนักเรียนโรงเรียนเพชรพิทยาสรรค์ อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรพัฒน์ บุญมา. (2545). การป้องกันและแก้ไขปัญหาการติดยาเสพติดของเยาวชนโรงเรียนเชียงคำวิทยาคม จังหวัดพะเยา. รายงานการค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิเชียร จันทะโชติ. (2540). “การพัฒนาหลักสูตรการป้องกันยาเสพติดสำหรับนักศึกษา อุตสาหกรรมศึกษา สถาบันราชภัฏอุดรธานี,” ใน รวมบทความย่อปริยญาธิพนธ์ ปี 2539 – 2542. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- วีรพงศ์ ใจสุนทร. (2542). การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดลำพูน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดจังหวัดบุรีรัมย์. (2553). ผลการดำเนินงานการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดจังหวัดบุรีรัมย์. บุรีรัมย์ : ศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะ ยาเสพติดจังหวัดบุรีรัมย์.
- ศูนย์สารสนเทศกองแผนงานกรมสุขภาพจิต. (2550). โครงการณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (TO BE NUMBER ONE). จาก <http://www.Kruthai.com>. สืบค้นเมื่อ [17 มิถุนายน 2554]
- สถาผล เสน่ห์เมือง. (2549). สภาพการบริหารงานป้องกันยาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่ การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สมร ไปนาวะดี. (2548). การศึกษาความต้องการความช่วยเหลือในการแก้ปัญหายาเสพติด ในสถานศึกษาของครูและผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สมศักดิ์ ฤทธิ์ภักดี. (2551). การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของบุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ รป.ม. (นโยบายสาธารณะ) มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมศักดิ์ ส่งแสงรัตน์. (2546). การป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2539). สรุปผลการดำเนินงานโครงการ การศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทยากจน (กศ.พช.) ปีงบประมาณ 2535 – 2537. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2541). ชุดฝึกอบรมผู้บริหารระดับสูง เล่ม 4 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหาร. กรุงเทพฯ : พี. เอ. ลิฟวิ้ง.

- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2547). นโยบายการดำเนินงาน
การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ.
กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2547, 26 มกราคม). นโยบายการดำเนินงานการป้องกันและ
แก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ :
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- ตำรวจ ดงสืบชาติ. (2547). การดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านสิ่งเสพติดในโรงเรียน
มัธยมศึกษาอำเภอหนองจอง จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา).
บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สุพัฒน์ ชีรเวชเจริญชัย. (2541). ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุกัลกษณ์ หาญสุรนนท์. (2544). การติดตามการดำเนินงานแก้ไขปัญหายาและป้องกัน
การแพร่ระบาดของยาบ้าในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- อภิชาติ เศรษฐวิชัยกิจการ. (2547, เมษายน – มิถุนายน). “ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน,”
วารสารวิชาการ. 7(2) : 59 –64.
- อังกาบ งานสืบสี. (2548). การประชาสัมพันธ์โครงการณรงค์สร้างจิตสำนึกและพลังประชาชน
ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามยาเสพติด. วิทยานิพนธ์ ร.ป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2538). การบริหารทักษะและการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุขภาพใจ.
- Baker, V. (2004, January). “Preventing Alcohol and Drug Abuse through Primary Education :
An Evaluation of a School-Based Substance Abuse Prevention Program.”
Dissertation Abstracts International. 64(07) : 3513-B.
- Brooks, R. J. (2002, March). “The Effects of Racial/Ethnic Identity, Parenting Practices, and
Impulse Control on Drug Use Problem Behaviors, Self –concept, and Depression in
African- American Adolescents.” **Dissertation Abstracts International**. P. 32 – 33.
- Enciso, R. P. (2000, June). “Perceptions of School Discipline : Viewpoints of Students,
Teachers, and Administrators.” **Dissertation Abstracts International** “56 : 39 – 04.”

- Hackman, R. M. (2003). "Complementary and Alternative and Asthma." M.R. :
Clinical Reviews in Allergy and Immunology. P. 321 – 336.
- Herting, J. R. et al. (1996). "A Multidimensional Model of an Adolescent Drug
Involvement." **ERS-Spectrum.** (CD-ROM). 6(3) : 325 - 61.
- Noble, A. L. (2001, April). "An Assessment of Teacher and Student Perception Regarding
Necessary Elements for Secondary School Discipline System and how those
Elements Align with Total Quality Management Theory." **Dissertation Abstracts
International.** 110 : 62 – 01A.
- Sanders, K. (2001, May). "An Investigation of the Relationships among Loll of Control, Self–
Reported Behavior and Discipline Referrals among Ninth Grade Students."
Dissertation Abstracts International. 105 : 62 – 06A.
- Younoszai, T. M. et al. (1999, August). "Trends from 1897 to 1891 in Alcohol, Tobacco,
and Other Drug (Atod) Use among Adolescents Exposed to a School District – Wide
Prevention Intervention." **ERS-Spectrum.** (CD-ROM). 29(1) : 77 – 94.

๒๕๖๓

๒๕๖๓

๒๕๖๓

๒๕๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ ๖๔๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๗ มกราคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.พระมหาเรืองฤทธิ์ สุธีโร

ด้วย พระวิชาญ โรปรรัมย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์เขต ๓๒ โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๕๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ ๖๔๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๗ มกราคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณวีระชัย ยศโสธร

ด้วย พระวิชาญ โรปรรัมย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์เขต ๓๒ โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ตั๋ว ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ ๖๔๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๗ มกราคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณสุรเทพ ไชยสาร

ด้วย พระวิชาญ โรปรักษ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์เขต ๓๒ โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงขออนุญาตจากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุญาตและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๕๖๐ ๑๖๑๖ ตั๋ว ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง

การป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32

โดย

พระอาจารย์วิชาญ ธรรมโชโต (โรปรรัมย์)

ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง
การป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32

คำชี้แจง

ผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้คือ ครูผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32

1. แบบสอบถามมี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2. ข้อมูลนี้ใช้เพื่อการวิจัยและเสนอผลการวิเคราะห์โดยรวม จะถือเป็นความลับ
ไม่มีผลกระทบต่อการศึกษาปฏิบัติหน้าที่ราชการแต่ประการใด

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. ตำแหน่ง

() ครูผู้สอน

() ผู้บริหารสถานศึกษา

3. ระดับการศึกษา

() ปริญญาตรี

() สูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 32

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องได้ระดับปฏิบัติให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง

- 5 หมายถึง ระดับปฏิบัติมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับปฏิบัติมาก
- 3 หมายถึง ระดับปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับปฏิบัติน้อย
- 1 หมายถึง ระดับปฏิบัติน้อยที่สุด

ข้อที่	การป้องกันการระบาดของยาเสพติด	ระดับปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
	ด้านการวางแผน					
1.	จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา.....
2.	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา.....
3.	มีการจัดเตรียมเอกสารเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา.....
4.	มีการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด.....
5.	มีการรวบรวมวิธีการในการป้องกันการระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา.....
6.	มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นปัจจุบัน.....
7.	จัดทำโครงการเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติด.....
8.	จัดให้มีการประชุมผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับการป้องกันการระบาดของยาเสพติด.....
9.	จัดให้มีการคัดกรองนักเรียนที่มีความเสี่ยง.....
10.	มีการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการ.....

ข้อที่	การป้องกันการระบาดของยาเสพติด	ระดับปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
	ด้านการดำเนินงาน					
11.	มีการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับโทษของยาเสพติด.....
12.	มีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับ โทษของยาเสพติด.....
13.	มีการจัดการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด.....
14.	มีการจัดกิจกรรมชุมนุมตามความสนใจของนักเรียน..
15.	จัดให้ครูที่ปรึกษาดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด.....
16.	จัดให้นักเรียนร่วมกันเขียนป้ายต่อต้านยาเสพติด.....
17.	จัดให้มีการเข้าค่ายคุณธรรม จริยธรรม.....
18.	เชิญเจ้าหน้าที่ตำรวจมาให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด....
19.	จัดให้มีการยกย่องชมเชยนักเรียนที่ทำความดี.....
20.	จัดให้ผู้นำชุมชนเข้ามารับทราบปัญหา ยาเสพติด.....
	ด้านการประเมินผล					
21.	ผู้บริหาร โรงเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล.....
22.	ครูผู้รับผิดชอบ โครงการมีส่วนร่วมใน การประเมินผล.....
23.	ผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการประเมินผล.....
24.	นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล.....
25.	เปิด โอกาสให้คณะครูมีส่วนร่วมในการประเมินผล...
26.	จัดให้มีการสรุปผลการดำเนินงาน.....
27.	จัดทำข้อมูลสารสนเทศในการดำเนินงาน.....
28.	จัดทำรายงานการประเมินผลให้ชุมชนรับทราบ.....
29.	จัดทำรายงานการประเมินผลส่งให้หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องรับทราบ.....
30.	เสนอแนะแนวทางการป้องกันการระบาดของ ยาเสพติด.....

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. ด้านการวางแผน

1.1 ปัญหา.....

.....

1.2 ข้อเสนอแนะ.....

.....

2. ด้านการดำเนินงาน

2.1 ปัญหา.....

.....

2.2 ข้อเสนอแนะ.....

.....

3. ด้านการประเมินผล

3.1 ปัญหา.....

.....

3.2 ข้อเสนอแนะ.....

.....

4. อื่น ๆ

.....

.....

ขอเจริญพรที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

พระอาจารย์วิชาญ ฐมฺมโชโต (โรปรัมย์)

นักศึกษาศรีวิภาวดี สาขาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ก

คำอธิบายจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

ข้อที่	t-test for Equality of Mean	
	t	Sig (2-tailed)
Q1	4.639	.000
Q2	3.467	.002
Q3	4.379	.000
Q4	3.128	.004
Q5	4.570	.000
Q6	5.725	.000
Q7	4.498	.000
Q8	2.987	.006
Q9	4.747	.000
Q10	3.653	.001
Q11	2.409	.023
Q12	7.726	.000
Q13	3.883	.001
Q14	3.367	.002
Q15	2.827	.009
Q16	2.775	.010
Q17	5.376	.000
Q18	3.282	.003
Q19	2.075	.047
Q20	3.282	.003
Q21	3.444	.002
Q22	5.612	.000
Q23	3.474	.002

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

RELIABILITY ANALYSIS – SCALE (ALPHA)

Item – Total Statistics

	Scale Mean If Item Deleted	Scale Variance If Item Deleted	Corrected- Item- Total Correlation	Alpha If Item Deleted
Q1	174.5000	465.9828	.7080	.9564
Q2	174.7000	471.1138	.5337	.9574
Q3	174.8333	461.1782	.6473	.9568
Q4	174.7000	466.8379	.5936	.9571
Q5	174.8333	462.0747	.7181	.9563
Q6	174.7667	460.1851	.7059	.9564
Q7	174.7000	468.6310	.6241	.9569
Q8	174.4000	473.5586	.5338	.9573
Q9	174.6333	462.3092	.6549	.9567
Q10	175.2000	464.8552	.5928	.9571
Q11	175.1667	478.0057	.3723	.9582
Q12	174.4000	467.2138	.8040	.9561
Q13	174.0000	474.9655	.5108	.9574
Q14	174.2333	477.6333	.6246	.9571
Q15	174.5000	474.6724	.5269	.9574
Q16	174.5667	475.2195	.5029	.9575
Q17	174.4667	469.8437	.6985	.9566
Q18	174.6667	476.4368	.5919	.9571
Q19	174.6667	481.3333	.3555	.9581
Q20	174.6667	479.9540	.4649	.9576

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

RELIABILITY ANALYSIS – SCALE (ALPHA)

Item – Total Statistics

	Scale Mean If Item Deleted	Scale Variance If Item Deleted	Corrected- Item- Total Correlation	Alpha If Item Deleted
Q21	174.2667	477.5126	.5734	.9572
Q22	174.5000	471.8448	.6961	.9567
Q23	174.7667	474.2540	.5310	.9573
Q24	174.7000	476.1483	.5361	.9573
Q25	174.8667	477.2230	.5024	.9575
Q26	174.7333	474.6851	.6593	.9569
Q27	174.5000	481.6379	.4418	.9577
Q28	174.6667	475.5402	.5758	.9572
Q29	174.6667	478.7816	.4672	.9576
Q30	174.7333	468.5471	.7154	.9565

N of cases = 30.0 N of Items = 30

Alpha = .9581

ประวัติของผู้วิจัย

ชื่อ	พระอาจารย์วิชาญ ธรรมโชโต (โรปรัมย์)
วันเดือนปีเกิด	6 สิงหาคม พ.ศ. 2520
สถานที่เกิด	ตำบลเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ โทร. 089 - 9292295 และ 083 - 3733450
ตำแหน่งหน้าที่การทำงาน	เจ้าอาวาสวัดป่าโคกปราสาท ประธานศูนย์เสมาส่งเสริมศิลปกรรมบุรีรัมย์ วิทยากรพิเศษศูนย์เสมาส่งเสริมศิลปกรรมสำนักกิจการพิเศษ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ วิทยากรพิเศษกองทัพธรรมกองทัพไทยด้านภัชยาเสพติด วิทยากรพิเศษศูนย์พัฒนาคุณธรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ บรรยายธรรมทางสถานีวิทยุยานเกราะ AM 540 KHz . กรุงเทพมหานครฯ
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2533 ระดับประถมศึกษา วัดบ้านเมืองฝาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2540 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียนอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2542 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียนอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2549 อนุปริญญาวิทยาศาสตรและเทคโนโลยี (คอมพิวเตอร์) วิทยาลัยชุมชนบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัด บุรีรัมย์ พ.ศ. 2552 บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ) สาขาคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยเฉลิมกาญจนา อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2554 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์